

1740.

20
3

1798

1740

2. E. F. 2. S.

GOTHOFREDI ANTONII, IC.
DISPUTATIO FEYDALIS I

De *M*

IVRE FEVDALI,
FEVDIQUE DEFINITIONE
ET DIVISIONIBVS.

Quam

Cum Corollaris ex Iure Publico,
ad ductum Institut. Per-Illustris Dn. de RHEZ
IN ACADEMIA FRIDERICIANA,
PRÆSIDE

IO. SAMVELE STRYKIO
I.V.D. & Professore Publ. Ordinario,

D. XIII. Aug. A. O. R. MDCXCIIIX

Placidæ disquisitioni publicæ submittit
SAMVEL FRIDERICVS HAGEN,
Lenz. March.

HALAE MAGDEBVRGICAE,
TYPIS CHRISTOPH. ANDREÆ ZEITLERI, AC, TYP.

OTTOFREDI ANTONII

DISPUTATIO FVDAIS I

De

VRE FEVDAL

FEVDIQUE DEFINITIONE

ET DIVISIONIBUS

Quam

Comm. Corollariis ex hinc Publico

ad hunc hinc per hunc hinc hinc hinc

IN ACADEMIA FRIDERICIANA

ANNO

IOSEPHI ESTERZYKIO

AVD. & UNIVERSITATIS ORDINIS

IN ACADEMIA FRIDERICIANA

AVD. & UNIVERSITATIS ORDINIS

SAMUEL FRIDERICIUS HAGEN

AVD. & UNIVERSITATIS ORDINIS

AVD. & UNIVERSITATIS ORDINIS

AVD. & UNIVERSITATIS ORDINIS

COROLLARIA

Ex Institut. Iuris publici Ill. Dn. de Rhetz

Lib. I. Tit. 1. & 2.

I.

Ius Publicum, qua iurisprudentiæ pars est, recte describitur, quod sit *habitus practicus, de Statu Rei Germanicæ Leges iuxta doctrinam artis interpretandi, & ad factum pro re nata applicandi, ut iustitia inde resultet.*

2. Sola notitia Legum publicarum, & historiæ Germaniæ, non facit iuris publici prudentem.

3. Disputationes de materiis publicam pacem concernentibus, non penitus interdictæ in tabulis Pac. Os nab.

4. Datur etiam Ius publicum non scriptum, quorsum obseruantia in Germania receptæ pertinent.

5. Interpretatio legum publicarum non secundum litterarum tenorem, sed status præsentis rationem capienda. Vnde errant, qui hodie Imperatori maledicentem, ad eum remittendum censent.

6. Consuetudinis in iure publico probandæ eo maior difficultas est, cum non solius Imperatoris consensus tacitus sufficiat; sed & scientia Statuum, si non omnium, certe plerorumque necessaria sit.

7. Principes Imperii etiam iuri, per Recessus Imperii introducto, in prouinciis suis derogare possunt, si vicinorum interesse non concurrat.

8. Iuris Naturæ quoque rationem in iure publico habendam esse, negari nequit.

9. Ratio status nec monstrum politicum est, nec expellenda

pellenda e Rep. sed ad illam in decidendis controuersis publicis quam maxime recurrendum.

10. Iuris priuati cognitio eo minus a iure publico remouenda, cum Principum Imperii causæ pleræque ex illo decidantur.

11. Interpretatio doctrinalis & in iure publico admitenda; Authenticam vero solus Imperator sibi vindicare nequit.

12. Frustra sunt qui iuris publici doctrinam ab Academiis remouere conantur.

13. Ad iura Germaniæ pristina, Sueuicum sc. & Saxonicum, sæpius æque imprudenter recurritur, quam ad ius Romanum: nam & in illis multa continentur fabulosa, multa vsu obsoleta. Nec Aurea Bulla, dum vicarium Imperii secundum illa iura constituit, immotam illis largitur auctoritatem.

14. Quæ de Germanorum moribus antiquis refert Tacitus, vtut plerisque probata sint; non tamen vbique testis omni exceptione maior est.

15. Constitutionem Episcoporum Germaniæ & olim competiisse Imperatori, & hodie eandem ipsi restituendam esse, certum est. Non obstantibus Germaniæ concordatis, toties ab ipso Pontifice violatis.

16. Personati Fürstenerii prætenso suprematui, in totum resistit, dependentia Principum ab Imperatore & Imperio.

17. Etiam in rebus ad religionem pertinentibus, Princeps Pontificius, Protestantibus; Et Princeps Augustanæ confessioni addictus Pontificiis subditis, recte præest.

DISPUTATIO FEVDALIS I.
DE IVRE FEVDALI, FEVDIQUE
DEFINITIONE, ET DIVISIONIBVS.

THESIS PRIMA.

Ius feudale *a* est ius *b* de Feudis *c*, moribus *d* Longobardorum *e* introductum *f*, & constitutionibus quibusdam, tum Imperatorum *g*, tum Pontificum *h*, nec non prudentum *i* responsis *k*, latius enucleatum, receptumque *l*, in toto Imperio Romano. *m*.

a) Consuetudines seu usus feudorum inscribi solitum, a parte sua principaliore. Herm. Vult. 1. F. 1. n. 2. & 3. Duaren. c. 1. n. 2. & 3. Tiber. Decian. resp. 3. n. 229. vol. 4. [Finckelth. Contr. feud. D. 1. qu. 6.] & (exceptis, quæ passim inferuntur, Imperatorum constitutionibus) priuata non Imperatoria, conscriptum auctoritate. [a Gerharo Nigro & Oberto de Orto Coss. Mediolanensibus, Sonsbec P. 1. Comm. ad usus feud. n. 22. Schrad. P. 1. qu. 1. n. 3. Diss. Struu. S. I. F. c. 1. th. 5. n. 2. Ludwel. Syn. feud. c. 1. p. 7. Neque libellus Antonii Mincuccii de Prato veteri, quem nuper edidit Dn. Schilterus, in Codice Iuris Alemannici feudalis, certa confirmatione nititur.] Carol. Molin. in consuet. Paris. tit. 1. in pr. n. 100. Francisc. Sonsbec. in tract. de feud. p. 1. n. 22. Nicol. Euerhard. iun. cons. 41. n. 129. vol. 1. Diss. Schrad. in tract. de feud. p. 2. nona part. sect. 3. n. 118. Guer. Pifo Soac. in pralud. feud. c. 1. n. 21. & 22. continensque rhapsodiam & farraginem iuris feudistici ex variorum auctorum scriptis suffarcinatam. Conan. 1. comment. iur. 10. n. 3. Duaren. de feud. c. 1. num. 4. Hotom. in pref. comm. in lib. feud. Diss. Zaf. de feud. p. 1. n. 1. Schrad. p. 1. q. 1. n. 3. Alex. Raudens. in tract. de analog. lib. 1. c. 21. n. 30. Paris. cons. 23. n. 266. vol. 1. Aliter Molin. in consuet. Paris. tit. 1. nu. 100. Eguin. Bar. lib. 1. de iure benef.

benef. c. 2. in fin. Aliter Cuiac. de feud. lib. 1. in princ. Dionys. Gothofr. in c. pit. feud. c. de orig. iuris feud. Io. Borcholt. in tract. de feud. c. 2. n. 28. & sq. vide Hartm. Pift. 2. q. 32. num. 23. f. 348. & qu. 34. n. 17.

b) Vim legis obtinens. Curt. iun. *de feud. p. 1. quest. 1.* Andr. Fachin. 7. *controu. iur. 2.* Nicol. Euerhard. iun. *cons. 58. num. 24. vol. 1.* Diss. Hostiens. *in summa sua, de immun. Eccles. §. in quantum.* & Aegid. Bellarm. *cons. 48.* & obligans non tantum seculares; sed & Ecclesias, atque ecclesiasticas personas, Rosenth. *de feud. 1. q. 9. n. 9.* M. Ant. Peregrin. *consil. 25. n. 1. lib. 1.* Ioan. Fichar. *cons. 15. n. 12. vol. 2. per c. 6. & 7. de foro comper. c. 1. de controu. inter episc. & vasal. 2. F. 20. c. 1. §. fin. de capitul. Corrad. 2. F. 40.* [Rittershuf. *l. 1. c. 6. n. 3.* Gudelin. *Comment. de I. feud. p. 2. c. 2. n. 4.* Hanne-ton, *de Iure feud. c. 6. n. 6.* & ibi Christin. vbi Dissidentes refutant.] Diss. Andr. Barbat. *in c. caterum, de iudic.* etiam constitutiones Imperatorum vsibus feudorum interiectas quod attinet. Schr. *p. 1. q. 2. n. 5. & seqq. arg. c. 1. cum ibi not. de nou. oper. nunc. c. lege Imperatorum, c. quoniam. c. de capitulis, & c. quis autem. dist. 10.* Diss. Curt. iun. *p. 1. q. 2. num. 5. circa fin.* An & summos Principes? Vtiq; ad obseruandum, si quem inierunt, contractum feudalem, *c. 1. atq; ibi Dd. de nat. feud. 1. F. 7. & arg. tit. 100. in extraordin. Petr. Ant. de Petra in tract. de iure ques. per Princip. non tollend. c. 32. q. 2. num. 110. cum multis seqq. fol. (mibi) 531.* Simon Pistor. *cons. 4. num. 19. 20. 21. 22. post vol. 2.* Crauet. *cons. 452. num. 16. vol. 3.* Alex. Raudens. *cons. 1. n. 228. lib. 2.* Diss. Aluar. *in. c. 1. §. norandum, n. 6. de his, qui feud. dar. poss.* Alioquin enim sicut Princeps iure maiestatis suae legibus ciuilibus & positiuis (non item naturalibus & diuinis *Deut. 17. v. 18. 19. c. non licet. dist. 10. §. pen. Inst. de Iur. nat. gent. & ciu. l. 188. §. 1. ff. de reg. iur.* Rol. a Valle *cons. 1. n. 22. vol. 2.* nec dominandi legibus, quae Principem, qua Princeps est, immediate concernunt, & cum ipsa maiestate coniunctae sunt. Ioan. Bodin. *lib. 1. de republ. c. 8. n. 88. in fin. f. 139.* Hotom. *illust. quest. 1.* Ioan. Dauth. *ad l. 3. n. 5. C. de legib. Francisc. Zoan. in tract. de Roman. Imp. n. 171. 184. & seq. Tiber. Decian. resp. 19. n. 124. vol. 3.) solutus est l. 31. ff. de legib. l. 23. ff. de legat. 3. §. fin. Inst. quib. mod. testam. infirm. Nouell. 105. c. 2. in f. Vult. ad §. 7. num. 4. & seq. Inst. de iure nat. gent. & ciu. Bodin. d. c. 8. Daut. ad d. l. 3. n. 2. & seq. C. de testam. (vide diuersas interpretum opiniones apud Fachin. *lib. 1. controu. iur. c. 2.*) ita quoque iure feudali, quatenus positiuum est, non est obstrictus. Andr. Knich. *de pact. vest. lib. 2. c. 5. n. 165. & seq. post Augustinum Beroum in cons. 80. n. 3. vol. 1. in dubio tamen iure communi uti praesumitur. l. 43. ff. de vulg. & pupill. substit. l. 35. C. de inoff. testam. l. 4. C. de legib. Hartm. Pift. lib. 2. p. 2. q. 29. num. 21. & seq. Rosenth. c. 6. q. 10. num. 7. nec vspiam**

uspiciam ab eo discedere, nisi ratio tuendæ maiestatis id flagitet, aut actus, quem gerit, aliter nequeat sustineri. Castrenf. *ad l. 3. ibi Dauth. num. 3. vers. declara tertio. C. de testam. Alex. ad l. 2. num. 5. C. de testam. milit. Menoch. conf. 250. n. 66. lib. 3.* Ista autem omnia, quæ de auctoritate iuris feudalis dicuntur, de textibus ordinariis accipienda sunt. Extraordinaria enim capitula (inter quæ etiam *c. 1. cas. quib. fam. in feud. succed.* apud Cuiac. 4. F. 104. Dissent. Ioan. Petr. *Surd. conf. 407. n. 9. lib. 3.*) auctoritatem iuris non obtinent. Bald. *in c. 1. §. præterea ducatus. n. 8. de probib. feud. alien. per Frider. Aluarot. in prolegom. capit. extraord. Rosenth. c. 7. q. 33. n. 17.* [quando sc. ordinariis contrariantur *Struu. c. 1. th. 7. n. 10. Diss. Finckelth. Diss. feud. 1. contr. 16.*] Dissent. Cuiac. 4. F. 73. In explicando tamen iure feudorum dubio non exigui videntur esse momenti. Vult. 1. F. 9. n. 41. *vers. plus tamen.* Hartman. *Pist. 2. q. 13. n. 59. 2. q. 15. n. 43. circa fin. & 2. q. 34. n. 33.*

c) De quorum origine variæ sunt variorum opiniones. Multi à Romanis feuda deriuant, diuisi in aliquot sectas, quas ordine recensent. Vult. 1. F. 1. n. 11. *Guerr. Pifo in prælud. feud. c. 4. & latissime Ioan. Garfias in tr. de expens. c. 12.* [Itterus *de feud. Imp. c. 1. §. 3. Ludwel. Synops. feud. c. 1. p. 3.*] Plures verò à Longobardis eorum petunt initia. Clarus *in §. feudum, q. 1. Duar. de feud. c. 3. n. 4. Nicol. Intrigliol. 1. q. 3. n. 20. Fachin. 7. controu. iur. 1.* Longobardos autem plerique è Scandia, Scanzia, Scandinauia seu Scania (variè enim appellatur) Daniæ insulâ educunt. Otto *Frisingens. lib. 2. de gest. Frider. c. 13. Godefr. Viterbiens. chronic. p. 17. f. 446. Albert. Krantz. lib. 2. Daniæ. c. 20.* Alii existimant ipsorum sedem fuisse à confluente Albis & Salæ in ripa Albis occidentali, quæ nunc est regio Meideburgensis & Halberstadensis. Philip. *Melancht. lib. 3. chronic. in princ. ubi de Harminio Cherusc. duce. & inferius in Iustino II. nitens auctoritate Strabonis ac Ptolomæi.* [Cluuer. 1. 3. *Germ. Antiq. c. 26. Ericus Puteanus l. 2. Histor. Insubr. c. 3. n. 7. in not.*] Itis nonnulli adiungunt Gothos. Hotom. 2. *observ. 16. & in feud. disput. c. 1. quos e Suecia prodiisse scribit Albert. Krantz. in præfat. Daniæ suæ. & lib. 1. Sueciæ. c. 1. 2. 3.* Sunt quoque qui à Gallis & Francis primum feudorum vsum promanasse putant. Conan. 2. *comment. 9. n. 5. Andr. Knich. in tract. de iure territ. c. 1. n. 104. Carol. Molin. in consuet. Parisiens. tit. 1. in princ. num. 1. & 13.* vbi tradit, Longobardos in Germania commorantes vsum feudorum a vicinis Sicambis, hoc est, Francis orientalibus, hausisse; Gallos vero Normanos eundem e Neustria parte Galliarum occidentali in Græciam inuexisse. Quin & reperitur, qui Frisoni Frisoniarum gentis conditori hoc inuentum tribuit. Suffrid. *Petri de scriptorib. Frisæ, dec. 1. c. 9.*

Alii a variis Magnæ Germaniæ populis, veluti Alemannis, Francis, Bauaris, Sueuis, Saxonibus, Burgundis, Gothis & Longobardis infeudandi consuetudinem processe arbitrantur. Petr. Heig. 1. q. 1. Vincent. Cabot. lib. 2. var. disput. c. 30. Ritterhuf. 1. F. 1. q. 2. & 3. Frideric. Pruckman. conf. 50. n. 128. Quam tamen consuetudinem istas gentes ab Hunnis (effusis e vasta illa regione, quam olim Sauromatæ, nunc Tartari tenent, supra Russos scilicet ad Orientem, vt opinatur Albert. Krantz. lib. 2. Dania. c. 21.) primùm didicisse, tradit Ioan. Bodin. lib. 2. de Republ. c. 2. nu. 191. 192. Cum autem tot tantique sint opinionum fluctus, Aluarus Valascus in tract. de iure emphyt. q. 39. n. 1. feudorum originem incertam esse, nec a quoquam ex antiquitatum Scriptoribus eorum initium deprehendi posse, scribit. Denique Stephanus Forcatulus in tract. de feud. c. 1. nu. 10. feuda censet e iure gentium originem traxisse. Quid igitur dicendum? Profecto contractus, per quem feudum constituitur (qui & ipse non raro feudum dicitur. vide thes. seq. lit. c.) ipso feudo natura prior est, vt causa effecto. Iste autem contractus nominatus est. Schrad. p. 2. c. 2. n. 3. Valasc. de iure emphyt. q. 6. n. 6. & q. 38. n. 3. Fichard. conf. 13. nu. 3. vol. 2. Surd. conf. 5. n. 60. vol. 1. (Dissent. Cuiac. 2. F. 8. Ioan. Borchol. c. 9. n. 14.) & iuris ciuilibus Vult. 1. F. II. num. 8. Rosenth. c. 10. q. 38. nu. 3. Crauet. conf. 671. nu. 8. vol. 4. Menoch. conf. 157. n. 22. lib. 2. (Diss. Iacob. Thom. inter conf. Modest. Pist. conf. 12. n. 65. vol. 2.) [Diss. item Grotius de I. B. & P. l. 1. c. 3. §. 23. vbi hunc contractum proprium Germanorum vocat.] Nam Longobardorum aliarumque e Germania Magna (ad quam tria quoque Aquilonis regna, Daniam, Sueciam & Noruagiam, Cosmographi referunt, teste Alberto Krantzio in pref. lib. 1. Saxon. circa fin.) oriundarum gentium, moribus certa negotii forma certumque nomen ei tributum. Curt. Iun. de feud. p. 1. qu. 9. n. 1. Rosenth. c. 1. q. 4. n. 4. Atque hoc respectu origo feudi ab illis, quos modo dixi, populis, non male repetitur. Ioan. Gœd. disp. feud. 1. n. 5. Guer. Pifo in pratud. feud. c. 4. num. 21. [Ludwel. cit. p. 3. seqq. Dn. Eyben. Elect. feud. c. 1. §. 7. Struu. L. 1. apb. 3. Dissent. quoad Longobardos Iterus de feud. Imp. c. 1. §. 8.] Nihil tamen obstat, quo minus & apud alias gentes eiusmodi quid iuris sub conditione fidelitatis constitui potuerit, & fortasse quandoque constitutum fuerit: sed per contractum incertum & innominatum, & ius quoque innominatum, vide Andr. Knich. de iure territ. d. c. 1. nu. 104. cum seq. Garf. de expens. d. c. 12. a nu. 1. vsq. ad nu. 47. Cont. in tract. de feud. tit. de orig. & lib. feud. Camill. Gallin. de verb. sign. lib. 9. c. 28. num. 8. Eoque intuitu feudorum incunabula iuri gentium tribui possunt. Stephan. Forcat. de feud. d. c. 1. nu. 10. &

10. & seq. [Dn. Horn. Exercit. feud. 1. th. 4.] Similis plane ratio emphyteuseos, qui contractus ante Zenonem indigestus fuit & innominatus. Sichelard. ad rubr. nu. 3. C. de iure emphyt. Donel. 9. comment. iur. 13. §. quid ergo arg. §. 3. Inst. de loc. & conduct. iunct. l. 1. in princ. ff. de estim. act. & haec tenus quoque iuris est gentium. Wefenb. ad d. §. 3. nu. 8. Mynsing. nu. 5. & Petr. Heig. nu. 7. Inst. de loc. & conduct. ex constitutione vero illius Imperatoris certus cepit esse & nominatus, indeque rectè iuris ciuilibus esse perhibetur. Vult ad d. §. 3. ibidemq; Eguin. Bar. Borch. in tractat. de feud. c. 3. n. 3. Wefenb. in paratit. ff. si ager vectig. pet. nu. 2. Molin. in consuet. Paris. tit. 2. §. 73. num. 30. Quando in Saxonia usus feudorum primum inualuerit, & a quibus ius feudale Saxonium introductum sit, tractat Petr. Heig. d. q. 1. n. 105. & seq. ubi videri potest.

d) 1. F. 1. §. 4. tit. 13. 15. & 2. F. 1. 23. 81. 82. 83. 84. Fuerunt autem isti Longobardorum mores in diuersis curiis (& praesertim Mediolan. ab aliis, ut 1. F. 1. §. fin. & tit. 13. it. 2. F. 10. 24. 32. 34. 40.) plerumque diuersi 1. F. 27. 2. F. 1. & tit. 9. Cuiac. in proleg. feud. Hot. in diss. feud. c. 30. Sed & in quibusdam articulis exactae iuris rationi non videntur adeo consentanei. c. 1. §. filii nati. ibi: quamuis ratione improbetur talis conditio; ex usu tamen admittitur. & §. moribus. si de feud. defunct. content. sit. 2. F. 26. Ioan. Dauth. ad l. fin. n. 63. C. de pact. Forcat. de feud. c. 1. n. 2. Schurff. inter cons. Modestin. Pist. cons. 8. n. 8. vol. 1. Obseruandi nihilominus sunt in iudiciis: nisi quatenus eos constat esse reprobatos, vel iuri diuino aut naturali rationi contrarios. Hartm. Pistor. 1. q. 24. num. 45. Rosenth. de feud. c. 1. q. 9. n. 4. qua de re videantur, quae in vniuersum tradunt Andr. Gail. 1. observ. 36. n. 12. & 15. & lib. 2. obs. 31. n. 12. & seq. Menoch. 2. arb. iud. qu. 82. Mynf. cons. 13. n. 14. & cons. 32. n. 29. cent. 1.

e) Dictos autem voluit Longobardos à longis cuspidibus vel bipennibus, quas nos **Varten** seu **Hellparten** appellamus, Philipp. Melancht. lib. 3. Chron. in Justin. 11. Alii a longis barbis. Isidor. lib. 9. Etymolog. tit. de gent. vocab. Paul. Diacon. lib. 1. de gest. Longob. cap. 8. Alii quasi longos bardos seu barbaros. Albert. Krantz. lib. 2. Dania. c. 21. Molin. in consuet. Paris. tit. 1. in princ. nu. 38. [Alii verosimilius a voce **Borde**, quae vox pagum significat, qui cum paulo longior ceteris fuerit, inhabitatores dicebantur **Lange Border**. Dn. de Rhetz. in comment. Iur. feud. in proem. p. 30.] Ut, ut sit: Isti Longobardi, iuxta quorundam sententiam, excedentes e Scania primum in Insulam Rugiam littori Baltici maris vicinam; deinde in Boiariam; e Boiaria (seu iuxta alteram opinionem e regione Meideburgensi &

Halberstadiensis, patria sua) in Pannoniam immigrarunt: cumque in istis locis aliquandiu fuissent commorati; anno Christi 568 seu, vt nonnulli volunt, 572 Galliam Cisalpinam, quæ tempore Caroli Magni ab ipsorum nomine Lombardia seu Longobardia dici cepit, & pro Italiae portione habetur, occuparunt: ibique vltra ducentos annos confidentes nostras de feudis invexerunt consuetudines. Observandum autem alios quoque Germaniae populos, veluti Saxones & Pomeranos illis mixtos fuisse. Vide Albert. Krantz. lib. 2. Daniae. cap. 20. & 21. & lib. 3. c. 1. 6. 7. Phil. Melancht. d. loc. Ott. Frisingens. lib. 2. de gest. Frideric. c. 13. Carol. Molin. in consuet. Paris. tit. 1. in princ. n. 13. 37. 38. Petr. Heig. 1. q. 1. n. 32. cum multis seq. Knich. de iure territ. c. 1. n. 108. & seq. & n. 124. cum seq. Frideric. Pruckman. conf. 50. n. 128. & seq.

f) Atque ita ius non scriptum, seu, vt saepius dictum, consuetudines. Nec desierunt esse consuetudines posteaquam conscriptæ seu in scripturam redactæ sunt. Vult. 1. F. 1. num. 4. Clarus in §. feudum q. 2. Rosenth. c. 1. q. 8. n. 3. & seq. [Struu. c. 1. aph. 7. n. 5. Ludwel. p. 10. Cöppen Observ. feud. 1. n. 30.] Diss. Schrad. p. 2. nonæ partis princip. sect. 3. n. 114. cum multis seq. Modestin. Pist. conf. 60. n. 6. vol. 1. Aliter Guerrin. Pifo in prælud. feud. c. 6. n. 4. Inde tamen factum, vt hodie sint notoriæ. Curt. Iun. p. 1. q. 1. n. 13. Rosenth. d. q. 8. n. fin. Schrad. p. 1. q. 1. n. 9. Et consequenter necessum non est, vt hæc feudorum placita in iudiciis allegentur, probentur; aut vt respondeatur ad positionem ex illis desumptam; nec tolerabilis censetur eorundem ignorantia, sicut hæc aliaque similia inde non inscite colligit Schrad. d. quest. 1. a nu. 9. vsq; ad fin. Illud obiter notandum, consuetudines feudorum licet proprie neque iuris civilis, neque prætorii sint portio; illius tamen potius, quam huius referre naturam, & si effectum respiciamus, appellatione iuris civilis contineri posse, [quia consuetudo naturam iuris civilis imitatur l. 32. ff. de LL.] non aliter, atque doli appellatione venit lata culpa: ac proinde actionem iure feudali introductam, legitimis & civilibus accensendam esse, non prætoriiis. Schrad. d. p. 1. q. 1. immerito, si ita exaudiatur, reprehensus à Niellio disp. feud. 1. in fin. adde Oldend. class. 5. tit. de action. benefic. q. 1. f. (mibi) 915.

g) Vt Lotharii I. nepotis Caroli Magni tit. constitut. feudal. Dom. Lotharii Imp. 1. F. 19. & seq. vsque ad tit. 24. (gloss. & Dd. vulgo ad d. tit. 19. Carol. Molin. in consuet. Paris. tit. 1. in princ. n. 25.) aut saltem (vt putat Cuiac. 1. F. 23.) vsq; ad tit. 23. quæ constitutio lata est circa annum C. 825. & nulla in iure nostro feudali extat vetustior. Molin. d. tit. 1. num. 25.

32. 80. & cons. 50. num. 13. Hotomann. ad d. tit. 19. Andr. Knich. in tract. de iure territor. c. 1. n. 100. Petr. Heig. 1. q. 1. n. 68. Diff. Cuiac. 1. F. 17. textum emendans & hanc constitutionem tribuens Lothario III. cui eandem quoque adscripserunt Gratus cons. 9. n. 47. vol. 1. Alciat. cons. 199. num. 32. Paris. cons. 23. n. 266. lib. 1. & late Menoch. cons. 2. nu. 247. cum seq. lib. 1. adde M. Ant. Peregrin. cons. 84. nu. 25. lib. 1. Deinde Conradi II. c. 1. §. cum vero 2. de his, qui feud. dare poss. 1. F. 1. quæ sancita circa annum C. 1027. Molin. d. tit. 1. n. 81. Knich. d. c. 1. n. 99. & seqq. Cuiac. ad d. §. 2. Diff. ibid. Hotom. pro Conrado Lotharium reponens. Vide integram constitutionem apud Cuiac. lib. 5. in princip. & apud Hotom. lib. 3. f. 585. Ex cuius verbis in §. precipimus etiam, aliisque iudiciis conicio, quod de nepotum & fratrum successione in feudo paterno antea constituerat Lotharius I. vsu interprete de maioribus valuasoribus acceptum fuisse, non item de minoribus: Conradum vero idem ordinasse de vtrisque, & ob hanc consummationem in d. tit. 1. §. 2. primum eius iuris auctorem laudari. Ad reliqua eiusdem Conradinæ constitutionis membra respiciunt cap. 1. §. 1. in fin. qual. olim. pot. feud. alien. 2. F. 9. c. 1. de contro. feud. apud. pares termin. 2. F. 16. & c. 1. de lege Corradi. 2. F. 34. Dissen. Hotom. ad d. tit. 16. & 34. Aliter Molin. d. tit. 1. n. 81. Subsecuta est constitutio Henrici, Conradi I. filii, qui Patri in Imperio successit, & a quibusdam Henricus II. ab aliis III. nominatur, c. 1. quot testes sunt necess. 2. F. 57. Cuiac. de feud. lib. 5. Dissen Molin. d. tit. 1. nu. 92. Postea Lotharii III. tit. de prohib. feud. alien. per Lothar. 2. F. 52. (ubi expungenda vox Eugenii) quæ legitur in inscriptione præmissa §. fin. quia Lotharius III. tempora Pontificis Eugenii non attingit, non notant ibi Hotoman. Gothof. & Petr. ab Area Baudoza. ex Molin. d. tit. 1. n. 80. & Cuiac. 1. F. 17. Dissent. Dd. vulgo. Aluarot. ad c. 1. n. 1. constit. feud. Dom. Lotharii. Imp.) confer. 1. F. 13. & 2. F. 3. §. item tit. 9. 24. §. fin. 38. 44. 55. & 67. Dehinc Conradi III. c. 1. de capitul. Corradi. 2. F. 40. Molin. d. tit. 1. n. 81. Dissent. Hotom. ad tit. 40. Aliter Cuiac. 4. F. 49. Eiusque proximi in Imperio successoris Friderici. I. tit. de pace tenend. & eius violatorib. 2. F. 27. Molin. d. tit. 1. n. 86. Cuiac. d. lib. 5. (Dissen. Hotoman. ad d. tit. 27.) c. 1. §. in quibus etiam de consuet. recti feud. 2. F. 33. & tit. de pace tenend. inter subd. 2. F. 53. de prohib. feud. alien. per Frideric. 2. F. 55. & tit. quæ sint regal. 2. F. 56. Plures Imperatorum de feudis Constitutiones con-gesserunt Cuiac. d. lib. 5. & Hotoman. d. lib. 3. quibus præteritis, eas tantum, quæ in iure feudali sparsim ponuntur, in præsentem attingere placuit.

h) Veluti Urbani II. cuius constitutionis seu decreti fit mentio in cap.

I, in

l. in princ. episcop. vel abbat. l. F. 6. Aluarot. ad c. 1. in princ. nu. 1. 5. de his, qui feud. dare poss. & ad d. c. 1. in princ. episc. vel abb. Cuiac. l. F. 1. Dissen. nonnulli referente Aluarotto, qui Urbanum V. in d. tit. 6. indigitari existimant. In iure Canonico non pauca de feudis extant constitutiones, ut Alexandri III. in c. 5. de iudic. c. 6. & 7. de foro compet. Innocentii III. in c. 7. de constitut. c. 13. vers. non enim intendimus, de iudic. c. 7. de his, qua sunt a pral. sine cons. cap. c. 1. & 2. de donation. inter virum & vx. c. 10. & 12. de pen. Honorii III. in c. fin. de pen. & c. 53. in fin. de sentent. excommunic. & Alexandri IV. in c. fin. §. sanè quamuis, de decim. in 6.

i) Ut Philiberti Episcopi 2. F. 6. Gerhardi Nigri Capagisti: Ober-
ti de Orto (horum vterque consul Mediolanensis fuit tempore Friderici I.
Ott. Frisingens. lib. 2. de gest. Frideric. c. 12.) & aliorum 2. F. 2, 5. 28, 30-34. §.
1. 2. & 3. item tit. 36. & 51. §. 1. 2. 3. 5. 6. & 7. Sub idem enim illud tempus
alii plures doctrina & auctoritate præstantes florere ICTi, veluti Bulgarus,
Martinus, Iacobus, Hugolinus, &c. Cuiac. l. F. 12. Hotom. 2. F. 1. Hartm.
Pist. 2. q. 32. f. 349. in fin. & q. 34. n. 17. Rittershus. in oration. de Frideric. 1.
f. 13. [qui vltimus Imperatorum constitutiones adiecisse dicitur. Vult de feud.
l. 1. c. 1. Tabor. ad. l. 1. F. 1. p. 7 & Corpori Iuris Ius Feudale adiunxit
Dn. de Rhetz in proem. verb. incipiunt. n. 6. Dn. Coccei. in pref. n. 7.] Sine
autem ad hos digitum intendant Feudistæ, ut conicit vir nobilissimus Ia-
cob. Kleist. in prolegom. conclus. feud. pag. 8. siue ad alios quosdam, in offi-
cina iuris feudalis præcipuæ auctoritatis fuisse videntur Obertus & Gerhar-
dus. Forcatul. de feud. c. 1. num. 9. circa med. arg. c. 1. de feud. cognit. 2 F. 1.
c. 1. in quib. caus. feud. amit. 2. F. 23. c. 1. si de feud. vasal. ab aliq. interp. fu-
erit 2. F. 25. Vide tamen Iustiniani constit. de concept. Digest. §. 5. in fi. & §. seq.

k) Sæpe autem in hoc iure contrariæ & inter se pugnantes ICTorum
opiniones referuntur citra vllius expressam approbationem, ut 2. F. 17. §.
nam & illud, & tit. 28. §. his consequenter. tit. 30. 34. §. 1. & 2. tit. 36. 41. 51.
§. 3. & 6. Quo casu ex more feudistico opinio reprobata plerumque vltimo
loco collocari solet, ut post Camerarium obseruauit Hartm. Pist. 2. q. 25. n.
30. & q. 32. n. 2. arg. d. §. his consequenter. 2. F. 28. & d. tit. 30. & 51. §. 3. & 6.
confer. Rosenth. c. 7. q. 35. n. 7. & c. 10. q. 42. n. 39. & c. 12. q. 15. n. 3. [Maurit.
Disf. de libr. iur. civ. §. 26.] Hoc tamen perpetuum non esse, apparet ex
iis, quæ tradit Rosent. d. c. 7. q. 55. arg. c. 1. de eo, qui sibi vel hered. suis. 2.
F. 17. c. 1. §. 2. in fin. de lege Corrad. 2. F. 34. & c. vn. an mut. vel al. imperf.
2. F. 36. [Vnde disf. Ludwell. p. 13. Hinc istis casibus ad alios textus re-
currendum, aut iis deficientibus ad rationem iuris feudalis Carpz. dis p.
feud.

feud. 1. th. 22. Confer. Dn. Coccei. in Hypomn. Feud. praf. §. 11. Si dubietas inexplicabilis, Principem consulendum puto.]

l) Quia autem de feudis hoc ius peculiariter receptum; in hac materia iuri ciuili, vt de feudis in specie nihil disponenti, semper præfertur, c. 1. de feud. cognit. 2. F. 1. & arg. l. 32. cum l. seqq. ff. de legib. præfertur quoque iuri Canonico extra terras Pontificis Romani in foro seculari. Vult. 1. F. 1. n. 9. vers. atque si contingat; in foro Ecclesiastico, vel terrarum Pontifici Romano subiectarum, seculari, tum demum, si Canones in specie non contradicant. Tiber. Decian. resp. 90. n. 1. vol. 3. M. Ant. Peregrin. cons. 25. n. 1. & cons. 27. n. 6. lib. 1. Nicol. Euerhard. Iun. cons. 30. n. 4. vol. 2. confer c. 13. qui filii sint legit. & c. 7. de appellation. Extra feudalem vero materiam ius commune primas obtinet; feudale non attenditur: nisi illius, cum quo forte consentit, illustrandi; aut eiusdem, si qua in re deficiat, supplendi gratia: dummodo hoc posteriori casu, naturali aliqua nitatur ratione. Vult. 1. F. 1. n. 9. Rosent. c. 1. q. 10. Molina. de primogen. Hispan. lib. 1. c. 7. n. 6. confer Carol. Molin. in consuet. Paris. tit. 1. §. 1. gl. 5. n. 78. & 79. Aluar. Valasc. de iure emphyt. q. 39. n. 19. [vid. infra p. 11. in princ.]

m) Et ab omnibus fere etiam Imperium nostrum accolentibus totius Europæ populis: in Italia, Gallia, &c. Cuiac. lib. 1. de feud. in princ. Vult. d. c. 1. n. 6. Bodin. de Repub. lib. 1. c. 9. n. 113. f. 117. Rosent. c. 1. q. 9. (Dissent. quoad Galliam Carol. Molin. in consuet. Paris. tit. 1. in princ. n. 105. 111. 112. 113. iuxta nov. Gothof. editionem.) Vnde apparet, hoc ius Longobardicum hodie ius commune feudorum non male appellari. Schrad. p. 2. nonæ partis princip. num. 123. & seq. Nicol. Euerhard. Iun. cons. 41. n. 129. vol. 1. (Diss. Molin. d. tit. 1. n. 103.) Cui tamen sæpe derogatur, tum iure speciali cuiusque loci, familiæ, aut singularum personarum, tum pactis & conventionibus contrahentium. Et quidem causæ feudales primum definiendæ sunt ex peculiaribus inuestituræ pactis. And. Gail. 2. obs. 50. n. 15. & de pace pub. lib. 2. c. 13. n. 4. & 5. Myns. 5. obs. 76. n. 1. Zas. cons. 12. n. 59. vol. 1. Fichard. cons. 14. n. 11. vol. 1. & cons. 16. n. 2. vol. 2. per c. 1. §. fin. de feud. marchia. 1. F. 14. c. 1. §. fin. ibi: per pactum speciale contra feudi consuetudinem, quid sit inuest. 2. F. 2. c. 1. ibi: nisi facta fuerit eo pacto inuestitura, de fratrib. de nouo benef. inuest. 2. F. 12. c. 1. ibi: propter tenorem inuestitura insertum, de duob. fratrib. a Capitan. inuest. 2. F. 18. c. vn. de feud. non hab. prop. feud. nat. 2. F. 48. [& quidem antiquioribus 2. F. 2. c. 1. Struv. c. 1. th. 11. n. 3. Nisi de noua domini et vasalli conuentione constet. Schrad. p. 5. c. 2. n. 39.] Si pacta nulla sint; decisio petenda ex iure singulorum locorum,

B

fami-

familiarum aut personarum speciali, c. 13. *ibi: non enim intendimus iudicare de feudo, cuius ad ipsum spectat iudicium, nisi forte iuri communi per speciale privilegium, vel contrariam consuetudinem aliquid sit detractum, de iudic. & arg. c. 1. ibi: secundum diversorum locorum aut curiarum mores sint diversi, de feud. cognit. 2. F. 1. c. 1. qual. olim. pot. feud. alien. 2. F. 9. c. 1. ibi: sed in nostra curia Mediolanensi non obtinet, quæ fuit prim. caus. benef. amitt. 2. F. 24. c. 1. de lege Corradi. 2. F. 34. c. 1. de capitul. Corrad. 2. F. 40. Rosenth. c. 1. q. 13. Myns. d. obs. 76. n. 2. & 3. Wes. conf. 74. num. 25. & 26. Fichard. conf. 13. num. 5. & conf. 18. num. 37. vol. 1. Et si hoc sit varium, ex eo, quod magis speciale seu proprium est, ita, ut consuetudo alicuius Provincia cedat moribus singulorum locorum particularibus, & hi rursus specialiori familiarum iuri aut privilegio, Schrad. p. 3. c. 6. num. 5. in fin. Cravet. conf. 462. num. 13. conf. 530. num. 2. & conf. 545. n. 7. vol. 3. Nic. Everhard. Iun. conf. 4. n. 39. vol. 2. per l. 41. *ibi: nec ambigitur in cetero omni iure speciem generi derogare. ff. de pœn. l. 80. ff. de reg. iur. c. 34. de R. I. in 6.* Quid igitur, si alia sit consuetudo (idem intelligas de statuto) in provincia, ubi curia Domini sita; alia ipsius curiæ dominicæ; alia in loco, in quo contractus est initus; alia denique, ubi res feudalis extat? Iuxta Interpretes neque curiæ dominicæ (nisi quid in ea ita receptum aut statutum, ut in omnibus fundis ubicunque sint, locum obtineat,) neque Provinciae, in qua curia dominica sita; sed fundi servientis, seu eius loci, ubi res feudalis iacet, mores ac leges intueri oportet. Bodin. lib. 2. de Repub. c. 2. num. 192. f. 310. Schrad. p. 5. c. 2. n. 46. Wes. conf. 30. n. 12. Nic. Everh. Iun. conf. 41. n. 130. vol. 1. scilicet in iis, quæ ipsam rem feudalem spectant, aut eam saltem afficiunt. [Struv. c. 1. tb. 12. Conf. Itter. de feud. imper. c. 2. §. 2.] Quæ enim ad solam contractus solennitatem & perfectionem pertinent, indeque immediate dependent rem ipsam non afficientia, ex iure, quod in loco celebrati contractus viget, sunt diiudicanda. Carol. Molin. in consuet. Paris. tit. 1. §. 12. (olim fuit §. 7.) num. 35. 36. 37. & plenius Rosenth. c. 1. q. 14. ubi vide. Quod si eiusmodi consuetudo aut ius speciale non extet, decurrendum est ad ius commune feudorum, c. 1. *ibid.* gloss. & Dd. de feud. cognit. 2. F. 1. Myns. d. obs. 76. n. 4. Rosenth. d. c. 1. q. 15. [Struv. c. 1. tb. 13.] post ad ius absolute commune, Civile scilicet & Canonicum, d. c. 1. *vers. strenuus autem, cum not. ibid.* Wes. de feud. c. 17. n. 14. M. Ant. Peregrin. conf. 8. num. 14. & conf. 26. n. 4. in fin. vol. 1. confer Carol. Molin. d. tit. 1. §. 1. gloss. 5. n. 79. & Aluar. Valasc. de iure emphyt. q. 39. num. 19. in fin. [An vero controuersia non feudalis ex iure feudali decidi possit quæritur? Negat.*

gat. Struu. *d. c. 1. th. 14.* Sed affirmatiuam rectius defendunt Borcholt. *c. 2. n. 32. seq.* Finckelth. *D. I. th. 9.* Ludwel. *p. 19.* vbi ad argumenta contraria respondent.] Et si huic vtrique inter se non conueniat, in foro Ecclesiastico, & terrarum (vt vocant) Ecclesiæ, seculari, attendendum ius Canonicum; in foro autem seculari terrarum Imperii, ius Ciuile. Herm. Vult. *2. F. 3. n. 26. in fin.* Schneid. *p. 1. n. 8.* Ros. *d. c. 1. q. 19.* [Ludwel. *c. 1. p. 19.*] præterquam in istiusmodi quæstionibus, in quibus alias quoque ius Canonicum in quouis seculari foro iuri Ciuili præferri solet. Vide Curt. Iun. *p. 1. q. 12.* Schrad. *p. 1. q. 6. & p. 7. c. 5. n. 69.* Pruckman. *conf. 2. n. 193. & 274. conf. 28. num. 89. & conf. 50. n. 146. lib. 1.* Dissentire videntur Iason *in prælud. feud. n. 63.* Marant. *de ordin. iudic. p. 3. n. 88.* Facult. Iurid. Francof. inter Conf. Modestini. Pist. *conf. 25. n. 155. vol. 2. f. (mibi) 320.* His omnibus deficientibus atque ita in subsidium (non vero vt consuetudinum feudalium aut iuris scripti regulis quicquam detrahatur, non vt ulla inde huius vel illius iuris eliciatur correctio) variis argumentis (de quorum inter se comparatione ac ordine vide generalia quædam monita *apud Mynf. 5. obs. 76. num. 6. 7. 8. 9.* Nicol. Euerhard. *in topic. loc. a contrar. sens. num. 31. & Rosenth. d. c. 1. q. 18.*) locus datur: veluti ab indefinita Curt. Iun. *p. 1. q. 4. n. 8. & 9.* Schrad. *p. 1. q. 4. num. 14. & p. 10. sect. 8. n. 23.* vbi refert dissentientes. Rosent. *c. 1. q. 20. n. 3.* A contrario sensu, Rosent. *d. q. 20. n. 1. & 2.* Schrad. *d. q. 4. num. 1. & seq. vsq; ad 14.* Cacheran. *decis. 23. n. 52.* confer Marant. *de ordin. iudic. p. 3. n. 91. & 92.* Ernest. Cothman. *conf. 23. n. 100. & seq.* A simili (quod cessat, quatenus subest rationis diuersitas) Mynf. *d. obs. 76. n. 6. & 7.* Schrad. *p. 1. q. 3. & p. 9. c. 9. n. 19.* Pruckm. *conf. 15. n. 15. lib. 1. arg. l. 12. l. 13. l. 32 ff. de legib. c. 1. §. 2. vers. prædictis modis, ibi: quæ potest colligi, & c. quæ fuit prim. caus. benef. amitt. 2. F. 24.* [modo ratio in iure feudali sit expressa, alias secus. Schrad. *d. qu. 3. n. 5. & 9.*] & in specie quidem a libertis & patronis. Ioan. Fichard. *conf. 22. n. 5. vol. 2.* Modestini. Pist. *conf. 60. num. 30. vol. 1.* Ioan. Sichard. *conf. feudali 8. num. 1. & 6. f. 166.* Vide Rosent. *d. c. 1. q. 11.* Petr. Heig. *ad §. præiudiciales, num. 11. & 12.* Inst. *de action.* Mynf. *4. obs. 91. & 92. inibiq; Dnn. Cameralium de hoc argumento iudicium: Ab emphyteusi.* Aluar. Valasc. *de iure emphyt. q. 39. n. 19.* Rosenth. *d. c. 1. q. 10. n. 5. & seq.* Zas. *conf. 11. n. 2 vol. 2.* Pruckman. *conf. 2. n. 191. 192. 272.* vbi hoc restringit ad feudum proprium, quod non probamus. Idem Pruckman. *conf. 48. n. 147.* Cothman. *conf. 38. n. 123.* A censuali contractu. Rosent. *c. 10. q. 34. n. 28. & 30.* A fideicommissio. Vult. *2. F. 3. n. 27.* Rosent. *c. 1. q. 11. num. 2.* Tiber. Decian. *resp. 83. n. 11. vol. 4.* Surd. *conf. 427. n. 37. lib. 3.* A beneficiis

Ecclesiasticis. M. Ant. Peregrin. *cons.* 8. *num.* 15. & *cons.* 26. *n.* 5. *vol.* 1. Ab usufructu. Rosent. *d. q.* 11. *n.* 3. & 4. Fichard. *cons.* 2. *n.* 3. *vol.* 2. Sichard. *d. cons. feud.* 8. *n.* 45. & *seq.* & *c.* Illud in vniuersum obseruandum, vnoquoque iure intelligi contineri, non tantum, quod verbis expressum est; sed & quod continetur mente ac ratione. *l.* 17. *l.* 29. *l.* 30. *ff. de legib.* 1. *§.* 1. *C. eod.* 1. *§.* 1. *ff. de verb. signif. c. consuetudo distinct.* 1. *c. un. vers. ut autem. de allodiis.* 2. *F.* 54. Cui consequens est, internam iuris feudalis rationem tacitamque mentem in hac materia præferendam esse expressæ iuris ciuilibus decisioni. Vult. 2. *F.* 3. *n.* 24. & 25. Rosent. *c. 1. q.* 15. *n.* 2. & *q.* 16. *num.* 8. Carol. Molin. *in consuet. Paris. tit.* 1. *§.* 1. *glos.* 5. *num.* 78. *in fin. adde c. 1. in fin. an mut. vel alit. imperfect.* 2. *F.* 36. An idem dicendum de simili consuetudinis feudalis? Non puto. Myns. 5. *obs.* 76. *n.* 9. Guer. Pifo *in preclud. feud. c.* 7. *n.* 5. Rosent. *d. q.* 16. vbi eos, qui dissentire videntur, commemorat. Simile tamen consuetudinis feudalis præualet simili iuris ciuilibus. Myns. *d. obs.* 76. *num.* 7. Schrad. *p. 1. q.* 3. *num.* 20. Rosent. *d. c. 1. q.* 17. & simile consuetudinis specialis simili consuetudinis generalis. Vult. 2. *F.* 3. *n.* 24. & 25. Wes. *c.* 17. *n.* 14. De interpretatione, quam admittit ius feudale, vide Schrad. *p. 1. q.* 5. & Rosent. *c. 1. q.* 5. & *q.* 18. *n.* 5.

II.

Est autem Feudum *a* (a fide, quæ Italis & Longobardis fede vocatur, dictum *b*) ius *c* in re aliqua *d* sub lege mutua *e* fidelitatis *f* constitutum *g*.

a) Quod & beneficium nominatur. *tit.* 1. *§.* 2. & 4. *tit.* 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. & 24. *lib.* 1. *tit.* 1. *§.* *fin. tit.* 9. *in pr.* & *§.* 1. *tit.* 10. & *lib.* 2. [Cuius vocis vltus, longe antiquior fuit quam ipsius feudi, prout ex LL. Longobardicis, Capicular. Carol. M. & seqq. Impp. patet. Dn. Eyben *c. 1. §.* 12.] non quidem gratuitum, sed ob causam datum. Rosent. *c. 1. q.* 2. Fichard. *cons.* 9. *n.* 20. *vol.* 2. *per l.* 3. *ff. de obseq. parent. & patron. præstand.* 1. *l.* 1. *ff. de donation. t. t. C. De donation. ob caus. c. 1. cum not. ibid. de feud. dato in vic. leg. commis.* 1. *F.* 27. *c. 1. vers. huius autem. in quib. caus. feud. amitt.* 2. *F.* 23. confer Matt. Coler. *decis.* 14. *n.* 11. Eaque appellatio olim frequentior fuit quam feudi. vide Marquard. Freherum, *in constitut. Caroli III. de feud. verb. feudo suo.* Andr. Knich. *de iure territ. c. 1. n.* 168. Rittershus, 1. *F.* 1. *q.* 12. (vbi antiquitatem vocis Feudi ex d. Caroli Crasfi constitutione probare fatagunt: At longe vetustius eius extat monumentum in constitutione Imp. Lotharii I, *c. 1. de feud. sine culp. non amitt.* 1. *F.* 21.) Germanis dicitur ein Lehen /

Lehen/ non a voce Leut / seu à Leudis siue Leodibus, vt opinatur Cuiac. de feud. lib. 1. in princ. eumq; secutus Borcholt. c. 2. n. 12. & Iacob, Kleist. in proleg. conclus. feud. pag. 10. sed a verbo Leihen/ seu (vt habet Saxonica lingua) Lehnen/ quo significamus concessionem rei ad vsum aliquem, Pet. Heig. 1. q. 2. n. 68. Rittersh. d. c. 1. q. 14. Rosent. c. 6. q. 29. n. 10. [Ludwel. c. 1. p. 23.] Querunt interpretes, an & feudum, Priuilegium (quod strictam desiderat interpretationem, Cui. 1. F. 12. Bod. de Rep. lib. 3. c. 4. num. 296. f. 472. Carol. Tapia ad rubr. ff. de const. Prin. c. 6. n. 1. & seq. Crav. cons. 828. num. 18. vol. 5. arg. l. 35. C. de inoffic. test. l. 2. S. merito ff. ne quid in loc. publ. l. 14. l. 16. ff. de legib.) dici possit? Et concludunt, regulariter quidem priuilegium dicendum non esse: nisi tamen a Principe concedatur contra naturam feudorum, veluti, vt foeminae in feudum succedant, vt dominium directum in accipientem transeat; vt in re mobili consistat, &c. Curt. Iun. p. 1. q. 11. n. 2. Pifo in pralud. feud. c. 13. Ioan. Borcholt. c. 1. n. 8. Rosent. c. 1. q. 7. n. 3. & 4. & c. 7. q. 42. n. 8. & 27. quam ipsorum declarationem non vsquequaque probo. Vide Alex. Raudens. de analog. lib. 1. c. 15. num. 55. & seqq. Bursat. cons. 131. n. 74. lib. 2. Per metonymiam feudum nonnunquam etiam Gratia vocatur. Zas. p. 1. num. 4. Pifo in pralud. feud. c. 12. Rosent. d. q. 7. n. 2. vide hunc eundem c. 2. q. 72. n. 6. & q. 75. in fin. & confer M. Ant. Peregrin. cons. 25. n. 7. & 8. lib. 1. Opponitur autem feudo Allodium. c. 1. in fin. de eo, qui sibi vel hered. suis. 2. F. 17. c. 1. S. 1. si de feud. defunct. content. sit. 2. F. 26. Vult. 1. F. 12. n. 11. in fin. Intrigl. de feud. cent. 1. q. 43. n. 1. Pruckman. cons. 48. n. 138. lib. 1. [Est tamen quidam Io. Cowellus qui vocem feudi etiam allodium denotare existimat, quem vero recte reiicit Dn. Eyben Elect. feud. c. 2. S. 1. Interim vero nomine feudi solaris solet venire vox allodii Dn. Eyben d. tr. c. 6. S. 7. Ill. Dn. de Rhetz in Comm. p. 44. Conf. Dn. Fritsch. diss. de feud. solar.] sed non soli feudo. d. c. 1. S. 1. si de feud. defunct. cont. sit. Molin. in consuet. Paris. tit. 1. S. 68. n. 1. & 2. Cuiac. 8. obs. 14. Andr. Knich. de iure territ. c. 1. n. 120. (Dissen. Tiber. Decian. resp. 19. n. 193. & seq. vol. 3. cui ad stipulari videtur Schrad. p. 2. c. 2. n. 61.) Est enim Allodium seu Allode proprietas, quæ a nullo recognoscitur. Mascard. de probation. vol. 1. conclus. 79. n. 1. 2. 3. 5. Vincent. de Franchis decis. 131. n. 11. Duaren. de feud. c. 21. n. 9. & 10. Io. Petr. Surd. cons. 384. n. 21. lib. 3. Pruckman. cons. 27. n. 199. lib. 1. Vnde & simpliciter proprietas dicitur, item proprium, hereditas, & patrimonium. vt 1. F. 4. S. 2. & lib. 2. tit. 29. 42. 44. vers. profecto si domini. tit. 45. & 51. S. si contentio. Cuiac. 2. F. 17. Nobis, ein frey Erbgut, Schneid. de feud. p. 1. n. 69. Nomen habet Al-

lodium ab (All) id est omne, & (Sede) quod maioribus nostris hereditatem, patrimonium, bona siue agros significabat: Vnde Kleinodia vocantur bona hereditaria pretiosiora & subtiliora: Einöde/ eremus, vel locus aliquis incultus: & allode res quæ plane in nostra est potestate. Petr. Frider. Mindan. *de mand. iudic. lib. 2. c. 42. n. 3.* [Struu. *c. 2. th. fin. n. 2.*] Dissen. *Dd. varie.* Quidam allodium dici volunt, quasi aliunde non recognitum. Surd. *decis. 177. n. 5. & conf. 15. n. 11. lib. 1.* Tiber. Decian. *d. resp. 19. n. 193. vol. 3.* Alii quasi alaudium ab (a) priuandi particula, & (laudo) eo quod allodium optima conditione optimoque iure teneatur, eiusque (ius dominicum quod attinet. Aliud enim dicendum de superioritate & iurisdictione) nullum hominem, præter nos ipsos, patronum ac dominum laudemus. Carol. Molin. *d. §. 68. n. 1.* Oldend. *class. 5. tit. de actionib. benefic. pag. (mibi) 929.* Ferrar. Montan. *de feud. lib. 5. c. 7.* [Rittershus. *Synops. iur. feud. D. 1. th. 26.*] Alii, quasi sine lode, quod eius possessores nullius sint Leodes siue Leudes, hoc est, homines seu vasalli. Cuiac. *de feud. lib. in princ. & lib. 2. tit. 17.* Dionys. Goth. *ad rubr. de allod. 2. F. 54.* Borcholt. *de feud. c. 2. n. 13.* Bodin. *de Repub. lib. 1. c. 9. in princ. f. 168.* Pruckman. *conf. 28. num. 32. lib. 1.* Alii aliunde deducunt quorum coniecturas vide apud Rittershus. *1. F. 2. q. 19.* & P. Gregor. *in syntagm. iur. uniu. lib. 6. c. 1. n. 4. 5. 6.* [Dn. Coccei. *Hypomn. t. 1. §. 2. vbi ab a & liud/ quasi sine hominio & fidelitate, deriuat.*] Illud ex Molinæo *d. §. 68. n. 3.* obiter notandum, allodium Gallis duplex esse, nobile (freye Ritter oder adeliche Erb-Güter) & paganicum (Bürger oder Bauren Güter.) Quæ distinctio etiam apud Nos viget: eiusque vsus potissimum conspicitur in priuilegiis & immunitatibus. Vnde elegans quæstio: An bona paganica, quæ Nobiles a ciuibus vel rusticis sibi comparant, allodii nobilis ius & naturam induere censeantur? Verior est negantium opinio. Andr. Knich. *in tract. de pact. vestitur. lib. 2. c. 3. a num. 88. usq. ad fin.* quæ & ordinatione illustrissimorum Hassiæ Principum est confirmata.

b) Obertus Hortensius *in c. 1. §. vlt. per quos fiat invest. 2. F. 3.* Ioan. Garf. *in tract. de expens. c. 12. num. 30. & 31.* Rosenth. *de feud. c. 1. q. 6. n. 3.* [Struu. *Cap. 1. th. 1. n. 3.* Carpz. *Disp. feud. 1. th. 24.* Ludwel. *Syn. c. 2. p. 21.* Hanneton. *de Iure feud. l. 1. c. 2. §. 3.* Dn. Cocceius *dict. tit. 1. §. 1.*] Dissent. Hotom. *feud. disp. c. 1.* Rittershus. *1. F. 1. q. 12.*) Quidam a foedere feudum deriuant. Zas. *p. 1. n. 2. & ad l. 2. in princ. n. 22. ff. de orig. iur.* Valasc. *de iure emphyt. q. 38. n. 1.* Petr. Heig. *1. q. 2. n. 69.* [Borcholt. *de feud. c. 1. num. 2.*] qui non longe absunt ab Oberto, si & foedus a fide dictum, vt putant nonnulli,

nulli, eo quod foedera fidei publicæ fanciendæ causa ineuntur, & Ennius, Varrone teste, pro (foedus) dixit (fidus) Forcatul. *de feud. c. 2. n. 10.* Bodin. *de Repub. lib. 5. c. 6. in princ.* Alii non inepte quoque a Germano-Lon-
gobardico (faida siue feida) quod hostilitatem siue bellum significat, feudi nomen deducunt. Ferrar. Montan. *1. F. 1. P. Gregor. in syntagm. iuris vniu. lib. 6. c. 2. num. 2.* Alii a verbo Germanico (Füden) quod est pascere vel alere. Beuff. *ad l. admonendi. num. 874. ff. de iureiur.* Rittershus. *d. q. 12.* [Alii a *fe & od.* Itterus *de feud. Imp. c. 2. §. 9.* Boeclerus *ad Grot. de I. B. & P. l. 2. c. 7. §. 20. p. 328.*] Alii aliunde. *vide Petr. Heig. d. q. 2. n. 66.* Borch. *de feud. c. 1. num. 1. 2. 3. 4. 5.* [Ludwel. *c. 2. p. 21.* Dn. Eyben *c. 1. §. 8. seq.*] Bodin. *de Repub. lib. 1. c. 9. in prin.* vbi scribit, nomen feudi collectum esse ex literis initialibus verborum: (Fidelis Ero Domino Vero Meo,) quam olim formulam iuramenti fidelitatis fuisse perhibet.

c) Feudum est nomen æquiuocum. Alexand. Raudens. *de analog. l. 1. c. 34. in princ.* Usurpatur enim (I.) pro re feudali. *c. 1. §. fin. si de inuest. feud. controu. fuer. 1. F. 4. c. 1. §. e contrario. de inuest. de re alien. fact. 2. F. 8. c. 1. vers. si vero. ibi: feudum malo ordine intrauit. de milit. vasal. qui contum. est. 2. F. 22. inter filiam. ibi: filiam in possessione feudi manere debere. & c. si quis per triginta. si de feud. defunct. content. sit. 2. F. 26. c. 1. §. si vasallus. hic fin. lex. 2. F. 28.* II. Pro contractu, per quem vasallo ius in re constituitur. *c. 1. ibi: per feudum inuestitum. de usu Mediolan. 1. F. 28. c. 1. in princ. & §. 1. ibi: per feudum tamen cuiuslibet dari potest. per quos fiat inuest. 2. F. 3. c. 1. vers. si vero. qualiter olim pot. feud. alien. 2. F. 9. c. 1. ibi: per feudum inuestituram accepisse de controu. inter episc. & vasal. 2. F. 20. Fichard. conf. 8. n. 14. conf. 9. n. 19. & conf. 13. num. 3. vol. 2. Modestin. Pist. conf. 9. n. 4. vol. 1. Euerhard. Iun. conf. 15. num. 2. vol. 1. & conf. 3. num. 22. vol. 2. Alex. Raudens. conf. 60. n. 29. vol. 1. (Diff. Hotoman. 6. obs. 7. & Fachin. 7. controu. iur. 1. qui feudum contractum esse negant, late refutati a Conrado Rittershus. 1. F. 3. q. 5. *vide in extraordin. tit. 71. ibi: nisi specialiter hoc actum sit inter contrahentes. & tit. 87. ibi: in beneficiis ut in ceteris contractibus.*) III. Pro ipso iure in re feudali per contractum constituto: *c. 1. quib. mod. feud. constit. 1. F. 25. c. 1. §. fin. de feud. cognit. 2. F. 1. & c. vide Rosenth. c. 1. q. 6. n. 11. Carol. Molin. in consuet. Paris. tit. 1. in prin. n. 115. quomodo in definitione quoque nostra accipitur. [Dn. Horn. Exerc. feud. 2. th. 7. vid. Dn. Eyben c. 2.] Et quidem plerumque ius est domini possessionis. Ioan. Goed. *ad d. l. 25. num. 7. ff. de verb. signif. arg. c. 1. §. fin. iunct. §. rei autem. & §. e contrario. cum ibi not. de inuest. de re alien. fact. 2.***

F. 8. c. vn. de controu. inter vafal. & al. de benef. 2. F. 43. confer l. 115. ff. de verb. signif. cum ibi not. a Goed. & a Barnaba Briffonio 4. select. antiq. 1. l. 15. §. 3. (quem perperam emendant Cuiac. 10. obs. 32. & Borch. in tract. de acq. poss. c. 6. num. 26.) ff. qui satisd. cog. l. 2. l. 4. l. 12. C. de fund. patrim. lib. 11. l. 5. in fin. C. de diuers. prad. urban. & rust. l. fin. C. de censib. & censito-rib. l. 1. l. 8. l. 11. C. de omni agro des. l. 1. C. de fund. rei priu. eod. lib. 11. l. 1. ibi: dominium possessionis. C. Greg. si sub alter. nom. res exempt. fuer. l. 2. ibi: dominium tantum possessionis. C. Theodos. de matern. bon. l. 3. verb. possessionem. (cum notatis ab Ant. Fabro de errorib. pragmat. decad. 21. err. 1. & a Vult. ad princ. Inst. de bon. poss. n. 7. vers. hereditas. ex l. 1. ubi Dionys. Gothof. ff. eod. tit.) ff. si vsufr. pet. Cuiac. in paratit. de acquir. rer. dom. & 10. obs. 16. seu (vt nonnulli loquuntur eodem sensu: tametsi alibi sæpe etiam aliter vsurpetur. vide c. abbate. ibi: iure domini vel quasi. iunct. glos. de sentent. & re iudic. in 6. Aluar. Valasc. de iure emphyt. q. 13. n. 7.) quasi domini. d. c. 1. §. rei autem. ibiq. Dionys. Gothofr. de inuest. de re alien. fact. Vult. l. F. 10. n. 18. Duaren. c. 2. num. 2. quod tam in Scholis, quam in Camera Imperiali aliisque iudicijs Vtile appellari consuevit, insuper habita quorundam de distinctione domini directi & vtilis logomachia: quia res ipsa non abhorret a iure nostro. Rosenth. de feud. c. 1. q. 6. num. 2. Molin. in consuetud. Paris. tit. 2. §. 78. glos. 4. n. 5. Hotoman. in disput. feud. c. 33. 34. 35. & ad tit. 8. §. fin. Goed. ad l. 27. n. 18. ff. de verb. signif. Coraf. 6. miscel. 20. n. 2. Ioan. Robert. 3. sentent. iur. 18. in fin. Petr. Heig. ad rubr. Inst. de rer. diuis. n. 21. & seq. Knich. de pact. vest. lib. 2. c. 1. num. 9. & seq. Alex. Raudens. in tract. de analog. lib. 1. c. 5. n. 5. Christian. Barth. in select. Cam. Imp. sentent. dat. 13. Octobr. an. 1557. part. 3. fol. 825. D. (Diff. Cuiac. 11. obs. 35. & lib. 1. feud. in pr. & tit. 5. & lib. 2. tit. 8. Eguin. Baro lib. 4. de benefic. c. 7. Borch. de feud. c. 1. num. 15. Petr. Gilken. in prelude. tit. de rerum diuis. & acq. earum domin. n. 43. cum seqq.) Obertus in c. 1. in fin. in quib. caus. feud. amitt. 2. F. 23. Vsumfructum vocat, intelligens non illum simplicem, de quo in tit. D. C. & I. de vsufruct. sed plenissimum, qualem etiam habent emphyteuta, superficiarius & similes. Hotom. in disputat. feud. c. 34. & 35. & ad c. 1. §. e contrario. de inuest. de re alien. fact. Piso. in prelude. feud. c. 21. n. 27. Cuiac. lib. 1. feud. in princ. & tit. 5. Andr. Gail. 2. obs. 155. n. 5. Zas. cons. 12. n. 28. cum seq. vol. 1. Ioan. Vincent. Honded. cons. 86. n. 24. & seqq. vol. 2. id quod particula (Quidam) definitioni suæ inserta subtiliter innuit Vult. 1. F. 2. n. 9. vide Rodolphum Goclenium in Log. append. 2. de ratione desin. part. 2. can. 9. consuet. 4. except. 1. & Epistolas d. appendici. subi. p. 128.

[Wurm-

[Wurmser. *de feud. Impropr. class. 1. f. 2. n. 5.* Ludwel. *p. 27.* Inde vt omnis tollatur difficultas, alii feudum per dominium vtile, accuratius definiunt. Struv. *c. 2. th. 3. n. 4.*] Placuit tamen etiam ita constitui posse feudum, vt simplex tantum vsusfructus, aut ius quoddam simile in accipientem transeat. Zas. *de feud. p. vlt. n. 33.* Schrad. *p. 3. c. 2. num. 13.* Rosenth. *c. 2. q. 58. n. 4. & 5.* Hanneton. *lib. 4. c. 6.* Pifo in *pralud. feud. c. 25. n. 1. confer. c. 1. §. 1. de his qui feud. dare poss. 1. F. 1. c. vn. de condit. feud. non impl. 2. F. 75. c. vn. de feud. habitation. 2. F. 105. iunct. §. pen. Inst. de vsu & habitation. c. 1. in fin. quis dicatur dux. 2. F. 10. iunct. l. 22. l. 35. ff. de vsu & vsufr. leg. Schneid. de feud. p. 1. n. 52.* Petr. Ant. de Petra in *tract. de potest. Princip. c. 32. q. 3. n. 151. f. 545.* Quin & vt plena in eum transferatur proprietas, saluo iure dominico quoad fidelitatem, seruitia, auctoramentum & huiusmodi alia. Schrad. *p. 2. c. 2. num. 29. 30. 31. & 50. & p. 3. c. 2. n. 13.* Rosenth. *d. q. 58. n. 1.* Duaren. *c. 2. n. 8.* Surd. *decis. 288. n. 24.* Ludov. Fachs. *inter consilia Modestini. Pist. conf. 11. n. 8. & 11. vol. 2. fol. 85.* (Dissen. Carol. Tapia *ad l. fin. ff. de constit. Princip. p. 1. c. 1. n. 27.* Rittershus. *1. F. 11. q. 1.* Abbas *conf. 62. n. 18.* Everhard. Iun. *conf. 10. n. 40. vol. 2.* vide Pisonem Soac. *latè differentem in pralud. feud. c. 20. per tot.*) [Dubium tamen an non præualeat dissentientium opinio, cum reseruatio domini directi videatur de essentia feudi. Conf. Dn. Cocceius in *Hypomn. tit. 1. §. 4.*] qualia esse perhibentur feuda Siciliae, Zas. *de feud. p. 12. n. 33.* Carol. Molin. in *consuetud. Paris. tit. 1. num. 115.* Quod enim Interpretes feudum speciem quandam seruitutis (quæ consistere non solet, nisi in re aliena *l. 5. ff. si vsufr. pet. l. 26. ff. de seruit. vrb. pred.*) continere dicunt, id tantum fit analogice, vt apparet ex iis, quæ tradit Rosenth. *de feud. c. 1. q. 7. n. 5. 6. & 7.* Molin. in *consuetud. Paris. tit. 1. glos. 5. n. 1. & 2.* & Bodin. *de Repub. lib. 1. c. 9. n. 113. f. 177.* [Est tamen vera species domini vtilis, vti probat. Struv. *d. c. 2. th. 3. n. 4.* Cuius indoles est, vt contradistinquatur dominio directo; & vt in re aliena consistat.] Porro feudum (IV.) etiam pro iure dominico ipsius domini directi poni videtur in *c. 1. §. ex eadem lege. ibiq; not.* Aluarot. Schenck. Baro & Dd. *de lege Corradi. 2. F. 34. c. 1. §. vlt. in fin. qual. olim. pot. feud. alien. 2. F. 9. c. imperialem. §. præterea ducatus. in fin. de prohib. feud. alien. per Frideric. 2. F. 55.* Cuiac. *1. L. 22. Rosent. c. 9. q. 62. num. 2.*

d) Immobili vel æquipollente tantum, ex iure communi feudorum. *c. 1. §. fin. de feudi cognit. 2. F. 1. iunct. c. 1. in fin. in quib. caus. feud. amitt. 2. F. 23.* Rosenth. *c. 4. q. 7.* Molin. in *consuet. Paris. tit. 1. §. 1. glos. 5. in princ.* Matt. Colerus *decis. 94. n. 6. & seqq. ubi hanc sententiam vsu seruari testa-*

tur. Ioan. Köppen *decis.* 18. n. 1. & 2, Lud. Fachf. *post vol.* 2. Modestin. *Pist. conf.* 10. n. 5. Ernest. Cothman. *conf.* 2. n. 327. & *seq.* & *conf.* 29. n. 75. *cum seqq.* Pruckman. *conf.* 28. n. 33. & *seqq.* [Struv. *c. 2. th. 3. n. 5.* Ludw. *c. 2. p. 28.* Bitsch. *ad 2. F. 1. §. sciendum.* Gudelin. *de Jur. Feud. P. 1. c. 1. num. 15.*] Diss. Matt. de Afflict. *in d. c. 1. §. sciendum.* n. 8. *de feud. cognit.* Moz. *de feud. c. 4. n. 17. vers. tertio fallit.* Hotoman. 2. F. 25. §. 1. & *in disp. feud. c. 16. p. 90.* Henric. Bocer. *clas. 4. disp. 13. n. 21. & disp. 13. n. 21. & disp. 14. num. 31.* ex consuetudine vero in nonnullis Germaniæ prouinciis receptâ etiam in pecunia numerata. Frideric. Pruckman. *conf.* 48. num. 130. præsertim in Electoratu Brandenburgensi. Ioan. Köppen. *d. decis.* 18. n. 13. Pruckman. *d. conf.* 48. n. 131. & *conf.* 50. n. 516. *in fin.* Ernest. Cothman. *conf.* 48. a n. 17. *vsq; ad n. 29.* [Scheplitz. *ad Consuet. Marchic. tit. 25. §. 4. n. 4. seqq.*] Confer Dan. Mollerum *ad constit. prouinc. Saxon. p. 2. c. 30. n. 5. 6. 7.* Reinhard. *diff. 26. iuris ciu. & Saxon. part. 3. Wes. conf. 79. n. 18.* [Carpz. *P. 3. C. 30. d. 10.*]

e) *c. 1. in fin. de form. fidel. 2. F. 6. c. 1. §. domino. si de feud. defunct. content. sit. 2. F. 26. c. 1. §. in quibus etiam. de consuet. recti feud. 2. F. 33. c. vn. qual. domin. propriet. feud. priu. 2. F. 47. c. 1. in fine princ. de notis feud. 2. F. 58.* De vasalli quidem fidelitate in constitutione feudi palam & principaliter tractatur; de fide vero domini tacite & in consequentiam quandam. *d. tit. 6. in fin. atq; ibi Dd. Rosenth. c. 1. q. 2. n. 9. vide Andr. Knich. de pact. vest. lib. 2. c. 5. n. 151. cum multis seq.* Bodin. *de Repub. lib. 1. c. 7. n. 68. f. 106.* Myns. *decad. II. resp. 7. num. 2. & seqq.* [Consistit autem vasalli fides in seruiendo, Domini autem fides in defendendo & protegendo.] Interdum tamen exoptata domini fides occasionem feudis præbet, & hætenus in primam venit considerationem: veluti cum quis maioris tuitionis causa alodium suum a potentiore in feudum recognoscit. Gail. 2. *obs.* 158. num. 1. Rosenth. *de feud. c. 2. q. 24. in princ.* Knich. *de iure territ. c. 1. n. 205.* [vid. *infra disp. 3. th. 3. lit. d.*]

f) Fidelitas sæpe capitur pro iuramento fidelitatis, quo quis ad fidem præstandam sancte se obligat, *ut lib. 2. F. tit. 3. §. vlt. in fin. tit. 4. 6. 7. §. fin. tit. 24. §. est & alia. tit. 26. §. omnes. §. minori. & §. si decesserit, & c. quæ fidelitas non est mutua; sed a solo vasallo præstatur. c. 1. in fin. ibiq; Dd. de form. fidel. 2. F. 7. Rittershus. 1. F. 10. q. 12. Coras. in cent. Senatusc. Curia Tolosan. c. 76. (Dissent. gloss. *ad c. imperialem. in fin. verb. sacramento. de prohib. feud. alien. per Frideric.*) eademque remitti potest citra feudi pendium. *c. 1. §. vlt. in fin. per quos fiat inuest. 2. F. 3. §. 1. §. est & alia in fin. quæ fuit prim. caus. benef. amitt. 2. F. 24. c. vn. in fin. qual. domin. propriet. feud.**

feud. priu. 2. F. 47. c. vn. ibi Cuiac. & Gothofr. de fidel. 2. F. 76. Vult. 1. F. 6. num. 8. Menoch. conf. 845. n. 57. [Cöppen Obseru. feud. 1. num. 10. seqq. Knichen. de pact. vest. p. 1. n. 58.] Nobis autem in definitione fidelitas significat ipsam, quæ promittitur, fidem, tutelam seu clientelam feudalem, *d. §. fin. per quos fiat inuest. c. vn. qual. iurare deb. vassal. dom. fid. 2. F. 5. c. 1. de form. fidel. 2. F. 6. c. 1. de noua form. fidel. 2. F. 7. c. vn. in fin. de controu. feud. apud pares termin. 2. F. 16. Vult. d. c. 6. num. 3. & hæc fidelitas. (Non item Seruitia. Ea enim ad essentiam feudi necessaria non sunt. c. 1. in f. quis dic. dux. 2. F. 10. c. 1. in fine princ. cas. quib. fæm. in feud. succed. 2. F. 104. Alexand. Raudens. resp. 1. n. 267. lib. 2. Martin. Vran. conf. 9. num. 10. vol. 1. Knich. de pact. vestitur. p. 2. c. 5. n. 20. cum seqq. Vult. 1. F. 6. num. 13. vbi refert dissentientes) innexa iuri, de quo dictum, in re constituto est forma feudi, [sed non sola nam duo supersunt requisita ad formam essentialem, sc. concessio vtilitatis, & reseruatio domini directi. Dn. Cocceius in Hypomn. tit. 1. §. 4.] per quam feudum est, & a cæteris cognatorum iurium ac negotiorum speciebus potissimum discernitur. Vult. 1. F. 2. num. 9. & c. 6. n. 1. 8. vers. quatenus autem fidelitas num. 9. 10. 11. & c. 12. num. 2. Rosenth. de feud. c. 2. q. 57. Knich. in tract. de iure territ. c. 1. n. 146. & de pact. vest. p. 1. c. 3. n. 250. & p. 2. c. 5. n. 17. & 25. Molin. in consuet. Paris. 1. in princ. n. 114. Tiber. Decian. resp. 19. n. 202. & seq. vol. 3. Peregrin. conf. 4. n. 39. & conf. 16. num. 14. lib. 1. [Dn. Eyben c. 2. §. 5.] In quibus vero sigillatim differat feudum ab emphyteusi, iure superficiario, iure quod habet maritus in re dotali, ab usufructu simplici, a fideicommissio, maioratu, iure clientelari, a censuali contractu & similibus, exponunt Vult. 1. F. 12. per tot. Hotom. in disp. feudal. c. 34. & 35. Borch. de feud. c. 3. per tot. Rittershus. 1. F. 2. per tot. [Dn. Horn. Exerc. feud. 2. th. 18. multisq; seqq. Struv. c. 2. th. 10. n. 1. seq. Haunold. de I. & I. tract. 9. c. 5. controu. 1.]*

g) Henric. Bocer. class. 4. disp. 11. num. 8. Definitionem Oberti plerisque probatam Interpretibus vide in c. 1. in f. in quib. caus. feud. amitt. 2. F. 23. quam cum aliis variorum Feudistarum definitionibus doctissime examinat. Vult. 1. F. 2. per tot. confer. Rosenth. c. 1. q. 1. 2. 3.

III.

Diuisiones feudorum a Doctoribus traduntur quam plurimæ. Nos potiores, quibus reliquæ fere omnes continentur, explicabimus. Primò igitur feudum diuiditur in Ligium & Nec ligium a. Ligium b absolute & proprie ita dictum

dictum, est feudum a summo Principe *c* datum, consistens *d* in suprema *e* accipientis fidelitate *f*. Nec ligium est feudum consistens in fidelitate inferiori *g*.

a) Cuiac. 2. F. 7. & 4. F. 93. Garf. de expens. c. 12. n. 33. & 34. Valasc. de iure emphyt. q. 40. n. 15. Knich. lib. 2. de pact. vest. c. 5. num. 78. arg. c. un. de feud. ligio. 2. F. 99. iunct. c. 1. §. f. hic f. lex 2. F. 28. [Clem. Pastoralis de re iudicat.] Dissent Hotoman. contra hanc feudi distinctionem late disputans in feud. disp. c. 7. cuius opinionem amplectitur Henric. Bocer. class. 4. disp. 14. num. 40. ab eademq; non videtur alienus Pet. Heig. 1. q. 2. num. 79. 80. 81. & 88. [Haunolt. tr. 9. c. 5. contr. 4. Vult. c. 8. n. 22. Molin. in pr. ad consuet. Paris. §. 117. Struv. c. 3. th. 9. refutati a Dn. Eyben c. 3. §. 8. Ludw. c. 3. p. 58. & Bitsch. l. 2. tit. 52. c. 2.]

b) A ligando appellatum per excellentiam: quod videlicet sub artissimo fidei nexu conferatur. Vult. 1. F. 8. n. 20. P. Gregor. in syntagm. iuris univ. lib. 6. c. 2. num. 23. Rosenth. de feud. c. 2. q. 4. n. 6. Dissen. Forcatul. de feudis c. 3. n. 1. a lilio insigni Francorum dictum existimans, eo quod hoc genus feudi e Gallia sit oriundum, & in Lombardiam cum victore Carolo Magno translatum. [Non vero quod in Germania incognitum sit, uti vult Th. Michael apud Klock Relat. Cam. 26. n. 50. & 65. eius enim exempl. habet Londorp. lib. 6. c. 10. n. 2. & principum imperii feuda ligia esse ipse statuit Cæsar. Furstener. de supremat. c. 26. seqq. quod ex antiquis inuestiturae literis probat Dn. Horn. Diss. 3. c. 37.] Aliter Dissen. Ioan. Iouian. Pontan. lib. 1. de Ferdinand. I. rege Neapolit. f. 179. & hunc secutus Philip. Camerar. lib. 1. medit. historic. c. 6. qui putant, homines ligios inde denominatos esse, quod Reges ligatis pollicibus illos fidei imperiisque suis sic vinciant atq; obnoxios statuunt, Ligius autem homo (cum quo non recte a quibusdam confundi videtur Homologus. P. Gregor. d. c. 2. n. 25. Dissen. Cuiac. 2. F. 7. & 4. F. 93. Borch. de feud. c. 4. n. 23.) multifariam dicitur. I. Proprie absolute & per prius, qui iureiurando fidelitatis summo alicui Principi se totum deuouet. Iacobus de Franchis in prelude. feud. c. 2. num. 138. Rittersh. 1. F. 4. q. 10. Ioan. Saison. in consuetud. Turonens. rubr. homage. art. 1. concl. 33. Menoch. conf. 2. num. 24. & 25. lib. 1. Idque vel ratione subiectionis & feudi simul; vel alterutrius tantum. Priori consideratione homo Ligius est, qui Principi summo iurat fidelitatem omnigenam, scilicet tam subiectionis, quam vassallicam: illique opponitur, qui merum feudum a Principe agnoscit, alteri Principi subiectus. Anton. Capycius decis. 102. num. 11. cum seqq. Andr.

Andr. Knich. acceptionem hanc moribus nostris potissimum conuenire dicens in tract. de pact. vestitur. p. 2. c. 5. n. 108. & 148. cum seq. Tales sunt Duces, Principes, Comites ipsius Imperii Rom. vasalli & subiecti. Georg. Obrecht. disp. feudal. c. 5. num. 147. Piso (post Klingium) in pralud. feud. c. 43. n. 5. in fin. Knich. d. c. 5. n. 123. [Itter. de feud. Imp. c. 2. §. 12. Myler. ab Ehrenbach. de Princip. stat. imp. c. 92. n. 4. Cöppen. Obs. 2. n. 34.] Respectu alterutrius tantum homo ligius appellatur; nempe subiectionis solius, aut solius feudi ratione: Subiectionis, inquam, ut si Princeps aliquis immediate Imperio subiectus ab eodem nullum habet feudum. P. Gregor. d. c. 2. n. 29. Knich. d. c. 5. num. 66. qualem olim in Imperio fuisse ferunt Baronem de Krenckingen, de quo vide lepidam historiam apud Crusium *annal. Suenic. p. 2. lib. 11. c. 18. fol. 504. ad fin.* inde delibatam ab Andr. Knich. d. c. 5. 146. Eorum vero, qui solius feudi intuitu homines Ligii sunt, exempla extant apud Bodinum *de Repub. lib. 1. c. 9. num. 109. cum multis seq. f. 170.* II. Homo ligius dicitur analogice, respectue seu quodammodo & per posterius, veluti cum quis se Principi inferiori, regalem tamen, perpetuam & in heredes transitoriam dignitatem habenti, accepto feudo, in solidum obligat, solo superiore excepto. Rosent. d. c. 2. q. 3. n. 3. & 6. Knich. d. c. 5. n. 129. & seq. Bald. *cons. 291. n. 6. lib. 2.* Exemplum de duce Nivernensi refert Ant. Cont. in *method. de feud. rubr. de diuis. feud.* alia exempla Principum Germaniæ memorat Bodinus d. c. 9. n. 118. f. 185. eodemque sensu feudi ligii vox usurpata fuit in casu Euerhardi Iun. *cons. 41. n. 125. & 183. ac seq. vol. 1.* Vnde tale feudum Baldus non in scite Subligium vocat in *c. ad audientiam de rescript. uti ex eo meminit Iason. in pralud. feud. num. 107.* Sed & a summo Principe feudum quoad quid seu respectue ligium concedi posse, res ipsa clamat, & colligitur ex iis, quæ tradit Bodin. d. c. 9. n. 111. f. 174. & Cuiac. 2. F. 7. III. Appellatur homo ligius *ναταχενσινωσ* ex consuetudine Gallicana, etiam is, qui quoad certos quosdam effectus cuius domino, etiam priuato, vni aut pluribus simul, aliquanto arctius, quam cæteri vasalli obligatur. Carol. Molin. in *consuetud. Paris. tit. 1. §. 1. gloss. 5. n. 6.* In nonnullis antiquis inuestituris nostra lingua conscriptis ligius homo vocatur *Le dig man* non a voce *Leiden* id est, a patiando, ut opinatur Rosent. d. c. 2. q. 4. n. 7. Sed quod se *Le dig* hoc est, liberum profiteatur ab omni arctiori fidelitatis nexu, ita ut hunc dominum iuuare possit aduersus quemcunque. [Dn. Eyben c. 3. §. 8. Vbi plures deriuationes vocis *ligii* adducit.]
c) Carol. Molin. in *consuetud. Paris. tit. 1. §. 1. gloss. 5. num. 9.* Cuiac. *lib. 5. feud. ad constit. Friderici de feud. non alienand. in fin.* Nicol. Euerhard. Iun.

Iun. conf. 41. n. 184. vol. 1. Feudum igitur vere & absolute ligium conferre potest Imperator noster. *Vult. 1. F. 8. n. 22. Menoch. conf. 32. num. 6. vol. 1.* quem non dubitamus appellare Monarcham & caput Romani Imperii cum *Petr. Heig. 1. q. 2. n. 21. & seqq. & Ant. Knich. de Saxon. non prouoc. iure verb. Ducum Saxonie. c. 1. a n. 1. usq; ad n. 39. contra Bodinum in method. histor. c. 6. & de Repub. lib. 2. c. 6. num. 223. cum seqq.* Etsi enim hodiernus Imperii status merè Monarchicus non est; sed Aristrocratia temperatus: præminet tamen Monarchia & maiestas Imperatoris ita, vt Monarchæ titulus ipsi merito tribuatur. Dissentire videtur idem *Bodin. lib. 2. de Repub. c. 1. num. 175.* & vbi contra Polybium, Dionysium Halicarnasseum, Ciceronem, Thomam Morum, Contarenum & alios prolixè contendit, omnem Reipub. formam simplicem esse, nec vllam mixtam dari posse, quod nouissime eleganter refutarunt *Nicol. Machiauel. lib. 1. disput. de Republ. c. 2. & Vincent. Cabotius lib. 2. disput. iur. publ. & priu. c. 4.* Vide *Herman. Vult. in epist. dedic. commentarii ad tit. C. de iurisd. Iust. Lips. lib. 2. politic. c. 2. vers. Et quicquid. Picolom. de morib. gradu 10. c. 9. Tiber. Decian. respons. 19. num. 124. vol. 3.* Eandem autem potestatem concedendi feudi ligii sibi sumunt Pontifex Romanus, Rex Gallia, Hispania, Anglia, Polonia & similes. *Schrad. de feud. p. 2. c. 4. num. 1. Pifo in pralud. feud. c. 43. n. 5. Garf. in tract. de expens. c. 12. num. 34. Molin. in consuetud. Paris. d. tit. 1. §. 1. gloss. 5. n. 11.* [item Rex Romanorum & in genere omnis qui non agnoscit superiorem *Itter. c. 2. §. 13.* Non ergo nostri Principes Imperii *Cöppen. Obs. 1. n. 35.* quia imperator semper exceptus videtur *2. F. 55. inf. conf. Ludwel. c. 3. p. 60. seqq.* vbi dissentientem *Niellium d. 1. th. 9. lit. B.* refellit.]

d) Non est autem necesse, vt in constitutione huius feudi expresse dicatur, quod ligium esse debeat; sed sufficit, ex tenore inuestiturae, aut ex formula iuramenti causæque circumstantiis id percipi posse. *Tiraquel. de retract. municip. §. 32. glos. unic. n. 35. in fin. Schrad. de feud. p. 2. c. 4. n. 2. 3. 4. 5. Rosenth. c. 2. q. 3. num. 8. Knich. de pact. vest. p. 2. c. 5. n. 88. cum seqq. Fulv. Pacian. de probation. lib. 2. c. 37. num. 32. & 35.* [*Itter. de feud. Imp. c. 2. §. 12. Ludw. d. p. 60.*] *Dissen. Andr. Gail. de arrest. Imp. c. 6. n. 30. Clarius in §. feudum q. 11. num. 1. Carol. Molin. in consuetud. Paris. tit. 1. §. 1. glos. 5. num. 8. Alex. Raudens. resp. 2. n. 324. vol. 2.*

e) Supremam fidelitatem voco, qua par aut maior vlli homini ab eodem deberi nequit. Vasallus enim ligius domino iurat fidelitatem contra omnem hominem, nullo anteposito, hoc est, nullo excepto, *c. 1. §. satis bene de prohib. feud. alien. per Lothar. 2. F. 52.* (quem tamen *§. Cuiacius 4. F. 93.* existi-

existimat perperam referri inter Lotharii constitutiones, cum sit Iurisperiti alicuius, & pro verbo *Sancimus* substituit *Dicimus*. Sed & Hotomanus *ad d. tit. 52.* eundem censet adulterinum. Vterque male, vt nobis quidem videtur.) *c. vn. de feud. lig. 2. F. 99.* Garf. *de expens. c. 12. n. 34.* Hartman. *Pist. lib. 2. p. 2. q. 47. n. 45. & 46.* Roland. a Valle *conf. 44. n. 2. vol. 2.* Nicol. Euerhard. *Iun. conf. 41. num. 183. vol. 1.* Nostra lingua dicimus. **Daß sich der Lehenmann will gebrauchen lassen wider Männiglichen / niemand ausgeschlossen.** Ioan. Schneid. *de feud. p. 1. num. 42.* Idque vsque adeo verum est, vt ne quidem Pontificem Romanum excipiendum arbitremur cum Vult. *1. F. 8. num. 22. vers. Imperatori quidem,* & Ioan. Bodino *lib. 1. de Repub. c. 9. num. 114. fol. 178.* [Ludwel. *p. 61.* vbi ad *C. ex facto Imp. 2. F. 100.* quod obitare videtur, respondet.] Dissen. *communiter Dd. hosque secuti Curt. Iun. de feud. p. 1. q. 8. num. 23. & Guerin. Pifo in pralud. feud. c. 43. n. 5.* [Nec patrem; *Diff. Cuiac. lib. 4. feud. 31.* Nec filium aut fratrem Dn, Cocceius *Hypomnem. tit. 2. §. 10.*] Vasallus enim proprie & absolute ligius neque subiectionis, neque vasallitica fidelitate vlli alii æque addictus esse potest, P. Gregor. *in syntagm. iuris univ. lib. 6. c. 2. n. 28.* Ioan. Bodin. *d. c. 9. f. 171.* Vult. *d. c. 8. num. 22.* Vnde quidam inferunt, talem ligiam fidem non cadere, nisi in eum, qui feudi domino *immediate* subiicitur. Pifo *in pralud. feud. c. 43. num. 5. in fin.* Schneid. *d. p. 1. n. 42.* Obrecht. *diff. feudal. c. 5. nu. 145. cum seqq.* quod tamen displicet Ioanni Bodino *d. c. 9. n. 109. f. 171.* & Fulvio Paciano *lib. 2. de probation. c. 37. nu. 37. vers. Similiter quod attinet, & num. seqq.* modo vasallus ligius alteri fidem subiectionis non sine exceptione dederit. Sane non dubito, quin qui ligius est Imperatoris, nihilo minus alterius Principis in Imperio constituti quoad certa bona Landsassius esse queat & subditus, per ea, quæ docte & eleganter tradit And. Gail. *in tract. de arrest. Imp. c. 6. anu. 10. vsq; ad fin. & Adrian. Gylmann. rerum in Cam. Imp. iudic. lib. 1. decis. 46. nu. 39.* Knich. *de pact. vestitur. p. 2. c. 5. n. 135. cum seqq. & P. Frider procesib. in Cam. extrab. l. 1. c. 38. nu. 5.* Ex præcedentibus consequitur, fieri non posse, vt quis duorum aut plurium vasallus absolute ligius existat, *d. c. 1. §. satis bene, de prohib. feud. alien. per Lothar. 2. F. 52. & in cap. extraordin. tit. 93. & 99.* Cuiac. *2. F. 7.* Duaren. *de feud. c. 4. num. 4.* Pacian. *d. c. 37. n. 39.* Surdus *conf. 449. n. 50. lib. 3.* ne quidem consuetudine. Vult. *1. F. 8. num. 21.* Obrecht. *d. c. 5. n. 151. & seqq.* (vbi pro dissentientibus allegant Guid. Pap. *decis. 310.* Molin. *in consuetud. Paris. tit. 1. §. 1. glos. 5. num. 6.* & Menoch. *conf. 2. n. 26. lib. 1.* sed possunt hi atque illi inter se conciliari, quia ipse Mo-

lin.

lin. *d. loc.* testatur, loqui se & Guidonem Pap. quos secutus est Menochius, de feudis respectiue tantum & improprie ligiis, quod idem etiam apparet ex Ant. Cont. *in method. de feud. rubr. de divis. feud. pag. (mibi) 14. & seq. & Pacian. 37. n. 42.*) nec etiam respectu rerum diuersarum. Bodin. *de Repub. lib. 1. c. 9. nu. 118. f. 148.* Rittershus. *1. F. 4. q. 10.* Gail. *de arrest. Imp. c. 6. num. 29.* Menoch. *cons. 32. nu. 8. lib. 1.* (Dissent. Ludouic. Roman. *cons. 47.*) praterquam ex post facto, per successione: quo casu vasallus duplicem intelligitur sustinere personam, *c. vnic. de feud. ligio. 2. F. 99.* Nicol. Intrigliol. *de feud. cent. 1. q. 28. n. 11. & 12.* Gail. *d. c. 6. n. 30.* Vult. *d. c. 8. n. 21. in fin.* Rosenth. *c. 2. q. 4. n. 2.* [Et sic vltimo per substitutum seruire potest. Dn. Coccei. *Hypomnem. c. 2. §. 11.* Ludw. *c. 3. p. 61.* vnde illud Christi; nemo potest duobus dominis seruire frustra obiicit Haunolt, *de I. & I. tr. 9. c. 5. contr. 4. n. 621.*]

f) Formulas sacramenti ligii, rituumque in hoc solenni inuestiendi actu variorum morem, vide apud Bodin. *de Repub. lib. 1. c. 9. n. 114. 116. 118. & 119. f. 178.* cum multis seq. Chöppin. *de domanio. lib. 3. tit. 12. n. 20. circa fin.* Philip. Camer. *lib. 1. medit. histor. c. 6. & lib. 2. c. 59.* And. Knich. *de pact. vestitur. p. 2. c. 5. n. 93. & passim in seqq. vsq. ad num. 121.* Interpretes huic feudo multa tribuunt singularia; quæ tamen ipsorum traditionibus magis nituntur, quam certo iure, certaue iuris ratione. Primo enim hoc feudum eius esse naturæ scribunt, vt, qui illud accipit, personam suam principaliter, in consequentiam vero omnia bona (excepto feudo, quod ab alio domino ante habuit: de qua tamen exceptione vide Rosenth. *de feud. c. 2. q. 3. ad lit. H.*) etiam allodialia domini iurisdictioni & potestati subiiciat. Garf. *de expens. c. 12. num. 33.* Valasc. *de iure emphyt. q. 40. num. 15.* Pacian. *de probation. lib. 2. c. 37. n. 30. 36. & seq.* Molin. *in Consuet. Paris. tit. 1. §. 1. glos. 5. n. 8.* Clarus *in § feudum, q. 11. n. 1.* Cacheran. *decis. 163. nu. 5.* [Cöppen. *O. 2. n. 35.*] a quibus non sine ratione diuortium fecerunt. Francisc. Sonsbec. *in tract. de feud. p. 4. n. 26.* Pifo. *in pralud. feud. c. 43. n. 14.* Bodin. *de Repub. lib. 1. c. 9. n. 109. cum seqq. & And. Knich. de pact. vestitur. p. 2. c. 5. num. 91. & 110. fac. c. vn. ibi, pro quantitate feudi, de allod. 2. F. 54.* [Ludw. *c. 3. p. 60.*] II. Ius cognoscendi de controuersia feudi ligii, etiam inter vasallum & dominium, non Paribus curiæ, vt alias, sed soli domino competere, contendunt. Curt. Iun. *de feud. p. 1. q. 8. n. 24. in fin. & n. 25.* Sonsbec. *d. p. 4. n. 26. & Pifo Soac. d. c. 43. n. 12.* contra quos non immerito insurgunt, Ludolph Schrad. *de feud. p. 10. sect. 5. n. 50. cum multis seq. & Rosenth. c. 12. q. 3. n. 40.* III. Hoc feudum inuito domino refutari non

non posse tradunt Carol Molin. *d. tit. §. 1. glos. 5. num. 9.* Schneid. *de feud. p. 1. n. 45.* Rosenth. *c. 2. q. 4. n. 4. & c. 9. q. 51. n. 10.* Alexand. Raudens. *resp. 2. n. 327. vol. 2.* ipsi refutati a Francisco Sonsbec. *d. p. 4. n. 26.* Pisone Soac. *in prelud. feud. c. 14. n. 24. & c. 43. n. 15.* & a Schradero *p. 8. c. 1. n. 63. in fin. confer.* Ioan. Bodin. *d. c. 9. n. 109. f. 171. IV.* Denique esse quoque feudum ligium in foeminas transitorium, si non ex iure feudorum Longobar- dico, saltem ex consuetudine posteriore. P. Gregor. *in syntagm. iuris univ. lib. 6. c. 2. num. 33.* Iacob. de Franchis *in prelud. feud. c. 2. num. 144.* Am- brof. Schurerius *de heredit. qua ab intest. def. tit. 9. limit. 9. pag. 119.* Valent. Forster. *in tract. de success. lib. 4. c. 23. n. 58. vers. undecimo femina.* Cra- vet *conf. 414. num. 4. vol. 3.* quod similiter, nisi de illa consuetudine in spe- cie doceatur, recte improbant Rosenth. *de feud. cap. 7. q. 34. n. 12.* Guerrin. Pifo *d. c. 43. n. 16.* Menoch. *conf. 1. num. 474. lib. 1. & nouissime Nic. Euer- hard. Iun. conf. 41. n. 185. & seq. vol. 1.* [Cum enim hæc consuetaria nullo iu- ris textu, sed autoritate Dd, quæ probabilis, non necessaria est, *Gl. in L. 1. C. LL. nitantur, vix probari possunt Ludw. c. 3. p. 62.*]

g) Siue alicui tributum sit ab eo, qui superiorem non agnoscit, siue a quolibet alio. Nam & summus Princeps feudum non ligium dare potest: veluti si Rex Hispaniæ feudum concedat subdito Regis Galliæ; aut Rex Gal- liæ subdito Imperii Romani. *vide Cuiac. 2. F. 7. & Ioan. Bodin. de Republ. lib. 1. c. 9. n. 111. & 118.* vbi circa fin. eleganter ait, a subditis summam præci- puamque fidem ac obedientiam deberi, cui præiudicium posteriore fiducia contracta creari non possit. Rosenth. *c. 5. q. 78. n. 5.* Crauet. *conf. 517. num. 5.* Bursat. *conf. 147. n. 33. lib. 2.* Indeque est, quod inhiberi subditis potest, ne exterorum se ligios constituent vasallos, prout (post Ioan. Ant. Lanarium *conf. 20. num. 11.*) tradit Andr. Knich. *de pact. vestitur. p. 2. c. 5. num. 85.* Sed & si ante factam prohibitionem ligium feudum a Rege extraneo illis datum fuerit, in dubio fidem quam debent Superiori suo, excepisse intelligendi sunt, atque ita feudum quoad quid, seu respectiue potius, quam absolute li- gium accepisse, *arg. c. 1. §. fin. cum ibi not. a Dionys. Gothofr. & Dd. hic 2. F. 28.* Io. Borcholt. *in tract. de feud. c. 4. num. 23. & seqq.* Quod au- tem Ioan. Bodin. *d. c. 9. num. 119. fol. 186.* Imperatorem Carolum V. eo quod regis Galliæ vasallus ligius ac subditus fuerit, Imperio Romano sine exce- ptione fidem dare, atque ita Imperatoriam maiestatem sustinere potuisse negat; id nobis non probatur. Vide Francisc. Zoanet. *in tract. de Roman. Imp. n. 118. & seqq. passim per tot.* Illud verò extra omnem dubitationis ale- am positum est, vnum eundemque vasallum non ligium diuersorum esse pos- se, aut

D

se, aut

se, aut vni ligia, alteri vulgata fide deuinctum, *arg. d. tit. 28. in f. c. 1. §. satis bene. de prohib. feud. alien. per Lotbar. 2. F. 52. & in extraord. tit. 93. Iacob. de Franchis in pralud. feud. c. 2. n. 140. Andr. Gail. de arrest. Imp. c. 6. n. 29. Herm. Vult. 1. F. 8. n. 21. Rosenth. c. 2. q. 4. n. 3.*

IV.

II. Feudum tribuitur in corporale, quod in re corporea consistit; & Incorporale, quod in re Incorporata a: quale est feudum Camerae b & Cauenae c. III. In feudum Ecclesiasticum, quod est rei Ecclesiasticae d; & Seculare, quod est rei secularis e. IV. In feudum, quod est Incurte, & quod est Extra curtem dominicam f.

a) *c. 1. §. sciendum de feud. cognit. 2. F. 1. Herman Vult. 1. F. 8. num. 11. Iacob. de Franchis in pralud. feud. c. 2. n. 208. cum seqq. Nicol. Intrigl. cent. feud. 1. q. 44. n. 1. Molin. in consuetud. Paris. tit. 1. in princ. n. 116.*

b) Quod consistit in iure pecuniae ex Camera, hoc est, arario Domini (vel, quod perinde est, de vectigali in certo loco, aut de alio reddito pecuniario, qui in Camera illius Domini inferri solebat. *Zaf. p. 12. n. 31. Schrad. p. 2. c. 3. n. 81.*) quotannis exigendi. *Cuiac. 2. F. 2. Garf. de expens. c. 12. num. 46. Rosenth. de feud. c. 2. q. 75. n. 2. arg. c. vn. in f. quis dic. dux 2. F. 10. & c. 1. in pr. de not. feud. 2. F. 58. Germanice appellatur ein Cammerleben oder Mangelt. Schneid. p. 2. num. 24. Adrian. Gilman. lib. 2. rerum in Cam. Imp. iudic. decis. 43. n. 78. Ioan. Fichard. conf. 13. num. 10. vers. und mag dem allem. & n. seq. vol. 2. confer Andr. Knich. de pact. vestit. p. 1. c. 3. n. 255. [Bitsch. lib. 2. t. 1. c. sciendum Befold. Thes. pract. voc. Cammerleben.]*

c) Consistens in iure vini, frumenti aut alterius annonae ex cellario seu penuario Domini (aut eius, quae alioquin in cellam, hordeum seu penuarium Domini inferri debuisset) singulis annis exigendae. *Vult. 1. F. 8. n. 13. Schrad. d. c. 3. num. 82. Rosent. d. q. 75. num. 3. Cauena enim Longobardis cellam significat, vt testatur Hotoman. in comment. de verb. feud. lib. sequiturq; Ioan. Garf. d. c. 12. n. 46. & Vult. d. loc. & praesertim cellam vinariam, sicut probat Cuiac. 2. F. 2. fortasse a cauea seu cauerna appellatione deducta, eo quod cellae vinariae aliaq; nonnullae in locis excauatis & subterraneis haberi soleant, ita tamen, vt hic per synechdochen quodlibet denotetur annonae conditorium. Ex quo fit, vt cum vulgatis exemplaribus Cauenam malim, quam cum Cuiacio, & aliis nonnullis, Cauena seu Canna feudum*

dum dicere [de voce Cauenæ videatur pluribus Struv. c. 4. th. 18. n. 3.] V-
triusque huius feudi ea est natura, vt non debeat, nisi sit in Camera vel
Cauena, vnde solui possit, deducto, ne egeat Dominus, omniq; ære alieno,
d. c. 1. in princ. ibiq; Hotoman. Eguin. Baro & alii, de not. feud. 2. F. 58. P.
Gregor. in syntagm. iuris vniu. lib. 6. c. 3. num. 10. Wurmser referens exem-
plum notatu non indignum, lib. 1. pract. obseru. tit. 51. obseru. 2. num. 2. Ioan.
Fichard. conf. 13. num. 11. vol. 2. (Dissent ex parte Thom. de Marin. tit. 24.
num. 16. ad æs alienum, ante feudi concessionem contractum, hoc restrin-
gens) adeo, vt Dominus ne pacto quidem aut expressa renunciatione isto be-
neficio priuare se queat. Rosenth. c. 2. q. 76. n. 4. arg. l. 14. §. f. ff. solut. matrim.
iunct. d. c. 1. in princ. & ibi Bald. n. 2. de not. feud. Quæ tamen ita exaudienda
sunt, nisi promissor sua culpa, siue leui siue lata, in talem penuriam inciderit,
tum enim, quod ex Camera vel Cauena solui nequit, aliunde præstari oportet.
Schrader. p. 2. c. 3. num. 98. cum seqq. Intrigl. cent. 1. q. 38. num. 23. Fichard.
conf. 13. num. 11. vers. quod enim, arg. d. c. 1. de not. feud. Confer Rittershus.
2. F. 6. q. 9. [Potius distinguendum censeo an Camera restrictiue, an demon-
stratiue adiecta sit: Hoc casu aliunde satisfieri debet, arg. l. 12. ff. de Alim.
leg. l. 27. §. f. ff. de Leg. 3. non illo, l. 8. §. 2. ff. de Leg. 2. Conf. Ludwel. Tract.
de diuision. feud. c. vlt. p. 114. quomodo vero hoc cognoscendum sit. vid.
Brunnem. in Comment. ad l. f. ff. de peric. & comm. rei vend. num. 31. seqq.]
Quod si post fatalem inopiam versa fortuna ærarium vel cella Domini rur-
sus ceperit abundare, non solum in posterum, verum etiam reliquæ præce-
dentium annorum pensiones exigi poterunt. Rosenth. d. q. 76. num. 4. Guer-
rin. Piso in prælud. feud. c. 44. num. 6. Schrad. d. cap. 3. num. 86. & seqq. Fi-
chard. d. conf. 13. n. 11. vers. postremo, textus, volum. 2. arg. d. c. 1. de not. feud.
l. 17. §. f. ff. de annuis legat. l. 13. ff. de tritic. vin. vel ol. leg. l. 15. §. 4. ff. loca-
ti. l. 8. C. eod. [Diss. Ludw. p. 83. & d. tr. p. 115. Arumæ. disp. 2. th. 23.] In
dubium autem vocatur, vtrum feuda Cameræ & Cauenæ in heredes transe-
ant & perpetua sint, an vero morte dantis vel accipientis extinguantur?
Sunt enim qui solius accipientis (Schenck. Baro in d. c. 1. num. 3. de not. feud.
Zaf. p. 12. num. 31. Schneid. p. 1. n. 61. Thomas de Marin d. tit. 24. n. 14. Intrigl.
cent. 1. q. 38. n. 24.) [Quorum etiam accedendum puto opinioni, Cöppen.
obs. 2. n. 52. Ludwel. c. 4. p. 83. vbi ad argumenta contraria respondetur; &
plures consentientes adducuntur.] Sunt qui etiam dantis (Cuiac. 1. F. 1. §. f.
vero gastaldi, circa fin. fol. (mibi) 663. & 2. F. 2. Hotoman. in c. vnic. de con-
trou. inter episc. & vafal. 2. F. 20. Borch. c. 4. n. 29.) Sunt denique, qui neu-
rius morte illa finiri, sed in heredes descendere, contendunt. Schrader. d. c.
D 2

3. n. 84. Sonsbec. p. 4. n. 35. & seq. Schneid. sibi contrarius, p. 2. n. 24. Rosent. c. 2. q. 75. num. 6. Equidem his vt accedam, iuris me mouet ratio: nisi mere gratuita sint Camerae vel Cauenae feuda, c. 1. in fin. quis dic. dux. 2. F. 10. aut pro mercede temporalis officii data, c. unic. de feud. guard. 1. F. 2. c. unic. in fin. de pign. dato feud. 1. F. 11. & in extraordin. tit. 81. & 94. Perpetuum enim esse & in heredes transitorium, spectat ad propriam feudi naturam. Carol. Tapia ad l. f. p. 1. c. 3. n. 24. ff. de constitut. Princip. Clar. in §. feudum q. 9. num. 6. Fichard. conf. 15. n. 4. & 5. vol. 2. Nicol. Euerhard. Iun. conf. 50. n. 14. & 15. vol. 2. Peregrin. conf. 15. n. 6. conf. 22. n. 4. & conf. 28. num. 1. vol. 1. Menoch. conf. 804. n. 45. & 76. quae inesse cuilibet feudo praesumitur, nisi quatenus consuetudine feudali aut pacto ab ea discessum esse probatur. Hartman. lib. 2. pract. obs. 10. n. 4. Zas. de feud. p. 12. n. 3. Rosent. c. 2. q. 54. n. 1. Crauet. conf. 1000. n. 314. Surd. conf. 105. n. 2. & conf. 440. n. 7. Probari autem non potest, quod omne feudum Camerae & Cauenae, etiam illud, quod pro solitis feudalibus seruitiis in aliquem collatum est, cum persona dantis vel accipientis expiret. Imo nullam feudi speciem existimo reperiri, quae eam solam ob causam, quod non consistat in re vere immobili, sed in incorporali, isti hac in parte aequipollente, temporalis sit. Quod cum in caeteris rerum incorporalium feudis omnes facile concedant: cur igitur sine textu diuersum sentiunt de his duabus feudi incorporalis speciebus? Nam & Feudistis in more positum est, vt vbi feudi ex ipsa dispositione consuetudinum feudalium temporarii mentionem faciunt, id vel negent iure feudi censerit, vel ita depingant, vt de impropria eius natura satis constare queat, prout videre est in c. 1. §. f. de his, qui feud. dare poss. 1. F. 1. c. vn. §. f. de feud. guard. 1. F. 2. c. 1. §. item si vasallus, si de inuest. feud. controu. fuerit, 1. F. 4. c. 1. §. f. de pign. dato feud. 1. F. 11. c. 1. §. caeteri vero, quis dicatur dux. 2. F. 10. & in extraordin. tit. 81. 94. & 105. At feudum Camerae & Cauenae, nisi de gratuito, vel pro mercede dato, sermo sit, vbiuis simpliciter & absolute feudum dicitur, veluti in c. 1. §. sciendum, de feud. cognit. 2. F. 1. c. 1. §. si vero vasallus, quid sit inuest. 2. F. 2. c. unic. de controu. inter episcop. & vasal. 2. F. 20. & c. 1. in pr. de not. feud. 2. F. 58. Accedit, quod in d. C. unic. de contr. inter Episc. & vasal. huiusmodi annuae praestationis feuda quoad heredem dantis (de quo solo istic loci quaestio erat proposita) aequi parentur feudis propriis. [Eius autem ratio est quia successor ad praestandum factum defuncti obligatus est. Quoad accipientem autem reuera sunt impropria & eius morte expirant cum ipsius personae intuitu sint concessa. Ludwel. p. 83. sed pactis haec subiacere nemo negabit.] Deniq; nostram sententiam vsu receptam esse testatur Rosent. d. q. 75. in glos. ad lit. E. d) c. 7.

d) c. 7. ext. de constitution. Vult. 1. F. 8. n. 19. fac. c. 1. de cler. qui invest. fec. 2. F. 35. c. 6. ubi: de seculari feudo. iunct. c. seq. ext. de foro comp. Nou. 7. & 120. Nostrates vocitant ein Krumbstäbisch / vom Krummen Stab herrührend [Imitatur autem baculus Episcopi, baculum pastoralem den Hirtenstab / qui altera parte incuruatus, altera acutus, & in medio re-ctus est; vt ita moneatur Episcopus, se errantes retrahere, contumaces pungere, debiles autem sua rectitudine erigere debere. Durand. rational. diuinor. officior. l. 3. c. 15. n. 4. Add. Aug. Barbosa de Offic. & potest. Episc. p. 1. t. 1. c. 5. n. 13. seq. Cur autem non Pontifex vtatur incuruato baculo, videri potest apud Strauch amoen. Iur. Can. Semestr. alt. Eccl. 1. c. 8. n. 19.] oder Krumbstäb Lehen. Schneid. de feud. p. 1. n. 50. Vult. 1. F. 9. n. 48. Knich. de pact. vestitur. p. 1. c. 4. n. 33. & 34. Euerhard. lun. conf. 41. n. 11. vers. secundo pro hac parte, vol. 1. Interdum tamen Ecclesiasticum appellatur etiam illud, quod Ecclesiae datum est, etiamsi consistat in re seculari, c. 1. §. fin. de capitul. Corradi. 2. F. 40. Schrad. p. 2. c. 3. num. 17. Rittershus. 1. F. 4. q. 2. Rosent. c. 2. q. 5. n. 2. Quinimo a nonnullis tribuitur hoc nomen feudo, quod persona Ecclesiastica in rebus propriis constituit, aut suo & peculiari, non Ecclesiae nomine acquirit. Zas. de feud. p. 2. num. 7. Sonsbec. p. 3. num. 5. Schneid. d. p. 1. n. 50. Sed per abusionem: cum potius Seculare dici debeat. Vult. d. num. 19. Rosent. d. q. 5. n. 3. per c. 1. de cleric. qui inuest. fec. 2. F. 35. Sicut & praecedens feudi genus, quod tenet Ecclesia ab aliquo seculari, recte Seculare indigitatur. Rosent. & Vult. d. loc. confer. And. Gail. 1. obs. 30. n. 4. & seqq. de pace publ. lib. 1. c. 8. n. 8. & 9. & de pignoration. Imp. obs. 7. num. 1. And. Knich. de Saxonie. non prouoc. iure verb. Ducum Saxonie. c. 2. n. 6. cum seqq. [Struu. c. 3. th. 4. n. 1. ubi ad textum obstantem 2. F. 40. §. 1. respondet] Opinantur autem multi feudum Ecclesiasticum sua natura improprium & in foeminas transitorium esse, illo trito, der Krumbstab schleußt niemand auß / decepti. Ioan. Fichard. conf. 17. num. 7. vol. 1. dicens, nostrates Nobiles hoc quasi pro regula communiter solere asserere. Garzon. in tract. de foemin. ad feud. recip. restrict. 19. n. 129. Menoch. conf. 65. n. 30. & conf. 840. num. 64. & seq. (ubi se refert ad d. suum conf. 65. sed contra idem illud consilium iudicatum fuisse, testis est M. Anton. Peregrin. conf. 22. num. 16. vol. 1.) Knich. de pact. vestitur. p. 1. c. 4. num. 40. scribens, feuda Ecclesiastica consuetudine ab auro temperasse iuris scripti feudistici rigorem, vt, nisi feudum diserta pactione, constituatur masculinum, zu Mann oder Burglehen sonderlich gereicht / in dubio pro utroq; sexu receptum censeatur. Verum enim vero tum textus & rationes, tum ipsa experientia

eis repugnat. Textus enim & rationes, quibus arcentur foeminae à feudorum successione, generales sunt, & non minus ad Ecclesiastica, quam ad Secularia feuda pertinent, c. 1. §. hoc autem notandum, iunct. pr. ibi: archiepiscopus, episcopus, abbas, abbatissa, praepositus, de his, qui feud. dar. poss. 1. F. 1. c. 1. §. quinetiam episc. vel abbat. 1. F. 6. c. 1. filia, de success. feud. 1. F. 8. c. 1. §. final. quid sit inuest. 2. F. 2. c. 1. in fin. in quib. caus. feud. amitt. 2. F. 23. c. vnic. an mut. vel al. imperfect. 2. F. 36. cum similib. Borgn. Caualecan. (sen potius Ant. Marius Canis in eleganti suo consilio, in quo ex professo tractat de quodam feudo Ecclesiastico.) decis. 36. a n. 165. usq; ad n. 191. p. 2. Peregr. d. conf. 22. num. 2. vol. 1. Zas. conf. 11. n. 13. vol. 1. Experientiam vero quod attinet, testatur Rosent. de feud. c. 7. q. 31. n. 6. in gloss. ad lit. t. hanc contrariam opinionem in permagnis feudis vsu seruata atque a praestantissimis Germaniae Ictis secundum eam pronunciatum esse. Similiter scribit Nic. Euerh. iun. conf. 41. n. 167. & seqq. volum. 1. se nouisse reuerendissimos Episcopos, Eystetensem, Bambergensem, Herbipolensem, Augustanum, Spirensis (adde Paderbornensem) & alios pene omnes, item Praelatos ac Praepositos permultos, eiusmodi feuda masculina habere, quae defuncto vassallo absq; filiis atq; aliis heredibus masculis ex primo acquirente descendentibus, ad ipsos Episcopos & Praelatos Ecclesiasticos reuertantur. Idemq; de feudis Moguntiacis, Aschaffenburgensibus & Albanensibus affirmat Ioan. Fichardus, subiiciens ita aliquoties iudicatum fuisse, conf. 15. n. 6. vers. daß aber solches / vol. 2. [Conf. Tummermuth Tr. quem inscribit: Krumsstab schleust niemand aus. Quem citat Struv. c. 3. tb. 4. n. 3.] Quorundam tamen Ecclesiasticorum feudorum ex speciali consuetudine aut priuilegio foeminae sunt capaces: etsi non vno omnium modo. Talia esse perhibentur feuda Abbatiae Fuldenensis. Ioan. Ferrar. Montan. de feud. lib. 1. c. 2. in fi. & lib. 3. c. 8. vers. proinde si consuetudo. Vult. 1. F. 9. n. 48. vers. huc pertinet. & n. 50. circa fin. Knich. de pact. vestitur. p. 1. c. 4. a n. 43. usq; ad fin. Fichard. d. conf. 15. n. 8. vol. 2. & Hersfeldensis. Ferrar. d. loc. Vult. d. c. 9. n. 48. & in Exeg. feud. pag. (mibi) 30. Wes. conf. 74. in princ. & passim per tot. Episcopatus Monasteriensis. Rosent. de feud. c. 1. q. 13. num. 4. q. 14. num. 31. & c. 7. q. 36. n. 18. Elbert. Leonin. conf. 60. per tot. Domus Rauffungen in Haslia. Knich. d. c. 4. num. 47. & Archiepiscopatus Coloniensis Fichard. conf. 17. num. 7. vers. in dubio sane, vol. 1. vbi dicit in Archiepiscopatu Coloniensi talem feudorem successionem obseruari, vt quamuis inuestiturae tantum masculina feuda contineant, tamen deficientibus masculis proximi heredes sexus foeminini praë aliis omnibus admittantur & inuestiantur.

antur. Ita enim ad se ante aliquot annos a præcipuis quibusdam & eruditis Electoralibus Consiliariis Coloniensibus cum specificatione insignium quorundam casuum, perscriptum esse. Verisimile est, olim etiam feudorum Treuirensium fœminas capaces fuisse: quia Balduinus Archiepiscopus Treuirensis anno C. 1354. ab Imperatore Carolo IV. impetrauit peculiare privilegium, quo cautum fuit, vt in posterum omnia feuda ab illo Archiepiscopatu dependentia masculina essent Ioan. Fichard. *cons. 19. n. 5. vers. ad maiorem. vol. 1. & cons. 10. n. 5. vers. und zu mehrer bekräftigung. vol. 2.* Accedunt deniq; feuda Abbatia Corueiensis, quæ vt plurimum pro vtroq; sexu concedi, testatur And. Knich. *d. c. 4. n. 46.* Sed de his omnibus suo loco explicatius.

e) *c. 6. ext. de foro compet. & arg. c. 1. de cleric. qui inuest. fecit. 2. F. 35. Vult. 1. F. 8. n. 19.*

f) Curtis (quæ & Curia dicitur, *c. vnic. in princ. de capit. qui cur. vendid. 2. F. 51. c. 1. in pr. vers. si enim Domino, quid sit inuest. 2. F. 2. c. 18. ext. de sent. & re iudic. nobis ein Hoff/ vnde Dineckhoff/ Mannhoff/ Meneerhoff/ etc. vide Zaf. p. 11. n. 2. Rosent. c. 12. q. 7. n. 2. Bertaz. in tract. clausul. instrum. claus. 19. gl. 8. vbi dicit, nomen curiæ seu curtis æquiuocum esse) [Et Curtis dicitur ab Italica voce *Corte*, quæ curiam denotat.] proprie & restricte significat aream circumseptam seu muro circumdatam cum ædificiis in ea positis, vt ex Auentino, Abbate Brspurg. B. Rhenano & aliis erudite probat Hotoman. *in verb. feudalib. verb. curia, verb. curtis. & verb. mansus. idemq; sentire videtur, Cuiac. 1. F. 1. §. si quis de mansio. vide c. 1. §. fin. quib. mod. feud. amitt. 1. F. 5. & c. 1. §. 5. si de inuest. feudi controu. fuerit. 1. F. 4.* Hinc curtis pro domo, castro, palatio, pratorio frequenter vsurpatur. *Vult. 1. F. 8. n. 18. Cuiac. 1. F. 1. §. si vero gastaldi. Borch. de feud. c. 2. n. 26. in fin. & c. 4. n. 31. Garf. de expens. c. 12. n. 22. 23. 24. fac. c. 1. in princ. quid sit inuest. 2. F. 2. c. 1. §. si quis, si de inuest. inter domin. & vasa. lis oriatur. 1. F. 26. c. vnic. ibi: pares illius domus, de controu. feud. apud pares termin. 2. F. 16. iunct. c. 1. §. fin. ibi: pares curtis. de feud. guard. 1. F. 2. c. 1. §. 3. si de inuest. feu. controu. fuerit. 1. F. 4.* Ex vsu autem & destinatione dominorum hæc vox interdum producitur latius, designatq; vniuersitatem complectentem non tantum domum & aream; sed omnia, quæ ad castrum, palatium seu curtem aliquam a domino destinata sunt, ita vt illius sint pertinentia, ab eaq; quasi dependeant, siue iura sint, siue corpora, atque adeò integrum territorium. *Schrad. de feud. p. 10. sect. 7. n. 21. & seq. Garf. d. c. 12. n. 23. in fin. Vult. 1. F. 10. n. 71. Gail. de pace publ. lib. 2. c. 15. n. 13. & 14. Molin. in**

consuetud. Paris. tit. 1. §. 1. glos. 3. n. 29. Zas. de feud. p. 11. n. 2. 3. 4. confer c. 1. §. ex eadem ibiq; Hotoman. de lege Conradi. 2. F. 34 iunct. l. 62. ff. de acq. rer. domin. c. 1. in princ. de capit. qui curiam vend. 2. F. 51. d. c. 18. extr. de sentent. & re iudic. Feudum igitur in curte Domini esse dicitur, vel proprie, stricte & per prius, quod est in domo dominica, in vasallum non translata, sed à domino retenta, inue eius domus area, d. c. 1. §. fin. quib. mod. feud. amitt. veluti feudum Camerae & Cauenae. Cuiac. ad d. §. fin. & 2. F. 2. Vult. 1. F. 8. num. 18. Borch. c. 4. num. 31. [Struv. c. 4. th. 18. n. 6.] vel improprie, large & per posterius, quod licet in ipsa domo dominica non sit, est tamen in eius districtu seu territorio. Hotoman. in comment. de verbis feudalib. d. verb. curtis. Garf. d. c. 12. n. 23. Zas. d. p. 11. n. 2. 3. 4. Rosenth. c. 12. q. 7. num. 2. & seqq. Medestin. Pist. conf. 59. n. 43. vol. 1. [Bocer differ: feud. c. 4. n. 43. Wurmsfer de feud. Impr. Plas. 2. sect. 5. n. 14. Ludwel. Synops. p. 57. Et hi nituntur textibus in. 1. F. 5. §. 1. v. item. si quis feud. 1. F. 18, ibi: Iudex Curtis b. e. territorii. 2. F. 51. pr. Vt ita hac sententia non sit improbabilis.] sed hoc feudum rectius de curte, a qua descendit, quamue respicit & cui subest, quam in curte esse dicitur, arg. c. 1. §. si quis. si de inuest. inter domin. & vasal. lis oriatur. 1. F. 26. & d. c. 1. fin. quib. mod. feud. amitt. & ex iis, quae tradunt Schneid. p. 9. c. 1. n. 5. Cuiac. 4. F. 19. Rosenth. d. q. 7. n. 2. Extra curtem autem quod sit, ex praecedentibus per se patet. Vide diuersas Interpretum sententias apud Rosenth. c. 2. q. 81. & c. 9. q. 46. a n. 1. vsq; ad n. 8.

V.

V. Feudum aut Nouum est, aut Vetus a. Nouum est feudum noue seu primo acquisitum b. Vetus c est feudum per successionem d vltterius propagatum e.

a) c. 1. in prin. per quos fiat inuest. 2. F. 3. c. 1. vers. his vero deficientibus, de success. frat. 2. F. 11. c. 1. de fratib. de nouo benef. inuest. 2. F. 12. c. 1. de inuest. in marit. fact. 2. F. 15. c. vn. de duob. frat. a capit. inuest. 2. F. 18. c. 1. in prin. si de feud. defunct. cont. sit. 2. F. 26. c. vnic. qui testes sunt necess. 2. F. 32. [Itter c. 3. §. 27. vbi de Comitatu Oldenburgensi.]

b) d. c. vnic. vers. nouam inuestituram, qui testes sunt necess. Hartman. Pist. 2. q. 4. num. 2. Myns. 2. obs. 94. n. 5. Molin. in consuet. Paris. tit. 1. §. 8. (olim fuit §. 5.) n. 97. Sichard. conf. feud. 1. num. 92. fol. 143. Pruckman. conf. 44. n. 1. Est autem aliud absolute nouum, aliud respectiue tantum. ABSOLVTE NOVVM, quod ita nouum est, vt nullo respectu sit vetus: cuiusmodi etiam tum erit (1) si quis protectionis causa praedium suum ab

ab

ab alio in feudum recognouerit. *Zaf. de feud. p. 3. num. 8. Wef. c. 2. n. 6. Schrad. p. 2. c. 3. n. 63.* (2.) Si filium se abstinente hereditate patris eamue omittentem Dominus consensu agnatorum de feudo alioquin paterno inuestiuerit. *c. unic. in fin. an agnat. vel fil. 2. F. 45. Rosenth. c. 2. q. 17. n. 5. & seqq. [quia non successione, sed nouo titulo, feudum acquirit Struv. c. 3. th. 2. n. 5. Dn. Horn. diff. 3. th. 12.] Dissent. Aluarot. ad d. c. unic. an agnat. vel fil. n. 17. Schrad. p. 2. c. 3. n. 59. in fin.* (3.) Si Dominus remissa culpa, ex qua feudum ipso iure vel per sententiam ad se deuolutum erat, uasallo de nouo inuestituram fecerit. *Clarus in §. feudum. q. 8. num. 6. Pacian. de probat. lib. 2. c. 38. num. 58. eleganter. Carol. Molin. (aliqua tamen ex parte dissentiens) in consuetud. Paris. tit. 1. §. 43. (olim fuit §. 30.) a num. 105. usq; ad n. 113. Aluar. Valasc. de iure emph. q. 42. num. 3. [Diss. Zoes. c. 2. §. 16.] Vide Rosent. c. 2. q. 18. & 19. indidemq; pete varias Doctorum opiniones. [Si simpliciter remittatur, manet uetus, si uero auferatur & restituatur fit nouum Struv. c. 3. th. 2. num. 4. quod si ob culpam in extraneum commissam iam condemnatus sit, dominus non potest culpam remittere, quia tenderet in præiudicium agnatorum. Struv. c. 15. th. 12. num. 9.] (4.) Si quis de ueteri feudo consensu eorum, quorum interest, in manus Domini absolute & generaliter (aliud enim dicendum de renunciatione feudi respectu certæ tantum personæ facta. *c. unic. de uasal. decrep. etat. 2. F. 14. c. 1. §. fin. si de feud. defunct. content. sit. 2. F. 26. c. vn. de eo, qui fin. sec. agn. 2. F. 49. Dissent. Hotom. ad d. tit. 14. cum quo existimat pugnare c. unic. patrem in feud. fil. non succed. 2. F. 84. in extraordin.) refutato, inuestiatur. *d. c. unic. de eo, qui finem sec. agn. Cuiac. 2. F. 14. Schrad. d. p. 2. c. 3. n. 59. Rosenth. d. c. 2. q. 20. & 21. Fichard. conf. 9. n. 11. vol. 2.* (5.) Si feudum antiquum uenditione aliove modo consensu Domini & agnatorum in personam extraneam prima inuestitura non comprehensam citra pactum reseruatium transferatur. *c. 1. §. præterea. quib. mod. feud. amitt. 1. F. 5. Rosenth. d. c. 2. q. 22. Zaf. conf. 12. n. 60. & conf. 13. n. 11. lib. 1. Nic. Euerh. Iun. conf. 39. n. 1. vol. 2. ubi dicit, feudum ab vna familia in aliam translatum, semper nouum fieri. Fichard. conf. 1. n. 4. vol. 1. Cothman. conf. 9. n. 25. & 26. Peregrin. conf. 18. n. 7. & 8. lib. 1. Surd. conf. 181. n. 39. lib. 2. & conf. 440. n. 39. & seqq. lib. 3. Diss. Matt. de Afflict. inc. 1. n. 21. de uasal. decrep. etat. idem iuris statuens in feudo translato in remotiorem agnatum inuestitura prima comprehensum: quod refutatur per *c. 1. §. Titius. si de feud. defunct. content. sit. 2. F. 26. Vide. Hartman. Pist. 2. q. 6. num. 20. & Fachin. 7. controu. iur. 10.* [habebat enim per primam inuestituram spem succedendi, add. Cöppen. *Obs. 2. n. 26.* adeo, ut, licet***

licet idem feudum postea recuperetur, nouum tamen sit. Semel enim extincta qualitas in perpetuum non resuscitatur. *l. 98. §. aream. ff. de solution. l. 27. §. pactus ne peteret. ff. de pact. l. 10. §. pen. ff. de in rem vers. nec datur regressus a priuatione ad habitum. Cuiac. ad African. tract. 8. in explic. l. 23. ff. de act. rerum amot. fol. (mibi) 579. r. 2. Martin. Monter. decis. 2. n. 31. atque ita in specie concludit Rosenth. d. c. 2. q. 23. (6) Idem dicendum de feudo, quod quis sibi comparavit pretio venditi feudi antiqui: nisi aliud actum fuisse appareat. Afflict. d. c. 1. n. 5. de vafal. decrep. etat. Schrad. p. 2. c. 3. num. 57. & seqq. per l. 3. C. in quib. caus. pign. vel hypoth. tacit. tacit. contrab. l. 6. C. de rei vindic. l. 4. C. commun. vtriusq. iudic [vid Dn. de Rhetz p. 3. 39. n. 10. seq. Ludw. p. 54. quia in singularibus pretium non succedit loco rei, & surrogatum sapit naturam eius in cuius locum surrogatur si diuersa qualitas surrogati non repugnat Struv. d. 1. n. 6.] Si autem feudum paternum Domino & agnatis consentientibus cum feudo nouo permutetur, nouum antiqui naturam assumet. Schrad. d. p. 2. c. 3. num. 55. & seq. arg. l. 36. §. fin. ff. de donation. inter vir. & vxor. [Struv. c. 1. §. 2. in f. modo dominus expresse consenserit vt qualitas feudi antiqui nouo huic adhaereat Dn. Horn. d. l. tb. 15.] Dissent Rosenth. d. c. 2. q. 16. n. 5. Caterum feudum RESPECTIVE tantum NOVVM est, quod certo duntaxat respectu nouum est, ita, vt alio respectu sit etiam vetus. Knich. de pact. vestitur. lib. 1. cap. 3. num. 73. Fichard. conf. 3. n. 1. vol. 2. Surd. conf. 351. n. 23. & conf. 427. n. 50. lib. 3. Veluti cum persona extranea (exempli gratia, gener vafalli) consensu agnatorum de feudo inuestitur, hoc addito pacto, vt, si absque mascula prole, aut hac deinceps decesserit, agnatis prioris vafalli eorumque descendibus pristinum successionis ius integrum sit. Hoc enim casu feudum quoad agnatos prioris vafalli vetus manet; quoad personam vero de nouo inuestitam nouum fit. Similiter si quibusdam tantum, aut nullis agnatis consentientibus, Domino vetus feudum absolute refutetur, deinde is, qui refutauit, aut refutationi consensit, de eodem feudo rursus inuestiatur, in persona inuestiti & respectu eorum, qui cessione ante facta annuerunt, nouum est, respectu autem reliquorum agnatorum feudi antiqui naturam retinet. c. vnic. de eo, qui finem fec. agn. 2. F. 49. Schrad. p. 2. c. 3. num. 59. Rosenth. c. 9. q. 52. n. 3. & 4. & q. 67. n. 7. Surd. conf. 308. n. 34. lib. 3. Dissent Cuiac. 2. F. 14. Item cum Dominus aut vafallus interueniente inuestitura aliquid de nouo adiicit seu incorporat feudo veteri, quoad eam accessionem pro nouo habendum est, quoad reliqua antiquum permanet. Vult. 1. F. 8. n. 4. Wesenb. c. 2. num. 6. in fin. Rosenth. c. 2. q. 24. num. 3. & 4. confer omnino Ernest.*

Ernest. Cothman. *cons.* 9. a num. 67. usq; ad num. 86. Eadem est ratio feudi veteris, cui omnium, quorum interest, consensu, non additur qualitas, veluti de successione foeminarum. Hactenus enim nouum incipit esse; in cæteris seruat pristinam naturam. Molin. *in consuetud. Paris. tit. 1. §. 51. Alter §. 35. num. 3.* Matt. de Afflict. *decis.* 112. num. 5. & *decis.* 248. num. 8. Vincent. de Franchis *decis.* 7. num. 4. Pacian. *de probation. lib. 2. c. 38. num. 56.* Tiber. Decian. *cons.* 23. num. 35. vol. 1. Fichard. *cons.* 1 n. 5. vol. 1. & *cons.* 9. n. 11. vol. 2. Pruckman. *cons.* 4. n. 17. Confer Cacheran. *decis.* 23. n. 9. 22. & seqq. usq; ad num. 27. & Ioan. Vincent. Honded. *cons.* 70. n. 30. vol. 2. Vbi non inutiliter quæritur, vtrum qualitas illa foemineæ successionis noue adiecta, feudum in persona eius, qui inuestitus est, hac in parte statim nouum faciat, an vero tum demum, cum foemina ad successionem aspirauerit? Prius verius est. Schrad. *de feud. p. 2. c. 3. n. 54.* Rosent. *c. 2. q. 25. n. 2.* Dissentire videntur, Zaf. *p. 3. n. 4.* & Hanneon. *lib. 1. c. 3. in fin.* Deniq; Interpretes omne vetus feudum respectu agnatorum a primo acquirente non descendentium (nisi vocentur ad successionem eius feudi ex singulari pacto vel consuetudine) pro nouo censi tradunt. Vult. 1. F. 8. num. 7. *in fin.* Pacian. *de probation. lib. 2. c. 38. num. 57.* Fichard. *cons.* 1. num. 6. *cons.* 6. n. 1. *vers.* porro quod feuda. vol. 1. & *cons.* 5. num. 2. vol. 2. Surd. *cons.* 5. n. 33. *lib. 1. confer c. 1. in fin. de success. fratr. 2. F. 11. c. 1. vers. item placet. de inuest. in marit. fact. 2. F. 15. c. 1. in princ. si defunct. content. sit. 2. F. 26.*

c) Feudum tum Domini, tum vasalli contemplatione vetus seu antiquum dicitur: Domini, cum post feudi constitutionem proprietas successionem habuit: vasalli autem respectu, cum vtile dominium ad successores est delatum. *c. 1. in princ. per quos fiat inuest. 2. F. 3. c. unic. vers. de veteri. qui testes sunt necess. 2. F. 32.* Cuiac. 2. F. 4. Hotoman. *disput. feud. c. 6.* Et hoc posteriori sensu accipitur in thesi nostra: idemque non raro appellatur feudum paternum. *c. 1. de natur. success. feud. 2. F. 50. c. 1. §. cum autem. si de inuest. feud. controu. fuerit. 1. F. 4. c. 1. §. his vero. de success. fratr. vel grad. success. in feud. 2. F. 11. c. unic. de vasal. decrep. atat. 2. F. 14. c. 1. in prin. si de feud. defunct. content. sit. 2. F. 26. c. 1. in prin. de alien. patern. feud. 2. F. 39.* Olim quidem illud tantum paternum dicebatur, quod acquisitum erat a patre, auo, proauo, vel abauo nostro: quia feudi successio non excedebat gradum quartum. *c. 1. §. hoc quoq; de success. feud. 1. F. 8. c. 1. §. hoc quoq; sciendum. de his, qui feud. dare poss. 1. F. 1. c. unic. si vasal. feud. priu. cui def. 21. F. 31.* sed hac in infinitum producta, feudum paternum dici cœpit, quod a quocunq; a paren-

parentibus seu maioribus nostris acquisitum est. *d. c. i. de natur. success. feud.* 2. F. 50. & *d. c. i. §. de his vero. de success. frat.* 2. F. 11. Vult. 1. F. 8. n. 5. in *fin.* Cuiac. 1. F. 4. Hartman. Pist. 2. q. 5. n. 2. Fulv. Pacian. *de probation. lib.* 2. c. 38. n. 35. Jacob. Kleist. *concl. feud. dec. 2. concl. 4.* Wes. *conf. 9. num. 15.* & *conf. 82. n. 6.* Myns. *conf. 44. n. 18. dec. 5. cent. 1.* [Ut ita feudum vetus in antiquum & paternum male distinguatur Dn. de Rhetz. in *Comment. p. 338. n. 1.* Struv. *c. 3. tb. 2. n. 1.* Ludwel. *c. 3. p. 47.* vbi ad obstantem textum 1. F. 8. respondet. Cöppen *Obs. 2. n. 52.*] Differt tamen feudum vetus a feudo paterno: [sc. nominatenus] quia licet omne feudum paternum vetus sit: non tamen omne feudum vetus continuo paternum est. Potest enim esse *maternum*, hoc est, a foemina, quæ fuerit ex ascendentibus nostris & caput cognationis, acquisitum, *c. unic. an marit. succed. ux. 1. F. 15.* Zas. *de feud. p. 3. n. 3.* Hartm. Pist. 1. q. 34. n. 26. Rittershus. 1. F. 4. q. 17. potest item esse fraternum siue collaterale, de quo vide Ioan. Thom. de Marin. *de generib. & qualit. feud. tit. 12. & 18.* & Rosenth. *c. 2. q. 12.* [Dn. Horn. *diff. 3. tb. 11. Zoel. c. 2. §. 9.*] Germani feudum vetus appellant ein *Altväterlich/ Uraltväterlich/ Stamms- oder Altlehen.* Schneid. *p. 1. n. 64.* Gail. *2. obs. 49. n. 1.* Obr. *disp. feud. 2. c. n. 72.* Rosenth. *d. c. 2. q. 10. n. 4.*

d) Ut enim a prima acquisitione feudum novum; ita ab acquisitione vltiori, quæ fit per successionem, vetus dicitur, respectu scilicet eorum, quibus ex prima inuestitura competit ius succedendi. Iason. in *prelud. feud. num. 84.* Wes. *conf. 38. num. 28.* Surd. *conf. 440. num. 40. lib. 3.* Quod cum regulariter non competat, nisi masculis agnatis a primo acquirente descendentibus, hinc fit, vt Doctores a potiori feudum antiquum definiant, quod ab aliquo ex nostris communis agnationis antecessoribus acquisitum est. Schneid. *p. 1. n. 63.* Rosenth. *c. 2. q. 10. n. 1.* Clar. in *§. feudum. q. 8. n. 1.* Myns. *2. obs. 94. n. 6. & resp. 44. n. 17. dec. 5. cent. 1.* Fichard. *conf. 3. n. 1. & conf. 9. n. 7. vol. 2.* Siehard. *conf. feud. 1. n. 92. f. 143. & conf. feud. 5. n. 9. f. 148.*

e) *c. unic. vers. de veteri qui rest. sunt necess. 2. F. 32.* Ioan. Schoner. 1. *disp. feud. 1. num. 28.* Quid igitur si concedatur feudum novum iure feudi antiqui, nach Art und Eigenschafft eines rechten alten Stamm- Lehens Guts. Novum quidem hoc feudum est, & manet reuera novum, donec in successores ista inuestitura comprehensos devoluatur: intereaque temporis vt novum Domino consentiente in præiudicium agnatorum libere alienari potest. Clarus in *§. feudum. q. 8. num. 4.* Rosenth. *c. 2. q. 15. num. 2.* [Struv. *c. 3. tb. 3. num. 7.* vbi reddit rationem: Quia agnatis tum demum ius

ius

ius ex hoc pacto quaritur si contrahentes involuntate perseverauerint.] Dis-
sentire videtur Menoch. *conf.* 161. n. 57. confer Hartm. Pist. 2. q. 4. num. 44.
cum seqq. & Fachin. 7. *controu. iur.* 8. feudo tamen antiquo fere in omni-
bus comparatur, eiusque sortitur ius & naturam. [Finckelt. *Disp. feud.* 2.
lib. 15. *in fin.* Ludwel. c. 3. p. 51.] Gail. 2. *obs.* 50. *per tot.* dicens ita aliquan-
do in Imperiali Camera conclusum fuisse. Mynf. 4. *obs.* 84. Magon. *decif.*
Florentin. 54. n. 28. Schrad. *de feud.* p. 2. c. 3. n. 78. & *seqq.* Rosenth. c. 2.
q. 13. Schneid. p. 1. num. 67. & *seq.* Fachin. 7. *controu. iuris.* 58. Modestin.
Pist. *conf.* 6. num. 7. & 17. vol. 1. Ernest. Cothman. *conf.* 9. n. 81. Bertaz. *conf.*
ciuil. 50. n. 19. lib. 1. & *conf. crimin.* 363. num. 5. lib. 2. Surd. *conf.* 15. num. 22.
& 23. lib. 1. [Cöppen. *Obs.* 2. n. 31.] Dissen. Tiraq. *de retract. municip.* §. 32.
glos. univ. num. 34. & 37. Hanne-ton. *de feud.* lib. 1. c. 3. *in fin.* Alexand. Rau-
dens. *in tract. de analog.* lib. 1. c. 34. num. 198. *cum multis seq.* & *conf.* 60. n.
89. vol. 1. Menoch. *conf.* 400. n. 59. lib. 4. qui autumant istiusmodi pactum
primæ inuestituræ adiectum non prodesse fratribus & agnatis, nisi primus
acquirens illorum nomine feudum recipiat, tanquam procurator seu nego-
ciorum gestor, & deinde subsequatur eorundem ratihabitio, aut saltem ad-
hibeatur Notarius ipsis feudum stipulans. confer l. 10. C. de pact. l. 11. ff. de
oblig. & act. l. 7. *in princ.* C. de omni agro desert. lib. 11. c. univ. de duob. fra-
trib. a capit. inuest. 2. F. 18. [Quæ sententia obtinere posset in Saxonia,
vbi collaterales sibi inuicem non succedunt, nisi sint simultanee inuestiti
Cöppen. *obs.* 2. n. 24.] Aliter dissen. Molin. *in consuetud. Paris.* tit. 1. §. 8.
(*seu, iuxta veterem editionem,* §. 5.) num. 99. & *seqq.* Aliter M. Ant. Pe-
regrin. *conf.* 2. num. 44. lib. 1. Nec refert, vnus sit, qui feudum ita a Domino
accipit, an duo fratres, arg. d. c. univ. de duob. fratrib. a capit. inuest.
Dissen. Alexand. Raudens. d. *conf.* 60. num. 86. *vers. diuersum est.* vol. 1. mo-
do inuestiens & potestatem habeat concedendi feudum no-
uum cum qualitate feudi antiqui. Vult. 1. F. 8. num. 6. Gail. d. *obs.* 50. n. 1.
Prælati enim nouo rerum Ecclesiasticarum feudo tale pactum frustra ad-
iiceret. Mynf. 6. *obs.* 18. Fachin. d. c. 58. Rosenth. *de feud.* c. 2. q. 14. Ale-
xand. Raudens. *in tract. de analog.* d. c. 34. n. 47. & d. *conf.* 60. n. 87. [Io. Ru-
ding. 1. *var. lect. iur. feud.* c. 26. Ludwel. d. c. 3. p. 51.] Hac de feudo nouo,
quod datur iure feudi antiqui. Si autem contra vasallus feudum vetus iure
feudi noui accipiat, sibi quidem, agnatis autem minime præiudicat: nisi &
hi suo consensu probent, aut ratam habeant eam feudi mutationem. Mynf.
2. *obs.* 94. & 4. *obs.* 83. Gail. 2. *obs.* 49. [Dn. de Rhetz. p. 339. n. 9. Ludw. p. 52.
Cöppen *Obs.* 2. n. 33.] vterque testatur secundum hanc sententiam in Impe-
riali

riali Camera iudicatum fuisse. Vult. *d. c. 8. n. 7.* Rosenth. *c. 2. q. 17.* Tiber.
 Decian. *conf. 90. n. 4. & 5. vol. 3.* Explicari hoc loco solet & illud, feudum
 nouumne in dubio, an vero antiquum præsumatur, hoc est, si Dominus
 nouum esse contendat, agnatus antiquum, vtri in dubio credendum, & vtri
 iniungenda probatio sit? Distinguo: Aut Dominus possidet feudum con-
 trouersum, aut agnatus, aut neuter. Si Dominus, aut, quod perinde est, ali-
 us a Domino causam habens, feudum illud non vitiose possidet, agnatus
 sustinet partes actoris, & probare tenetur feudum esse paternum. *c. vn. in
 fin. de content. inter me & dom. de port. feudi fratr. mei def. 1. F. 12. iunct.
 c. 1. item placet. verb. non semper de inuest. in marit. fact. 2. F. 15.* Cuiac. *1. F.
 1. ad §. cum autem.* Schenck Baro *ad c. 1. §. si vero. num. 2. de gradib. succed.
 in feud.* Rosenth. *c. 2. q. 31.* Menoch. *de arb. iud. quest. lib. 2. cas. 191. n. 6.*
 Mascard. *de probation. conclus. 771. n. 7. vol. 2.* Camill. Gallin. *lib. 5. de verb.
 sign. c. 18. n. 294.* Teuber. *inter conf. Modest. Pist. vol. 1. conf. 40. num. 31.
 fol. (mibi) 423. & n. 138. f. 446.* Fichard. *conf. 1. n. 10. vol. 1. conf. 3. n. 1. & conf.
 9. n. 7. vol. 2.* Diff. Fulu. Pacian. *lib. 2. de probation. c. 38. n. 25.* Quod si fe-
 cerit, obtinebit etiam citra iusiurandum. *c. 1. §. cum autem, si de inuest. feud.
 controu. fuer. 1. F. 4. c. vn. de controu. inter me & dom. 1. F. 12. iunct. c. 1. ibi:
 inopia tamen probationum dirimatur per religionem, de controu. inter do-
 min. & fidel. 1. F. 10. Cui. 1. F. 7. & ad d. §. cum autem. 1. F. 1.* Sin minus, Do-
 minus (nisi onus probandi in se recipere maluerit. *arg. d. c. 1. in fin. de con-
 trou. inter me & domin. 2. F. 12. Teuber. d. conf. 40. n. 135. fol. 446.* vel iusiur-
 randum agnato referre. *arg. c. 1. §. item placet, de inuest. in marit. fact. 2. F.
 15.*) præstito iureiurando absoluetur. *d. c. 1. ibi: nisi propter supra dictam ra-
 tionem domino. de content. inter me & dom. 1. F. 12. iunct. d. c. 1. ibi: inopia
 tamen probationum. de content. inter domin. & fidel. 1. F. 10. Zas. p. 11. n. 33.
 & 34.* Schenck Baro *ad d. §. si vero dominus. n. 2.* Cuiac. *d. loc. Rosenth.
 c. 2. q. 31. n. 6.* Si autem agnatus sit in possessione non vitiosa, Domino in-
 cumbit probatio: eoque non probante agnatus absoluendus est. *d. c. 1. in fin.
 ibi: vel possideat, de content. inter me & domin. Vult. 1. F. 8. n. 8. Menoch.
 d. cas. 191. n. 2. 3. 4. & de præsumtion. lib. 3. præf. 93. n. 10. Masc. de conclus.
 771. n. 6. Sichard. conf. feud. 6. n. 7. fol. 154. b. præstito tamen prius iureiur-
 ando. Cuiac. *ad d. §. cum autem. 1. F. 1. Schenck Baro ad d. §. si vero, n. 2.
 Rosenth. c. 2. q. 31. n. 6. arg. c. 1. in pr. si de feud. defunct. content. sit. 2. F. 26.
 c. 1. §. item placet, de inuest. in marit. fact. 2. F. 15. c. 1. §. cum autem, si de in-
 uest. feud. controu. fuer. 1. F. 4.* Quin etiam licet agnatus partem feudi con-
 trouersam, quam defunctus reliquit, non possideat; si tamen ipse aliam
 quan-*

quantulamcunque eiusdem feudi partem iam ante habuit, eamque ex parte
feu totam adhuc possidet, aut permutatione alioque modo in alium transtulit;
integrum feudum paternum esse praesumitur. *d. c. 1. §. cum autem, si de in-
uest. feud. controu. fuer. 1. F. 4. c. 1. de content. inter me & domin. 1. F. 12.*
Schrad. p. 2. c. 3. num. 41. Alciat. praesumpt. 28. reg. 3. num. 1. Menoch. 3. praes-
sumpt. 93. n. 12. ac proinde si Dominus non docet feudum nouum esse, ius-
iurandum datur potius agnato, quam ipsi possidenti, *d. c. 1. de content. inter*
me & domin. Cuiac. ad d. §. cum autem, 1. F. 1. Rosenth. c. 2. q. 30. quod
iusiurandum tam hoc, quam illo casu subire cogitur agnatus, nisi probare
malit feudum esse paternum, *c. 1. in princ. si de feud. defunct. content. sit. 2.*
F. 26. d. c. 1. vers. si tamen vasallus. (ex quo versiculo Cuiac. *1. F. 7. & ad d.*
§. cum autem, 1. F. 1. tollit illa verba, siue non: qua tamen emendatione opus
non est.) *de content. inter me & dom. 1. F. 12.* aut iusiurandum Domino re-
ferre. *c. 1. §. item placet. de inuest. in marit. fact. 2. F. 15. & d. c. 1. in princ. si*
de feud. defunct. content. sit. Rosenth. c. 2. q. 32. num. 7. Neutro autem, hoc
est, nec Domino, nec agnato possidente, agnatus in possessionem mittendus
est, *d. c. 1. in princ. si de feud. defunct. content. sit. 2. F. 26.* Carol. Molin. *in*
consuetud. Paris. tit. 1. §. 8. (Al. §. 5.) num. 107. Cuiac. 4. F. 2. Iacob. Kleist.
conclus. feud. dec. 2. conclus. 10. Schrad. p. 2. c. 3. num. 42. Quod enim vul-
go dicitur feudum in dubio potius antiquum, quam nouum praesumi, id spe-
ctat potissimum ad hunc postremum casum. *d. c. 1. si de feud. defunct. con-*
sent. sit. & c. 1. §. fin. de success. fratrum 2. F. 11. Rosenth. c. 2. q. 26. num. 1,
& 8. Menoch. de arb. iud. quae. lib. 2. cas. 191. n. 7. Mascard. d. conclus. 771.
n. 11. Camill. Gallin. lib. 5. de verb. sign. c. 18. n. 292. Wes. conf. 9. num. 11. &
conf. 82. n. 1. Francisc. Pfeil. conf. 67. num. 32. vol. 1. Euerhard. Iun. conf. 41.
n. 127. vol. 1. [tum quia feudum nouum dependet a concessione noua, &
haec cum facti, praesertim recentioris, sit probanda, tum propter *L. 56. ff. R. I.*
Ludwel. p. 53. Conf. Struv. c. 16. th. 12. Cöppen Obs. 2. n. 30.] *Dissen. Matth.*
de Afflict. in comment. ad constit. Neopolitan. par. 2. Rubr. 24. de success. nobil.
n. 50. Ias. conf. 24. n. 17. l. 3. & Alexand. conf. 26. n. 7. vol. 5. qui volunt feudum in
dubio nouum praesumi. Aliter *Crauet. de antiq. tempor. part. ult. n. 6. vers. quid*
dicendum, & Fulv. Pacian de probation. l. 2. c. 38. n. 27. opinantes, etiamsi neuter
possideat, feudum tamen neque nouum, neque antiquum praesumi; sed pro-
bationem ei iniungendam esse, qui hoc vel illud asserit. [Quorum senten-
tia non est improbabilis.] Aliter *Fachin. 7. controu. iur. 59.* qui similiter
neutrum praesumi, probationem autem ab vtraque parte exigere, eaque a neu-
tra parte praestita, iudicem aestimare oportere autumat, vtrius iureiurando
deci-

decidenda sit quæstio. Dixi autem, in dubio. Nam si feudi nouitas manifesta sit, aut in continenti de illa doceatur, agnatus in possessionem mitti non debet. Ferrar. Montan. *de feud. lib. 1. c. 6. vers. quod si dominus* Schrad. p. 2. c. 3. n. 41. Rosenth. c. 2. q. 29. n. 2. & 3. [Dn. Horn. *diff. 3. th. 20.*] Posteaquam vero in possessionem constitutus est, caussa principalis tractatur, eademque observanda sunt, quæ in casu præcedenti, nempe cum ipsemet agnatus possessionem Domino prævertit, *d. c. 1. in prin. si de feud. defunct. content. sit.* 2. F. 26. Hæc ita regulariter. Fit autem interdum, ut iusiurandum possidenti ex probabilibus causis plane remittatur, *c. 1. §. sacramentum, de consuetud. recti feud.* 2. F. 33. Pacian. *d. c. 38. num. 15. lib. 2.* aut ut militent pro actore, siue Domino, siue agnato tam efficaces præsumptiones, ut, licet intentionem suam non omnino impleuerit, iudex tamen (cuius arbitrio ac potestati hoc relictum est) ei potius, quam possidenti aut in possessionem misso iusiurandum deferat, *d. c. 1. §. sacramentum. de consuetud. recti feud.* 2. F. 33. Cuiac. *ad d. §. cum autem,* 1. F. 1. & 2. F. II. *in fin.* Kleist. *concl. feud. dec. 2. conclus. 10.* Fachin. *d. c. 59.* Camill. Gallin. *lib. 5. de verb. signif. c. 20. n. 148.* Mascard. *d. concl. 771. n. 12.* Menoch. *d. cas. 191. num. 8.* Dissent in vniuersum Hotoman. 2. F. II. §. *fin. & tit. 15. §. 2.* insimulans hac in parte textus iuris feudalis absurditatis & repugnantia.

VI.

VI. Feudum distinguitur in Nobile & Ignobile seu plebeium *a.* Nobile dicitur, cui nobilitandi vis inest *b.* Estque Regale vel Non Regale *c.* Regale *d.* est feudum nobile supermi Principis auctoritate *e.* concessum, cum annexa dignitate regali *f.* Non regale, quod regalis dignitatis expers est *g.* Ignobile autem seu Plebeium feudum *b.* est, quod vi nobilitandi caret *i.*

a) *c. 1. quis dicatur dux.* 2. F. 10. *iunct. c. 1. in princ. de pace tenend. inter subd. & iuram. firmand.* 2. F. 53. l. 3. §. *pen. ff. stellionat.* Vult. 1. F. 8. n. 9. Aluar. Valasc. *de iure emphyt. q. 40. num. 3.* Eguin. Baro *lib. 1. de iure benefc. c. 2.* Dissentire videtur Hotoman. *ad d. tit. 10. §. ceteri vero.* Aliiter Nicol. Intrigl. *cent. feud. 1. q. 31. n. 36.* [Quem refutat Ludwel. *Tr. de diuis. feud. c. 2. p. 35.* Hunn. *Tr. feud. c. 6. diu. 3.*]

b) non quidem sua natura, sed ex accidenti, tanquam medio, cui hanc vim nobilitandi tribuit Princeps seu consuetudo. *d. c. 1. ibique* Aluarot. Schenck Baro, Cuiac. & alii. *quis dicatur dux.* Gail. *de arrest. Imp. c. 6. n. 9.*

Ant

Ant. Scappus de iure non scripto lib. 2. c. 12. num. 2. & 3. Rittershus. 1. F. 44. q. 8. Rosenth. c. 2. q. 2. n. 2. Menoch. conf. 825. n. 68. lib. 9. & conf. 910. n. 8. & 10. lib. 10. [Alii Nobile feudum dicunt, quod cum voluntate nobilitandi ab eo, qui potestatem eam habet, concessum; ita ut nobilitas a persona, non a re dependeat. Struv. c. 3. th. 5. n. 1. Ludwel. c. 3. p. 43. Dn. Horn. Exercit. 3. th. 25. Quorum sententia verior videtur. Cum & feudis imperii applicari possit. vid. Itter. de feud. Imp. c. 3. §. 4.] Eorum autem, qui per feuda nobilitantur, in iure nostro feudali ponuntur quatuor ordines. Primus est Ducum, Marchionum, Comitum, &c. qui olim proprie Regni seu Regis Capitanei dicebantur. c. 1. §. dux, marchio & §. fin. de his, qui feud. dare poss. 1. F. 1. c. vnic. de natur. feud. 1. F. 7. & d. c. 1. quis dicatur dux. 2. F. 10. hodie generali significatione appellantur Principes, Knich de iure territ. c. 1. num. 296. vers. de stylo, & num. 300. ac seqq. & Status Imperii, Vult. in exeg. feud. vers. hoc qui dat, Ioan Gemmel de feud p. 2. in princ. Hos autem de feudo regali inuestitos ad regiam quandam dignitatem. [Qualis sit illa regalis dignitas docet Itterus d. c. 3. §. 8.] aspirare & præcellentem nobilitatem consequi, constat inter omnes, d. c. 1. quis dicatur dux. c. 46. ibi: nobilis viri Marchionis Misnensis, extr. de testib. c. 2. ibi: nobilem virum Comitem Bolon. regis Portugallie fratrem; de supplend. neglig. pralat. in 6. Chassan. de glor. mund. p. 8. confid. 46. Tiraq. de nobilit. c. 6. num. 51. Adrian Gilman. lib. 1. rerum in Camera Imper. iudic. decis. 46. a num. 101. usque ad num. 106. Peregrin. conf. 20. num. 7. lib. 1. [Klock. T. 3. conf. 182. num. 241. Nolden de statu Nobil. c. 5. n. 51. seqq. Sed hoc minoribus prædiis nobilibus non applicandum. Itter. d. c. 3. §. 4. Neque semper in regalibus feudis Imperii obtinet. Idem d. c. 3. §. 9. & 10.] Eiusque rei illustre exemplum in Imperio nobis exhibent Principes Ecclesiastici, qui (etsi eorum nonnulli plebeio genere sint prognati) per Imperii feuda ad apicem ac fastigium nobilitatis ac dignitatis euehuntur, Gail. 1. obs. 30. num. 4. & 5. Modestin. Pist. conf. 49. num. 3. vol. 2. Secundus ordo eorum est, qui a Rege seu Imperatore, vel a memoratis Regni seu Imperii Capitaneis & Principibus de plebe aliqua, vel plebis parte gubernanda, veluti de castro, ciuitate, villa, cum iurisdictione, citra specialem regalis dignationis titulum, inuestiti sunt, primitus quidem proprie Regni seu Regis Valuasores, item Valuasores maiores, postea vero improprie Capitanei dicti, d. c. 1. §. dux, marchio. & §. fin. qui feud. dare poss. 1. F. 1. c. vn. de natur. feud. 1. F. 7. c. vnic. quib. mod. feud. a mit. 1. F. 17. & c. 1. quis dicatur dux. 2. F. 10. ex quo hoc textu de nobilitate eorum apparet; cuius & assertores ibi sunt Schenck Baro, Cuiac. & Dd. communiter.

munitur. Carol. Tapia *ad rubric. ff. de constitut. Princip. c. 4. num. 120.* Guid. Pap. *decis. 385.* & Molin. *in consuetud. Paris. tit. 1. §. 15. (Al. §. 9.) n. 2. & 3.* Tertius ordo est valuasorum minorum, qui a maioribus illis, & quartus minimorum seu valuasorum, qui a minoribus valuasoribus inuestiti sunt, *d. c. 1. de natur. feud. 1. F. 7. c. 1. in fin. an marit. succed. vx. 1. F. 15. iunct. tit. seq. & d. c. 1. quis dicatur dux.* [Quæ tamen distinctio Valuasorum, in feudis Imperii vsum non habet. Itterus *d. c. 3. §. 2.*] Vtrique tum demum per feuda nobilitantur, si ea cum annexo militiæ onere, antiquitus in hac familia resederint, *d. c. 1. & ibi Cuiac. quis dicatur dux.* Iacob. Kleist. *conclus. feud. dec. 4. conclus. 5.* Borcholt. *de feud. c. 4. n. 14. & 15.* Dissent. quoad secundum, tertium & quartum ordinem, Duaren. *de feud. c. 4. n. 8.* quoad vero solum vltimum ordinem Aluar. *in d. c. 1. n. 3. vers. quod intelligas quis dicatur dux.* Schneid. *de feud. p. 1. n. 34.* Schrad. *p. 2. c. 3. n. 16. iunct. n. 14.* Varias aliorum opiniones recensent Tiraq. *de nobilit. c. 7.* Rosenth. *de feud. c. 2. q. 2.* & latissime Nicol. Intrigl. *cent. feud. 1. q. 31.* Primi ordinis vasallis nobilitatem per feudum tribuit Rex seu Imperator: idem, vel etiam Regni seu Regis Capitanei, illam tribuunt vasallis ordinis secundi. Competit enim vtrisque nobilitandi potestas: Imperatori quidem iure maiestatis in toto Imperio Romano. Regner. Sixtin. *de regal. c. 2. n. 26. & 27.* Bodin. *de Repub. lib. 3. c. 8. n. 355. f. 564.* Carol. Tapia *ad rubr. ff. de constitut. Princip. c. 4. n. 112.* Fulv. Pacian. *de probation. lib. 2. c. 26. num. 19. & seqq.* Peregrin. *conf. 84. n. 13. lib. 1.* Pruckm. *conf. 22. n. 44. & 45.* Principum vero Imperii cuiilibet quoad suum tantum Principatum, Vult. *1. F. 8. num. 10. vers. ignobile feudum,* Knich. *de Saxonie. non prouoc. iure. verb. Ducum Saxonie. c. 1. n. 39. & 63. & de iure territ. c. 4. n. 4.* Obrecht. *diff. feud. 2. c. 5. num. 28.* Rosent. *de feud. c. 2. q. 2. n. 9.* vide omnino Herman. Kirchnerum *in tract. de legation. c. 3. n. 11. cum aliquot seq.* Potestas autem nobilitandi non sufficit, nisi simul adsit nobilitandi voluntas, Carol. Molin. *in l. 1. §. si quis ita, num. 34. ff. de verb. oblig.* Alexand. Raudens. *in tractat. de analog. c. 4. num. 7. & 38.* Feuda enim etiam sine nobilitate ab illis dari possunt, & nobilitas sine feudis, Vult. *1. F. 8. n. 9. & 10.* Indeque fieri existimatur, vt interdum aliquis ab Imperatore inuestiatur de Ducatu aut Comitatu, nec tamen appelleretur Dux aut Comes, sed tantum possessor Ducatus aut Comitatus, **Einhaber des Fürstenthums oder Graffschafft** Rosent. *de feud. c. 2. q. 2. n. 9.* vide subscriptiones Recessuum Imperii. [Conf. Carpz. *Diff. Feud. 7. poss. 15.* Itterus *c. 3. §. 9.*] Ex dictamine tamen iuris nostri feudalis, si Imperator aut alius potestate nobilitandi præditus, feuda ex consuetudine nobilia, veluti
Ducatum,

Comitatum, Baronatum, alicui concesserit, in dubio voluntatem quoque conferendæ nobilitatis habuisse censetur, *arg. d. c. 1. quis dicatur dux. 2. F. 10. Mascard. de probation. concl. 1094. n. 5. vol. 2. Vult. d. c. 8. n. 10. Rosenth. d. c. 2. q. 2. in fin. & c. 9. q. 5. n. 4. & 5. Gail. de arrest. imp. c. 6. n. 9. [Itterus d. c. 3. §. 10. p. 105. Dissent. Ziegl. de Iur. Mai. l. 1. c. 28. n. 27. Schultz. Synops. feud. c. 3. n. 85. iunct. n. 80.]* Tertium & quartum vasallorum ordinem quod attinet, hi non tam a Dominis feudum dantibus, qui duntaxat huic rei occasionem præbent, feudum dando, quam a consuetudine, per feudum tamen, nobilitatem consequuntur. Quin autem possit consuetudo hominem ortu plebeium reddere nobilem, dubium non est, *Tiraq. de nobilit. c. 10. num. 1. & seqq. Menoch. de arbit. iudic. quest. lib. 2. cas. 67. n. 4. Pacian. de probation. lib. 2. c. 26. num. 42.* [Imo hos nobilitatem non consequi verius dici posset, propter ea quæ notata sunt, supra *in pr. h. lit. b.* Nec de illa consuetudine adhuc dum constat: imo contrarium patet ex iis quæ *in fin. h. pag.* subiungit ipse Autor.] Illud in obscuro est, cum eiusmodi minores minimique valuafores non eximantur plebeiorum numero, nisi ab antiquis temporibus beneficium tenuerint, quodnam hic requiratur temporis spatium? Nos, quia textus non definit pendemus ab arbitrio iudicis, *arg. l. 1. §. ult. ff. de iure delib. l. 13. ff. de testib. l. 1. §. 1. in fin. de effractorib.* quem tamen iudicem probabilis coniectura instruit *Hotoman. ad d. c. 1. verb. qui a capitaneis, quis dicatur dux. 2. F. 10. ex l. si. C. de his, qui non impl. stipend. lib. 10. l. 1. C. de excusation. veter. an. l. 9. C. quand. prouoc. non est neces.* In Saxonia solum feudum Regale nobilitandi effectum habet. Reliqua nobilia feuda (*Adeliche oder Ritterlehen*) ita dicuntur, non quod vasallus consequatur ratione feudi nobilitatem; sed quod qui iam sunt vere nobiles, vt nobiles (possunt enim, vt quiuis alius, etiam plebeia feuda sibi comparare: & contra, plebei feuda nobilia, *Hippol. a Collib. in Nobili suo, num. 28. Tiraquel. de nobilit. c. 7. num. 14.*) de istis feudis inuestiantur, *Lehenrecht / c. 2. & 20. ibi: Es erhöhet nichts des Mannes Schild den Fahnlehen / & glos. ad c. 78. fac. glos. prima Landr. lib. 1. artic. 27. Schrad. de feud. p. 2. c. 3. num. 15. confer. Matth. Coler. decis. 203. num. 27.* Qua in parte cum iure Saxonico consentire videntur mores totius Germaniæ. *Rosenth. de feud. c. 2. q. 2. n. 9.* Uti quoque in Gallia viget eadem consuetudo. *Eguin. Baro lib. 1. de iure benef. c. 3. vers. sane beneficia. Cont. in method. de feud. Rubr. de diuis. feud. Bodin. de Repub. lib. 3. c. 8. n. 355. fol. 565.* Ac proinde a possessione feudorum non regalium apud Nos certum nobilitatis argumentum desumi nequit. *Eguin. Baro. d. c. 3. vers. sunt enim &*

mores; vide Adrian. Gilman. in *Symphor. supplic. & vot. Cameral. tom. 4. p. 1. vot. 30.* In Hispania vero omne feudum, pro quo secundum usum ac consuetudinem illius Regni praestatur militare seruitium, nobile censeretur, auctor est Nicol. Intrigl. *cent. feud. 1. q. 31. n. 25.*

c) Vult. 1. F. 8. n. 10. Eguin. Baro *lib. 1. de iure benefic. c. 3.*
 d) Germani vocant *ein Fahnenleben*; quia Principes seculares olim in publico confessu de illis feudis ab Imperatore cum vexillis inuestiri solebant, quod ante paucos annos in desuetudinem abiisse scribit Andr. Knich. *de Saxonie non prouoc. iure. verb. Ducum Saxonie, c. 4. n. 55.* vide eundem in *tract. de iure territ. c. 1. n. 329. & seqq.* Schneid. *p. 1. num. 30.* Schrad. *p. 2. c. 3. n. 6.* [add. Höpping. *de iure Insign. c. 17. n. 33.* Obrecht. *de Vexillo Imperii c. 3.* ill. Dn. de Rhetz. *ad 1. F. 14. p. 409. seq.* Mylerus ab Ehrenb. *de Princip. Imp. c. 91. n. 6.* Itterus *de feud. Imp. c. 9. §. 34.* vbi dissentientes citat.]

e) *c. 1. quis dicatur dux. 2. F. 10. c. 1. de lege Conradi. 2. F. 34.* Clarus *§. feudum. q. 10. n. 1.* Renat. Choppin. *de doman. Franc. tit. 26. in princ. lib. 3.* Ludouic. Molin. *de primogen. Hispan. lib. 1. c. 13. n. 5.* Knich. *de iure territ. c. 1. n. 322. & 328.* Auctoritate autem supremi Principis feudum regale concedi intelligitur, siue concedat summus Princeps ipse, siue alius, cui eam potestatem dedit. Vult. 1. F. 8. n. 10. Rosenth. *c. 2. q. 1. n. 3.* [Itterus *c. 3. th. 11. p. 111.*]

f) *Aur. Bul. Caroli IV. tit. 20. c. 1. §. fin. de alien. feud. 1. F. 13. iunct. tit. seq. c. 1. quis dicatur dux. 2. F. 10.* Gail. *2. obs. 153. n. 1.* Knich. *de iure territ. c. 1. n. 322. item seqq. & de Saxonie non prouoc. iure. verb. Ducum Saxonie. c. 3. num. 228. & seqq.* Rosenth. *de feud. c. 2. q. 1. num. 3.* Talis autem est dignitas Electoralis *Aur. Bul. Caroli IV. d. tit. 20. & 26.* Vult. 1. F. 8. n. 10. Schrad. *p. 2. c. 3. n. 3.* quam ab Imperatore Ottone III. primum institutam fuisse, ex crebriori Historicorum & Iurisconsultorum sententia, contra alios diuersimode dissentientes erudite probant Simon Schard. *lib. singul. de Elect. orig. c. 1.* Petr. Heig. *quasi. iur. lib. 1. quasi. 3.* & Andr. Knich. *de Saxonie non prouoc. iure. verb. Electorum, c. 1.* [Dissentit Struuius *c. 3. th. 7. n. 13.*] Item dignitas Regni. Eguin. Baro in *c. vnic. de feud. March. 1. F. 14.* Regner. Sixtin. in *tract. de regalib. c. 2. num. 15. & seqq.* vbi vide exempla, & plura apud Bodin. *de Repub. lib. 1. c. 9. passim per tot.* ac Vincent. Cabot. *lib. 1. var. disp. iuris publ. & priu. c. 12.* Archiducatus, Vult. 1. F. 4. n. 14. Knich. *de Saxonie non prouoc. iure. verb. Ducum. Saxonie. c. 4. n. 13.* Ducatus, *d. c. 1. de feud. March. 1. F. 14. P. Heig. 1. q. 2. n. 33. & seqq.* Landgrauatus. Knich. *d. c. 4. num. 29. & 44.* Rosenth. *c. 9. q. 55. n. 2.* Marchionatus: Comitatus. *c. 1. in fin. de alien. feud. 1. F. 13. & tit. seq. c. 1. cum ibi notat. quis dicatur dux. 2. F. fin.*

10. Fulv. Pacian. de probation. lib. 2. c. 36. n. 1. Sichard. conf. feud. 8. n. 51. f. 169. Burggrauatus, Knich. d. c. 4. n. 44. & seqq. Adrian. Gilman. tom. 1. sup-
 plic. & vot. Camer. p. 3. vot. 23. n. 42. & seqq. Baronatus, Schrad. p. 10. sect. 1.
 n. 22. & seqq. Knich. de iure territ. c. 1. n. 300. Frider. Pruckman. conf. 27. n. 17.
 & similes, Rosenth. c. 2. q. 1. n. 4. & c. 9. q. 55. num. 2. Diss. omnino Henric.
 Bocer. class. 4. disp. 12. n. 21. [Conf. Itterus c. 3. §. 13. 14. 15. Vbi de his digni-
 tatibus Regalibus prolixè agit.] Sunt autem feuda Regalia indiuidua; cæ-
 tera regulariter diuidua, c. 1. §. praterea Ducatus, de prohib. feud. alien. per
 Frid. 2. F. 55. c. 1. §. omnes. si de feud. defunct. content. sit, 2. F. 26. Vnde e-
 nata feudi distinctio in diuiduum & indiuiduum, de qua Vult. 1. F. 8. n. 36.
 Sed nouissima Germaniæ consuetudine etiam Regalia feuda (excepto Ele-
 ctoratu. Aur. Bul. Caroli IV. tit. 24. vers. decernimus igitur.) diuidua effecta
 sunt, Gail. 2. obs. 153. n. 2. Ros. de feud. c. 9. q. 56. n. 5. Knich. de Saxonie. non
 prouoc. iure. verb. Ducum Saxonie. c. 3. per rot. Modestin. Pist. conf. 50. n. 39.
 vol. 2. Francisc. Pfeil. conf. 78. n. 79. & 85. vol. 1. Fichard. conf. 135. n. 7. vol. 2.
 [Klock. P. 3. Conf. 182. n. 211. Itterus c. 13. §. 11. alique plures ab his citati.]
 g) Sonsb. de feud. p. 3. n. 9. Pifo Soac. in prælud. feud. c. 42. n. 6. Ro-
 sent. c. 2. q. 1. n. 6.
 h) quod vulgo Burgense appellant, ein Bürger oder Bawersle-
 hen / Schneid p. 1. n. 34. Obrecht. disp. feud. 2. c. 5. n. 69. & 70. gemein Lehens
 Knich. de pact. vestit. p. 1. c. 5. n. 12.
 i) c. 1. quis dicatur dux. 2. F. 10. vbi in vulgatis Codicibus legitur:
 Nullum pedagium, quod Hotomannus sumi putat pro viatico militari, a pe-
 de, pedare & repedare. Eguinarius autem Baro pedagium interpretatur ve-
 ctigal, quod ab iis, qui pedibus iter faciunt, exigi solet. Cum quo consen-
 tit P. Frid. de mand. iud. lib. 2. c. 42. n. 2. nisi quod generaliter pro quolibet
 accipit vectigali, & pedagium opinatur dici quasi bedagium, a Germanico
 bedagen / quod significet constituere, deputare, &c. indeq; adhuc in multis
 Germaniæ locis constituta Rusticorum ordinaria vel imposita tributa Bede
 vocari, vide c. 26. ext. de verb. signif. & clement. presenti. de censib. & exacti-
 onib. Sed Cuiac. pro, pedagium, substituit, Paragium, parium munus &
 dignitatem illo denotari existimans, quod sequitur Borch. de feud. c. 4.
 num. 13. Denique Ifern. Bald. Afflict. Aluarot. & veteres magis communi-
 ter legunt, Paradogium, eoque vocabulo nobilitatem Longobardis signifi-
 cari testantur. Vide Tiraq. de nobil. c. 7. n. 2. Nos in tanta varietate & in-
 certitudine liberum cuiq; relinquimus iudicium.

VII.

VII. Feudum aliud Proprium est, aliud Improprum
a. Proprium *b* est, quod communi ac regulari feudi iure
 censetur *c.* Improprum, quod a communi ac regulari feu-
 di iure *d* recedit *e*: vt feudum Emptum *f*: Pignoratitium
g: Fœmineum *h*: Iniuratum *i*: certi seruitii *k*: Francum
l: Temporale *m* (qualia sunt feuda Habitationis *n*, Solda-
 tæ *o*, & Mercedis *p*, vt Guardia, Gastaldia *q*, & similia *r*.)
 Alienabile *s*, aliaque infinita *t*.

a) *c. 1. §. fin. de his, qui feud. dare poss. 1. F. 1. c. 1. §. fin. ibi: nomine pro-
 prii feudi. de feud. guard. 1. F. 2. c. §. fin. qui sit inuest. 2. F. c. 1. de feud. non
 hab. propr. feud. natur. 2. F. 48. & tit. 81. in Extraord. Schrad. de feud. p. 2. c. 3.
 in princip. Rosenth. c. 2. q. 52. n. 1. Dissentire videtur Rittershus. 1. F. 4. q. 1.
 [refutatus a Ludw. c. 3. p. 40.]*

b) quod & Rectum appellari solet, Vult. 1. F. 8. n. 37. Guerr. Pilo. in pre-
 lud. feud. c. 40. n. 1. Zal. cons. 11. n. 8. & 11. vol. 1. Fichard. cons. 18. n. 8. vol. 2. [Diss. Hot-
 tom. in comm. de verb. feud. & Niell. disp. 8. th. 1. lit. A. in f.] in textibus tamen iu-
 ris feudalis ea vox accipi videtur strictius, pro feudo, cuius possessio iusta est, tit.
 91. in Extraord. iunct. c. 1. in pr. per quos fiat inuestitura 2. F. 3. c. 1. in pr. iunct. rubr.
 de consuet. rect. feud. 2. F. 33. c. 1. §. si vero vasallus, & ibi Dionys. Gothofr. quid sit
 inuest. 2. F. 2. c. vn. de controu. inter episc. & vasal. 2. F. 20. c. 1. §. si inter domi-
 num, de alien. patern. feud. 2. F. 39. & tit. 82. in Extraordin. Cuiac. 2. F. 4.
 [Ludw. tr. de diuis. feud. p. 4.] Apud Nos si fiat concessio, zu rechter Le-
 henschaft/ zu rechtem Lehen/ zu Lehen nach Lehenschaft Weiß/ oder wie
 Lehens-Recht/ Art und Eigenschaft ist/ de proprio feudo intelligitur, re-
 ste Nic. Euerhard. Iun. cons. 41. n. 137. & 153. & cons. 45. num. 2. vol. 1. & Io-
 an. Fichard. cons. 10. num. 4. vers. und wiewol/ cum seq. vol. 2.

c) Seu: Est feudum iuxta communem feudi rationem, *c. 1. §. fin.*
quid sit inuest. 2. F. 2. vel propriam feudi naturam, *c. vn. de feud. non hab.*
propr. feudi nat. 2. F. 48. vel deniq; iuxta communem vsum, *c. 1. §. cateri ve-*
ro, quis dicatur dux. 2. F. 10 siue consuetudinem feudi, *d. c. 1. §. fin. quid sit*
inuest. concessum. Et quidem in dubio ita concessum, hoc est, proprium.
 esse præsumitur, *d. c. 1. §. fin. ibi glos. & Dd. quid sit inuest. 2. F.* Menoch. 3
presumpt. 95. n. 1. Sonsbec. de feud. p. 4. n. 2. Rosenth. c. 2. q. 54. Wesenb.
cons. 74. num. 32. Euerhard. Iun. cons. 41. n. 129. vol. 1. [Struu. c. 16. th. 13. n. 3.]
 quia qualitas ab ipsa lege seu consuetudine rei indita, eidem in dubio in
 esse

esse censetur, & pacta, quibus a communi feudorum natura receditur, cum in facto consistant, non præsumuntur, Vult. 1. F. 8. num. 52. Euerhard. Iun. conf. 45. n. 1. & 11. vol. 1. Aliud igitur dicendum est de feudis, quæ naturam impropiam habent ex ipsa dispositione iuris feudalis. Ea enim sine dubio impropria præsumuntur, donec natura, quam illis ius feudale attribuit, speciali conuentione mutata fuisse doceatur, tit. 81. & 105. in Extraordin. & arg. c. 1. in princ. & §. 1. de feud. guard. 1. F. 2. c. 1. §. item si vasallus, si de inuest. feud. controu. fuer. 1. F. 4. Statuta autem & dispositiones de feudis concepta, regulariter non tantum de propriis, sed & de impropriis feudis intelligenda sunt, nisi in eo ipso, de quo tractat dispositio, feudorum propriorum & impropriorum, dispar sit ratio, aut ex aliis circumstantiis de alia stantentium seu disponentium mente appareat, Vult. 1. F. 8. num. 53. circa fin. Niel. disp. feud. 1. thes. 11. Roman. conf. 70. num. 2. Diss. Schrad. p. 2. c. 4. n. 65. & seqq. Rosenth. c. 2. q. 83. Tiber. Decian. conf. 58. n. 38. vol. 2. Pruckman. conf. 2. n. 272.

d) In iis scilicet, quæ mutationi sunt obnoxia. Habet enim feudum, vt & alii contractus, quasdam qualitates plane immutabiles: qualis est eius forma in mutua Domini & vasalli fide consistens, Schrad. de feud. p. 2. c. 2. n. 25. & seqq. Duaren. c. 2. num. 2. Cuiac. de feud. lib. 1. in fine prin. Vult. 1. F. 7. n. 55. vers. ex quibus, Carol. Tapia in l. fin. p. 1. c. 1. n. 30. & 31. ff. de constit. Princip. per l. 9. §. sed si quis, ff. ad exhibend. l. 72. ff. de contrah. empt. l. 12. ff. de precar. l. 24. in fin. ff. de præscr. verb. l. 3. C. de contrah. empr. & quæ a forma seu essentia feudi immediate dependent, promanant, eique dissolubili nexu coherent, Zas. lib. 1. sing. resp. c. 12. Coraf. 3. miscel. 10. n. 3. Ioan. Dauth. in tract. de testam. n. 466. & seq. item quarum immutatio iuri publico, quod pactis priuatorum mutari nequit, aut bonis moribus esset contraria, l. 7. §. ait Prator. & §. generaliter, l. 27. §. pacto, l. 28. l. 38. ff. de pact. l. 55. ff. de legat. 1. l. 27. l. 45. §. fin. ff. de reg. iur. Hotom. ad c. 1. §. f. ibidemque Schenck Baro. n. 2. quid sit inuest. [quæ omnia ordine recensent Wurnaf. de feud. improp. class. 3. s. 1. n. 16. Ludwel. c. 3. p. 41.]

e) c. 1. §. fin. ibi: proprie iure feudi censetur, & paulo post: non iure feudi indicatur, de his, qui feud dare poss. 1. F. 1. c. 1. §. fin. ibi: præter communem feudi rationem, item ibi: contra feudi consuetudinem, quid sit inuest. 2. F. 2. c. 1. §. ceteri vero, quis dicatur dux. 2. F. 10. & tit. 81. in Extraordin. Dissentire videtur Sonsbeck. p. 4. num. 5. & 41. Receditur autem a communi & regulari feudi iure, seu natura, in quibusdam feudis ex ipsa iuris feudalis dispositione, vt in feudo Guardix, Gastaldix, Soldatæ, habitacionis

tionis & similibus, c. 1. de feud. guard. 1. F. 2. c. 1. §. fin. de pign. dato feud. 1. F. 11. d. c. 1. §. cateri vero, quis dicatur dux. 2. F. 10. & in Extraordin. tit. 81. 94. & 105. in quibusdam vero ex pacto & conuentione, item statuto ac consuetudine speciali, c. 1. §. final. de feud. marchia, 1. F. 14. d. c. 1. §. fin. quid sit inuest. 2. F. 2. c. vnic. de feud. non hab. propr. feud. natur. 2. F. 48. c. vnic. de natur. success. feud. 2. F. 50. Et quidem vnumquodque feudum eatenus tantum improprium est, quatenus a communi illa feudi natura deflexum apparet, in reliquis omnibus proprium manet, propriique feudi iure censetur, dict. c. vnic. de feud. non hab. propr. feud. natur. 2. F. 48. Schrad. p. 2. c. 4. n. 73. & seq. Rosenth. c. 2. q. 54. n. 2. Caualcant. decis. 36. n. 213. p. 2. Surd. conf. 63. n. 29. lib. 1. & conf. 243. n. 27. & 28. lib. 2. Pruckman. conf. 13. n. 23. & conf. 48. n. 134. Euerhard. Iun. conf. 41. n. 186. vol. 1. conf. 20. num. 17. & conf. 39. n. 5. vol. 2. Ex quo fit, vt quandoque feudum concedatur, zum wahren / rechten Lehen / quod tamen reuera improprium est; proprium vero appellatur respectu illarum qualitatatum, quæ expressa conuentione mutatae non sunt, Rosenth. d. c. 2. q. 65. n. 4. Knich. de pact. vestitur. p. 1. c. 1. n. 16. cum seqq.

f) Siue consensu Domini a vasallo tertius, siue a Domino proprietatis ipse vasallus ex causa emptionis, inuestitura interueniente, feudum acquirat, c. 1. §. fin. de his, qui feud. dar. poss. 1. F. 1. c. 1. de feudo guard. 1. F. 2. c. 1. de natur. feud. 1. F. 7. c. 1. de feud. datis minim. valuas. 1. F. 16. c. 1. de benef. frat. 1. F. 20. c. 1. quemadm. feud. ad fil. pertin. 1. F. 24. c. 1. de inuest. in marit. fact. 2. F. 15. c. 11. extr. de reb. Eccl. alienand. vel non Cuiac. ad §. item illud, 1. F. 1. Vult. 1. F. 8. n. 44. Ant. Scappus de iure non scripto, l. 2. c. 13. n. 3. & 4. Fichard. conf. 10. n. 3. vol. 1. Nic. Euerh. Iun. conf. 50. num. 67. vol. 2. Dissen. glos. in d. c. 1. de benef. frat. vide Ant. Gabriel lib. 3. commun. conclus. tit. de feud. conclus. 2. & And. Knich. de pact. vestitur. p. 1. c. 3. num. 258. cum seqq. Degenerantibus autem & impropriis feudis accensendum hoc esse, nouissime ostendit Vult. d. c. 8. num. 25. arg. c. 1. in fin. in quib. caus. feud. amit. 2. F. 23. & c. 1. in princ. de feud. dato inuic. leg. commiss. 1. F. 27. adde Gail. 2. obs. 159. n. 3. & 4. Iacob Kleist. conclus. feud. dec. 3. conclus. 2. Rosenth. c. 2. q. 61. n. 1. & Surd. conf. 407. num. 20. lib. 3. Diss. Sonsbec. p. 2. n. 7. & seq. cui videntur astipulari Wes. conf. 2. n. 91. & Euerhard. Iun. conf. 10. num. 26. vol. 2. [quorum opinio firmiori nititur fundamento; Nam præterquam quod emtio naturam feudi non alteret, emique possit beneficium, hæc pecunia non tam eliciendi, quam remunerandi beneficii gratia, data censetur Struv. c. 4. th. 15. n. 2. Ludw. p. 66. Hattys. c. 3. lit. f.] De feudis emptis sub pacto de reuendendo, **Widerkauff**

Kaufflichen Lehengütern / vide in specie differentem And. Rauchbarum *de-*
cif. 37. a. n. 14. vsq; ad fin. [addatur Itterus. *de feud. imp. c. 21. §. 25.*]
 g) Feudum pignoratitium (vulgo Pfandlehen) illud dicitur, de
 quo Dominus accepta certa pecuniæ summa, & reseruata sibi reuendi
 facultate, aliquem inuestit. Schrader. *de feud. p. 2. c. 4. n. 57.* Knich. *de pact.*
vestit. p. 1. c. 3. n. 256. Rosent. *c. 2. q. 57. & c. 6. q. 80. n. 11.* vbi docet, hoc feu-
 dum redimi posse quouis tempore, etiamsi per 30. aut 40. annos in posteri-
 oribus inuestituris, reuentionis seu pignoratitiæ illius qualitatis nulla mentio
 facta sit, atque ita in Imperiali Camera iudicatum fuisse in causa Hessen
 contra Gutttemberg. [Hoc feudum propterea improprium dicitur, quia a
 domino quouis tempore, si pecuniam soluat redimi potest, & foeminae alii-
 que heredes non feudales, vsque dum soluatur pecunia, ius retentionis ha-
 bent. Struv. *c. 4. th. 14. n. 1.* Wurmsler. *de feud. Impror. cl. 3. Sect. 7.*] Inter-
 dum abusiue feudum pignoratitium vocatur, quod a vasallo consensu Do-
 mini, nulla intercedente inuestitura, alicui pignori est obligatum & tradi-
 tum. Sed tale ius pignoris feudale non est; sed mere allodiale, vide And.
 Rauchb. *decif. 37. n. 4. cum seqq.* [Schultz. *Syn. feud. c. 3. n. 15.*]
 h) Foemineum feudum (Weiber oder Kuncel-Lehen) cui mascu-
 liaum opponitur, in textibus iuris feudalis dicitur respectu solius primæ
 acquisitionis, nempe feudum, de quo mulier primum inuestita est, *c. 1. de*
feud. foemin. 2. F. 30. c. 1. de natur. succes feud. 2. F. 50. Vult. 1. F. 8. n. 3. Cuiac.
1. F. 12. Vinc. Cabot. lib. 1. disp. iur. publ. & priu. c. 19. Hartm. Pift. *2. q. 34.*
num. 13. idq; cum transit in descendentes, maternum appellatur, sicut feu-
 dum vetus a masculo acquisitum, paternum, *c. unic. an marit. succed. vxr.*
F. 15. (quem textum male emendat Cuiac. *d. tit. 12.* vide Hartm. Pift. *d. q. 34.*
n. 26.) Rosenth. *c. 2. q. 6. n. 5.* Vfus tamen obtinuit, vt in largiori significa-
 tione in genere feudum foemineum dicatur, quod in foeminas est transito-
 rium: [alii distinguunt inter feudum foemineum & foeminae. Bitsch. *ad. 2.*
F. 30. p. 559.] illiq; passim in inuestituris feudum masculinum (Mannlehen)
 hoc posteriori sensu opponitur, Rosenth. *d. c. 2. q. 7. n. 1.* Fichard. *conf. 18. n. 5.*
vers. Doch halt ichs dafür / & n. 8. vers. wiewol sich. vol. 2. Nic. Euer.
Iun. conf. 41. n. 152. & seq. vol. 1. ac proinde feudum illud a foemina primi-
 tus acquisitum, vtpote sua natura non minus, quam ex speciali pacto in
 foeminas transitorium, tali respectu sub hoc, tanquam species sub genere
 suo, comprehendi potest, per ea, quæ tradunt Vult. *1. F. 9. n. 40.* Hartm. Pift.
d. q. 34. n. 18. cum seqq. Fach. *7. controu. iur. 38.* & Rosen. *c. 7. q. 35. arg. c. 11.*
vers. ad filias, de success. frat. vel grad. succed. in feud. 2. F. 11. d. c. vn. de
 feud

feud. form. 2. F. 30. c. vn. de nat. succes. feud. 2. F. 50. & in Extraord. tit. 104. §. iugales. Diff. glos. & Hotom. ad d. c. vnic. de feud. femin. [Exempla feudorum foemineorum recenset Myler. ab Ehrenbach de Princip. & Stat. Imp. c. 24. Itter de feud. imp. c. 14. §. 15. In dubio potius censetur masculinum Itter d. 1. §. 11.] Quod autem nonnulli etiam respectu foeminae concedentis feudum foemineum appellant, merito displicuit Vulteio 1. F. 8. n. 3. Diff. And. Knich. de pact. vestit. p. 1. c. 3. n. 17. [de feudo mixto vid. Struu. c. 4. th. 17. n. 4. Wurmsfer de feud. improp. clas. 3. sect. 3. n. 63. Carpz. dis p. feud. 2. th. 4.]

i) *c. 1. §. fin. per quos fiat inuest. 2. F. 3. iunct. tit. seq. in fi. c. 1. §. est & alia, quae fuit prim. caus. benef. amitt. 2. F. 24. c. 1. in pr. de capit. Corr. 2. F. 40. c. vn. in fin. qual. dom. propriet. feud. priv. 2. F. 2. 47. & tit. 76. in Extraordin. Rosenth. c. 2. q. 66.*

k) *c. 1. §. fin. quid. sit inuest. 2. F. c. 1. in fin. in quib. caus. amitt. 2. F. 23. & tit. 104. in Extraordin. Vulgo appellatur feudum conditionatum seu conditionale, *Secklehen* / tit. 75. & 89. ibi Cuj. in Extraord. idem Cuj. 2. F. 3. non procul. a fi. & 4. F. 5. Zas. p. 12. n. 13. Rosen. c. 2. q. 63. n. 3. Vinc. de Fran. chis dec. 154. n. 4. [Ludw. p. 59.] Huc pertinere videtur feudum Castrense (nostra lingua *ein Burglehen*) quod datur ad hoc, ut vasallus Dominum iuuat in certo aliquo castro, vel oppido defendendo, Schrad. p. 2. c. 4. n. 17. Rosent. c. 2. q. 78. [quo spectant pacta Ganerbinatus Wurms. cl. 3. p. 21. Kylling. de pact. Ganerbin. disc. 18. n. 4.] (ubi obiter notandum, hoc genus feudi etiam in Curia Fuldensi & Hersfeldensi pro masculino haberi, sicut innunt Knich. p. 1. c. 4. num. 40. & Fich. conf. 18. num. 5. vers. *Doeh halt ichs darfür* / vol. 2.) Feuda item aulica (*Hofflehen*) quae Mareschalli, Camerarii, Pincernae & Dapiferi hereditarii pro suo isto officio possident, Vult. 1. F. 8. n. 49. Schrad. d. c. 4. n. 54. Rosen. d. c. 2. q. 70. n. 3. Erant autem haec quatuor munia, sine quibus nullus Principatus iustus habebatur, olim temporaria. Sed sub Imperatore Ottone III. in ipso Romano Imperio, & paulatim quoque apud Principes Imperii hereditaria facta, & in Imperio quidem Principibus Electoribus; apud Principes vero quibusdam egregiis equestribus familiis iure perpetuo adscripta fuerunt. Marq. Freher. ad Carol. III. constit. de feud. verb. offic. rios speciales, Knich. de Saxonie non prouoc. iure verb. Electorum, c. 1. n. 45. 83. 84. 85. 86. 87. 88. & passim per tot. [Wehner Thesaur. Pract. voc. *Hofflehen*. Itterus c. 3. §. 21. seq.] Subiici quoque feudo conditionato potest feudum censuale. Siue enim magnus, siue exiguus canon vel census, cum onere seruitiorum personalium, aut sine illo, inde debeat, modo*

modo. debeat & fidelitas, feudum hoc erit, & quidem improprium, c. 2. *vers. prater hac regnam, de sentent. & reudic. in 6.* Guerr. Pifo in *pralud. feud. c. 40. num. 38. & seqq.* Rosenth. c. 2. q. 63. & c. 7. q. 33. num. 25. vbi vide diuersas dissentientium sententias, Bodin. exempla suppeditans *lib. I. de Re- pub. c. 9. n. 109. 120. 125. & 134.* Idem iudicium esto de feudis Rusticorum, quæ vulgo vocantur *Churmiedt oder Subgüter*, de quibus Rosen. d. c. 2. q. 64. [ill. Dn. de Rhetz I. F. 12. n. 14.]

l) hoc est, liberum ab omni seruitio & onere, *ein frey Leben* / c. vn. *vers. soldata autem, quis dicatur dux. 2. F. 10. & in Extraord. tit. 104.* Gemmel. *de feud. p. 2. sect. 9.* vbi dicit, tales esse Curias Nobilium in Francia Orientali, *freye Ritterleben oder Höff / Schrad. p. 2. c. 4. n. 6. & seqq.* subiiciens pleraq; feuda plebeia in Germania eiusmodi esse, Knich. *de pact. vesti- tur. p. 1. c. 5. n. 37.* Rosenth. c. 2. q. 59. Varias de hoc genere feudi Interpre- tum sententias collegit Rittersh. I. F. 4. q. 26. [Dn. Eyben. *elect. feud. c. 3. §. 9.* Aliud feudum est in quod succeditur iure Francorum quo de feudis tan- quam allodiis disponi potest & foeminae quoque admittuntur. ill. Dn. de Rhet. I. F. 1. p. 112. n. 8. & ibi citati.]

m) Schrad p. 2. c. 4. n. 20. Rosen. c. 2. q. 67

n) quæ extinguuntur morte accipientis, non autem morte donantis. c. 1. *de feud. habitat. tit. 105. in Extraord. l. 10. §. vtrum, ff. de usu & habitation.* [Ludwel. p. 88. & *Tr. de diuis. feud. p. 122.*]

o) quæ finiuntur morte vtriusq; tam dantis, quam accipientis, c. 1. §. *fin. quis dicatur dux. 2. F. 10.* vbi feudum Soldatæ consistere dicitur in annua pecuniæ vel annonæ præstatione gratuita: quo sensu a feudo Camerae & Cauenæ differt, tanquam species a genere, Vult. I. F. 8. n. 15. Diss. Cuj. ad §. *si vero gastaldi, circa fin. I. F. 1. Borch. c. 4. num. 30.* [add. plurib. Ludwel p. 88. Struu. c. 4. th. 18. n. 4. seqq.]

p) hoc est, feuda concessa pro mercede alicuius administrationis & officii temporarii, c. 1. *de feud. guard. I. F. 2. & tit. 81 in Extraord.* Vt enim officia & rerum administrationes, præsertim quæ per causam quasi seruan- dæ vel procurandæ annonæ demandantur, plerumq; quotannis resumuntur ac renouantur: ita feuda illis officiis annexa, nisi aliud inter contrahentes actum sit, aut consuetudine receptum, anno transacto auferri possunt, etiam pretio, si quod pro istiusmodi feudorum concessione datum est, non reddito, d. c. 1. *de feud. guard. I. F. 2. c. 1. §. fin. de pign. dato feud. quid iur. sit, I. F. II. & in Extraord. tit. 81. & 94.* Vult. I. F. 8. n. 34. Cuj. I. F. 1. §. *si vero gastaldi,* Rosen. c. 2. q. 68. n. 2. intra annum vero, nisi ex iusta delicti vel negligentiæ

tiae causa, reuocari minime queunt, *d. tit. 2. § II. Schrad. p. 2. c. 4. n. 35. Mynf. dec. 14. resp. 9. n. II. Dixi: officii temporarii. Nam si feudum detur contemplantatione officii perpetui ac hereditarii (quale officium in Saxonia esse perhibetur die Bawrmeisterschafft und Vograssschafft / Landtr. lib. 1. art. 56. Lehenr. art. 58.) ipsum quoque perpetuum erit, Schrad. d. c. 4. n. 31. & seq. Ros. c. 2. q. 70. n. 2. & 3.*

q) Feudum Guardiae est feudum mercedis, ob custodiam, Gastaldiae vero ob procuracionem rerum dominicarum datum, Schrad. p. 2. c. 4. n. 21. & seq. Rosent. c. 2. q. 68. n. 1. [Seruv. c. 4. th. 19. Ludwel. p. 84. Birsch. 1. F. 2.] Cum autem constat aliquem fuisse alterius guardianum aut gastaldum, hoc est, custodem, procuratorem vel administratorem, omnia feuda, quae ab eodem Domino possidet, praesumuntur esse feuda guardiae & gastaldiae, nisi rem feudalem probet ante guardiam vel gastaldiam, vel ea finita sibi concessam, aut aliunde ostendat, feudum esse proprium, *c. 1. §. fin. de feud. guard. 1. F. 2. Zas. p. 12. n. 12. Schrad. d. c. 4. n. 46. Diff. Cuiac. ad §. si vero gastaldi, 1. F. 1. & Rosent. d. c. 2. n. 9. cum seqq. confer c. 1. §. item si vasallus, si de inuestit. feudi controuers. fuer. 1. F. 4. c. unic. in fin. de content. in domin. & fidel. 1. F. 10. & in Extraordin. tit. 81. in fin.*

r) Veluti feudum Cancellariatus, Borch. c. 4. n. 31. Schrad. p. 2. c. 4. & Aduocatae, Iacob. de Franchis in praetud. feud. c. 2. n. 213. & seqq. Zas. p. 12. n. 10. [Wurmser. cl. 3. Sect. 16. n. 2.] Dicitur autem feudum Aduocatae dupliciter: primo pro feudo, quod Dux, Comes, Episcopus, vel alius Dominus Aduocato litis pro patrocinio & aduocationis labore concedit, Schrad. d. c. 4. n. 23. Rosent. c. 2. q. 72. n. 1. [Ludwel. d. p. 84.] Secundo pro feudo, quod Comites, Ecclesiae vel Vniuersitates superiorem recognoscentes protectoribus & defensoribus suis, ihren Schutz und Schirm oder Vogten Herrn pro tutela & protectione dare solent, *c. 1. §. quicumque aduocatum, ibique Schenck Baro, Cuiac. & Goth. de pac. tenend. 2. F. 27. idem Cuiac. ad §. si vero gastaldi, 1. F. 1. Hæc tamen posterioris generis Aduocatae feuda, legitime constituta (constitui autem a Prælatibus Ecclesiae sine consensu Capituli & Pontificis Romani de nouo non possunt, nisi ad modicum tempus, cap. 2. de rebus Eccles. non alienand. in 6. Adrian. Gilman. lib. 1. rer. in Imp. Cam. iudic. decis. 1. num. 161.) sua natura & regulariter annua esse, non dixerim. vide d. c. 2. de reb. Eccles. non alienand. in 6. c. 12. extr. de pæn. & d. c. 1. §. quicumque aduocatum. de pac. tenend. 2. F. 27. Henr. Bocer. class. 4. disp. 14. n. 35. Bodin. de Repub. lib. 1. c. 7. num. 68. f. 106. Plura de hac utili materia iuris protectionis, qui volet, petat ex Gail. 2. obs. 54. P. Frider. Mindan.*

dan. de mand. iudic. lib. 2. c. 16. Bodin. d. c. 7. Rosenth. c. 4. q. 16. & Andr. Knich. de iure territor. c. 4. n. 324. & seqq. & de Saxonie. non prouoc. iure verb. Ducum, c. 5. num. 495. cum seqq. [Add. Struv. c. 4. th. 20. Mager. de Aduocatia armata.]

f) c. unic. de feud. non hab. propr. feud. natur. 2. F. 48. c. 1. §. feudum ea lege, si de feud. defunct. content. sit, 2. F. 26. c. unic. §. final. quid iur. si post alien. feud. vasall. id recup. 2. F. 44.

*c) Quotiescunque enim receditur a communi feudi natura in iis, quæ mutationi obnoxia sunt, toties feudum constituitur improprium: id quod multifariam contingere potest. Huc igitur pertinet & illa ab Interpretibus tradita distinctio, quod feudum aliud sit, in quo uiuitur iure Francorum, hoc est, in quo ex consuetudine locali, vel pacto solus primogenitus succedit: aliud, in quo uiuitur iure Longobardorum, id est, cuius successio secundum communes iuris feudalis regulas defertur, Rosent. c. 2. q. 80. Simili distinctione in Germania quædam feuda iuris Saxonici, quædam iuris Longobardici seu communis appellare possumus, propter ius peculiare simultaneæ inuestituræ (vulgo vocant coniunctam manum, *die gesampfte Hand*) non tantum in Saxonia, sed & in quibusdam aliis Germaniæ locis vsitatum, de quo plene Hart. Piff. *quest. iur. lib. 2. q. 20. & 21. Ioan. Köppen. decis. 47. Matth. Coler. decis. 52. 56. & 95. Ioan. Dauth. ad l. fin. num. 81. C. de pact. Daniel. Moller. ad constit. prouinc. Elect. Aug. p. 2. tit. 45. Knich. de pact. vestitur. p. 1. c. 1. & Nicol. Euerhard. Iun. conf. 44. vol. 1. [Add. Iterus de feud. Imp. c. 10. §. 7.]**

VIII.

Eodem referendum feudum Proprie hereditarium *a*, cui Non hereditarium opponitur *b*. Est autem feudum Proprie hereditarium *c*, in quo succeditur iure hereditario *d*. Proprie non hereditarium, in quo succeditur iure non hereditario *e*. Atque hoc rursus ex modo succedendi duplex est *f*. Nam vel ita comparatum est, vt filius *g* non aliter in id succedat patri suo, quam si simul retineat eius hereditatem sibi delatam *h*: quo respectu etiam Improperie dicitur hereditarium *i*: vel ita est affectum, vt tam filius, quam agnatus, etiam omiffa hereditate vasalli proxime defuncti, sibi alioquin delata, illud retinere possit *k*: quod in specie appellari solet feudum Ex pacto & prouidentia *l*.

G 3

a) Feu-

a) Feudum hereditarium dicitur quadrupliciter. I. Pro feudo, quod non est personale seu temporarium, sed perpetuum & in successores feudales transitorium, Vult. i. F. 8. n. 29. Hartm. Pist. 2. q. 1. n. 31. & seqq. Rosent. c. 2. q. 35. n. 1. Nic. Euerh. Iun. conf. 50. n. 13. 14. 15. vol. 2. II. Pro feudo, quod nouum amplius non est, sed paternum, & in heredes feudales translatum, rit. 78. & 83. ibique Dionys. Goth. in Extraord. Hartman. Pist. d. q. 1. num. 35. Euerh. Iun. d. conf. 50. n. 16. III. Pro feudo, quod conferitur & transfertur sub qualitate hereditaria, vt paulo post ad lit. d. IV. Pro feudo, ad cuius successionem filius non admittitur, nisi simul agnoscat hereditatem patris sibi delatam, vt infra ad lit. i. [Conf. Struv. c. 4. th. 13.]

b) Garf. de expens. c. 12. n. 83. Ferrar. Mont. de feud. lib. 1. c. 6. diuisis. Couar. 2. var. resol. 18. n. 4. & 5. vide Hartm. Pist. d. q. 1. n. 9.

c) Germanice ein Erblehen/ Andr. Gail. 2. obs. 154. n. 1. Knich. de pact. vestit. p. 1. c. 5. n. 3.

d) Hartm. Pist. d. q. 1. n. 37. & 81. lib. 2. Io. Dauth, ad l. fin. n. 80. C. de pact. Knich. de pact. vestit. p. 1. c. 5. n. 5. & 6. Andr. Kohl. exercit. legal. lib. 1. c. 1. n. 3. Nic. Euerh. Iun. d. conf. 50. num. 17. vol. 2. Et vel absolute hereditarium est, vel quoad quid seu aliquatenus tantum, Hartman. Pist. d. q. 1. n. 37. & 40. Euerh. Iun. d. conf. 50. num. 18. Absolute, inquam, hereditarium, nempe tam ipsos quod attinet successores, quam succedendi qualitatem. Succedunt enim in hoc feudum iidem heredes, qui in hereditatem bonorum allodialium, & succedunt tanquam heredes, feudumque censetur esse pars quaedam hereditatis, Vult. i. F. 8. n. 30. Gail. 2. obs. 154. n. 9. Hartm. Pist. d. q. 1. n. 37. Ros. c. 2. q. 35. num. 4. Euerh. Iun. d. conf. 50. n. 19. vol. 2. Talia sunt feuda, quae pacto, statuto, consuetudine vel privilegio, bonis allodialibus, saluo iure dominico, sunt adaequata, Gail. d. obs. 154. num. 22. Knich. d. c. 5. n. 16. vt factum in Gallia, Delphinatu, Burgundia, Sabaudia, Sicilia, Dominio Montisferrati, Mantuae, Neapoli, Carol. Molin. in consuetud. Paris. tit. 1. in pr. n. 104. Knich. d. c. 5. n. 18. 19. & 20. Menoch. in tract. recup. possess. remed. 9. n. 251. Ant. Scappus de iure non scripto. lib. 2. c. 26. n. 7. Euer. Iun. conf. 41. n. 173. vol. 1. & conf. 31. n. 49. vol. 2. & in Comitatu Marchiae Westphaliae. Tale item est feudum, quod alicui datum est, zu rechtem Erblehen/ für Erben vnd Erbnemen/ Knich. d. c. 5. n. 12. & 14. Vdalric. Mordys. inter conf. Modest. Pist. conf. n. n. 89. in ft. vol. 2. fol. (mibi) 152. confer Hart. Pist. q. iur. lib. 1. q. 21. n. 9. Vel pro se & heredibus quibuscunque Gail. d. obs. 154. n. 9. Graf. in §. fidecommissum, q. 50. n. 3. Rosen. d. q. 35. n. 3. & 7. q. 6. & q. 41. num. 23. Carol. Tapia ad l. si. p. 1. c. 1. n. 40. & 41. ff.

41. ff. de constitut. Princ. Fachin. 7. controu. iur. 6. P. Ant. de Petra de iure
quest. per Princip. non toll. c. 23. n. 46. cum seqq. Camill. Gallin. lib. 9. de
verb. sig. c. 1. n. 10. 11. 12. & 14. Cacheran. decis. 26. n. 18. Surd. cons. 153. n. 4.
lib. 2. Vdal. Mordys. d. cons. 11. n. 87. f. 151. Euer. Iu. d. cons. 50. n. 19. vol. 2.
Diss. Zaf. p. 8. n. 62. Ant. Tessler. dec. 99. n. 22. & 27. & decis. 227. num. 9.
Bernh. Walther. 2. miscel. 42. Iacob. Henrichman. cons. 1. n. 479. & 647.
vol. 1. Euerh. Iun. sibi contrarius, cons. 10. n. 56. vol. 2. Alex. Raudens. cons.
18. num. 102. & seq. vol. 1. Aliter Anton. Gabriel. lib. 6. commun. concl. tit. de
verb. sig. concl. 4. num. 4. & M. Ant. Peregrin. in tr. de fideicommiss. artic. 32.
n. 56. [Struv. d. c. 4. th. 13. n. 4.] Vel, pro successoribus feudalibus, & iis
deficientibus pro heredibus. Simon. Pist. vol. 1. Modest. cons. 10. n. 13. 14. 15.
Non item, si pro se, & quibus dederit, Zaf. p. 12. n. 25. Sonsb. p. 5. n. 8. Ro-
fenth. c. 9. q. 41. per c. dn. de feud. non habent. propr. feud. natur. 2. F. 48. con-
fer c. 1. §. pen. si de feud. defunct. cont. sit. 2. F. 26. Diss. P. Ant. Petra d. c. 23.
n. 63. & 64. Roland. a Valle cons. 1. num. 46. vol. 3. Alex. Raudens. cons. 26.
n. 24. & seqq. vol. 1. Peregrin. cons. 9. n. 5. lib. 1. Vel causam a se habentibus,
arg. l. 3. & l. 11. ff. si quis omis. caus. testam. vide Alexand. Raudens. cons. 18.
n. 206. & seq. vol. 1. Diss. Schrad. p. 7. c. 3. n. 6. Raudens. sibi contrarius cons.
25. n. 80. circ. fin. vol. 1. aut pro se & heredibus in perpetuum, Andr. Knich.
de pact. vestitur. p. 1. c. 3. n. 235. & seqq. Facult. Inrid. Ingolstadt. inter cons.
Modest. Pist. cons. 11. n. 36. vol. 2. pag. (mibi) 107. Diss. Intrig. cent. feud. 1.
q. 48. n. 56. & seqq. Vdalric. Mordys. inter cons. Modest. Pist. cons. 11. n. 88.
vol. 2. p. 152. Nic. Euerh. Iun. cons. 50. n. 60. vol. 2. nec propter concessam a-
lienandi aut de eo disponendi liberam potestatem, Garz. de famin. ad feud.
recip. n. 133. Rosenth. c. 9. q. 40. n. 6. 10. & 18. Diss. Schrad. d. p. 7. c. 3. n. 4.
& 5. Grammat. dec. 103. n. 127. Rol. a Valle cons. 3. n. 62. & seq. vol. 1. Cra-
vet. cons. 256. n. 8. cons. 501. n. 6. & cons. 606. n. 1. In Electoratu & Marchia
Brandenburgensi feuda absolute hereditaria nulla reperiri scribit. Frider.
Pruckm. cons. 4. m. 3. vers. cuiusmodi genus. Feudum autem quoad quid feu-
aliquatenus tantum proprie hereditarium (vulgo mixtum) est, quod here-
ditarium est quoad solam succedendi qualitatem, hoc est, in quo succedunt
quidem heredes sanguinis non alii qualescunque heredes hereditatis; sed
succedunt vt heredes, & feudum accipiunt tanquam hereditatis aliquam-
partionem, ac proinde cum qualitate hereditaria, Knich. de pact. vestitur. p.
1. c. 5. num. 5. 6. 80. 81. & 82. & c. 2. num. 15. And. Kohl. exercit. 1. n. 26. confer
Hartm. Pist. quest. iur. lib. 2. p. 1. q. 1. n. 47. 48. 57. 58. & 72. & Nic. Euer. Iun.
cons. 50. n. 33. 34. & 36. vol. 2. Quorsum ab And. Knich. d. c. 5. n. 3. & 4. re-
fertur

fertur feudum quod in inuestituris simpliciter dicitur hereditarium, nempe concessum zum Erblehen / oder zu rechtem Erblehen. Diss. Ros. c. 12. q. 14. n. 2. & seqq. Ex quo sequitur foeminas expresse non vocatas ad istiusmodi feudi successionem non admitti: expresse autem vocatas admitti tum demum, si masculi a primo acquirente descendentes nulli extent, Knich. d. c. 5. n. 11. & 12. Rosen. c. 2. q. 7. num. 2. 3. 5. Andr. Gilman. supplic. & vot. Cameral. tom. 2. p. 1. vol. 21. n. 59. & seq. & lib. 2. rerum in Cam. Imp. iud. decis. 43. n. 46. cum seqq. Io. Fich. conf. 6. n. 8. conf. 19. num. 5. vol. 1. conf. 10. num. 4. in fin. vers. So viel dann ferrner. & n. seq. & conf. 18. n. 7. & 8. vol. 2. Nic. Euer. Iun. conf. 20. n. 18. & seqq. vol. 2. Diss. Ros. priorem opinionem retractans, d. c. 12. q. 14. num. 2. & 7. confer Imperialis Camerae prauiudicium, quod reperitur apud eundem Rosen. c. 7. q. 44. n. 15. [Struu. d. 13. n. 3. Carpz. p. 2. c. 47. d. 1. n. 21.] Nisi utroque casu aliud ferat obseruatio concessionem feudi secuta, aut ipsa loci vel familiae consuetudo: uti sane consuetudo aliud fert in quibusdam Germaniae locis, praesertim in feudis plebeiorum: id quod in ipsis curiis, inque foro & praxi discendum est, vide Ros. d. c. 12. q. 14. an. 2. usque ad n. 10. Fich. conf. 9. n. 2. vers. erstlich / & n. seqq. & d. conf. 18. vbi de feudis Hersfeldensibus, n. 7. & 8. vol. 2. Multi existimant, quoties aliquis feudum accipit sibi & heredibus suis, für sich und seine Erben / atque ita in inuestitura heredum fit mentio, toties illud hereditaria qualitate intingi, & quoad quid proprie hereditarium esse, Dauth. ad l. fin. n. 80. C. de pact. Pinel. in l. 1. p. 3. n. 85. C. de bon. matern. Valasc. de iure empl. q. 43. n. 1. And. Kohl. d. exercit. 1. n. 26. & 27. Vinc. de Franchis decis. 1. n. 22. & 23. Euer. Iun. conf. 10. n. 55. & 60. & conf. 50. n. 30. cum multis seq. vol. 2. Quam sententiam solidissime refutant Vult. 1. F. 8. n. 25. Fachin. lib. 7. controu. iuris, c. 3. Rosenth. c. 2. q. 33. n. 9. cum seqq. Surd. conf. 63. an. 10. usque ad n. 24. & conf. 108. n. 11. & seqq. lib. 1. & contrarium de iure verius esse fatetur ac pulchre ostendit Hartm. Pist. lib. 2. quest. iur. p. 1. a n. 99. usque ad fin. idemque, ut moribus Germaniae consentaneum, & in Imperiali Camera approbatum, in praxi obseruari oportere, testantur Andr. Gail. 2. obs. 154. num. 20. & Rosenth. d. c. 2. q. 33. num. 37. cum seqq. Multo igitur minus audiendi sunt, qui in dubio feudum quoad quid proprie hereditarium seu mixtum esse, praesumi debere tradunt, contra quos disputant Vult. 1. F. 8. n. 33. & Hartm. Pist. d. q. 1. num. 75. & seqq. Sane in Electoratu & Marchia Brandenburgensi feuda regulariter omnia qualitatem hereditariam annexam habent, & aliquatenus proprie hereditaria sunt, ut perhibet Ioan. Dauth. in l. fin. num. 80. C. de pact. vide Ioan. Koppen. decis. 39. num. 28. & Frider. Pruckm.

Pruckm. *conf.* 2. num. 403. & *conf.* 4. num. 42. in fin. num. 43. *vers. iam vero,*
& num. 55.

e) Sed regulariter sanguinis iure, Vult. 1. F. 8. n. 26.

f) Rosenth. c. 2. q. 33. & c. 7. q. 21. *passim per tot.* Diff. Fachin. lib. 7.
controu. iur. c. 3. & 5. qui tollit omnem differentiam inter feudum improprie
hereditarium, & feudum ex pacto & prouidentia in specie ita dictum.

g) Aliud est in agnatis. c. un. an agnat. vel fil. poss. retin. feud. 2. F. 45.
c. 1. §. filius, de capit. qui cur. vend. 2. F. 51. Rosenth. c. 7. q. 21. Diff. Hartm.
Pist. lib. 2. quest. iur. p. 1. n. 65. & 70. q. 2. num. 15. & 17. & q. 14. num. 4. & 40.
Covar. 2. var. resol. 18. n. 4. Valasc. de iure emph. q. 43. n. 1. Et licet qui-
dam existiment agnatos primi acquisiteoris heredes esse teneri, mediate vel
immediate, Clar. in §. feudum, q. 9. n. 5. & q. 76. n. 3. in fin. Gail. 2. obs. 154.
n. 19. Cach. decis. 161. n. 17. in fin. Crav. *conf.* 256. n. 8. *conf.* 501. n. 6. *conf.* 524.
n. 5. & *conf.* 679. n. 2. Menoch. *conf.* 906. n. 16. lib. 10. Surd. *conf.* 5. n. 19. *conf.*
108. n. 11. & 12. lib. 1. & *conf.* 382. n. 30. lib. 3. Peregr. *conf.* 19. n. 1. lib. 1. Nosta-
men ne hoc quidem præcise necessarium esse putamus, sed fufficere, si a-
gnati primi acquirentis heredes sint respectu sanguinis & feudi, Rosen. d. c.
7. q. 21. n. 7. Knich. de pact. vestitur. c. 5. an. 93. vsque ad n. 106. Alex. Rau-
dens. *conf.* 34. n. 62. & 63. lib. 1. per d. c. un. an agnat. vel fil. & c. 1. §. filius, de
Capitan. qui curiam vendid. iunct. l. 8. ff. de publ. in rem act.

h) cum effectu scilicet, arg. d. c. un. an. agnat. vel fil. 2. F. 45. & c. 1.
§. filius, de capit. qui curiam vendid. 2. F. 51. Rosenth. c. 7. q. 22. Menoch. *conf.*
977. num. 19. lib. 10. Peregrin. *conf.* 11. n. 4. *vers. secundo principaliter,* & *conf.*
18. n. 13. lib. 1. Diff. non pauci relati ab Hartm. Pist. *quest. iur.* lib. 2. p. 1. q. 1.
n. 67. Rosen. d. c. 7. q. 20. n. 9. & Peregrin. *conf.* 7. num. 7. lib. 1. Habetur au-
tem hereditas pro delata, a qua filius propria culpa per legitimam exhere-
dationem excluditur: ac proinde in consequentiam excluditur etiam a feudo,
Aluar. Valasc. de iure emph. q. 45. Cui. 4. F. 54. Schrad. p. 7. c. 2. n. 35. &
seqq. Rosen. c. 7. q. 10. n. 8. Diff. Sonsb. p. 9. n. 61. & 166. Schneid. p. 6. tit. de
success. descend. mascul. n. 27. & seqq.

i) Gail. 2. obs. 154. n. 19. Rosen. c. 2. q. 33. n. 5. & 46. & c. 7. q. 21. n. 7. Huius
generis est feudum alicui concessum pro se & heredibus, Rosen. d. c. 2. q. 33. n.
5. 37. 39. & 40. vbi testatum facit, hanc sententiam & veriore & in Germa-
nia vsu receptam esse, & c. 7. q. 21. n. 2. Schneid. p. 6. tit. de success. descend.
mascul. nu. 47. & 48. Clarus in §. feudum, q. 76. n. 3. Gail. d. obs. 154. n. 8. 10. &
18. Cacher. decis. 23. n. 33. Modest. Pist. *conf.* 45. n. 18. vol. 2. Alex. Raudens.
conf. 34. n. 62. & 63. vol. 1. Diff. quam plurimi, quos vide apud Rosen. d. c. 2. q.
33. & c. 7. q. 20. & P. Ant. de Petra. de iure *quest. per Princip.* non toll. c. 23. n.

34 & seqq. Vel datum simpliciter, nulla heredum aut liberorum facta mentione, quod vulgo appellant feudum informe, Gail *d. obs.* 154. n. 8. Vult. 1. F. 8. n. 32. Rosen, *d. c.* 2. q. 50. & c. 7. q. 21. n. 1. Euer. *Iun. conf.* 10. n. 55. vol. 2. Diff. Hart. *Pist.* q. 3. n. 26. lib. 2. Rittersh. 1. F. 4. q. 24. vide quos in utramq; partem copiose allegat P. Anton. a Petra, *de iure quest. per Princip. non toll.* c. 23. n. 14. usque ad n. 27.

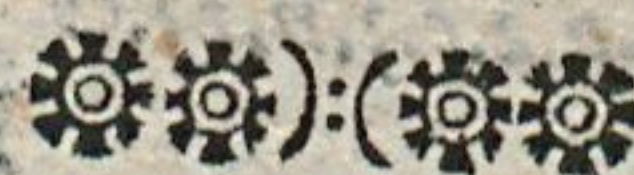
k) Ut cum feudum alicui conceditur pro se & liberis seu filiis. Quod enim filius patri in feudum successurus, eiusdem hereditatem simul retinere tenetur, id quidem pertinet ad naturam feudi, non tamen ad eius substantiam. Pacto igitur & conventionem contrahentium recedi potest a iure illo, & effici, ut filio, etiam non heredi, liceat consequi bona feudalia. Quod autem talis conventio censeatur interponi, quando feudum expresse pro liberis datur, ex iure communi (a quo omnia statuta omnesque consuetudines, quantumvis strictæ, interpretationem, quam vocant passivam, recipiunt, Schrad. *p. 1.* q. 3. n. 2. Rosent. *c. 1.* q. 15. n. 32. & seqq.) manifestum est: in primis vero ex *l. cum patronus*, 22. §. *cum libertus*, ff. *de oper. libert.* Habet officialium operarum obligatio hac in parte eandem fere cum feudis naturam. Non transit in heredes extraneos; sed regulariter in solos liberos, *l. 4. l. 6. l. 22. §. cum libertus*, *l. 29. ff. de oper. libert. l. 55. ff. ad Scutum Treb. l. 10. C. de oper. lib.* Cuiac. 17. *obs.* 14. Nec tamen liberi in ius operarum exigendarum succedunt ut heredes, nec pro portionibus hereditariis; sed citra qualitatem hereditariam iure sanguinis, *d. l. 4. & l. 7. §. si liberti. ff. de oper. lib.* M. Ant. Peregr. *in tract. de fideicommiss. artic. 6.* n. 35. 36. 37. Cum vero parens operas nominatim stipulatur sibi & liberis suis, id agi intelligitur, ut liberos esse sufficiat, qui ius operarum consequi voluerint, etiam si heredes non extiterint, *d. l. cum patronus*, 22. §. *cum libertus*, ff. *de oper. lib.* Quin etiam Interpretes prodiderunt generalem regulam, si pater rem non transitoriam in heredes extraneos stipulatus fuerit sibi & liberis seu filiis suis; eum liberis, ut liberis, hoc est, etiam si heredes non extiterint, stipulatum censei, P. Ant. de Petra *de iure quest. per princip. non toll.* c. 23. n. 28. Rosent. *c. 2.* q. 33. n. 55. allegans inter alios Iasonem, qui eam communem dicit, *in l. Gallus*, §. *quidam recte*, num. 42. ff. *de liber. & postum.* Matth. de Afflict. *in c. 1.* n. 10. *an agnat. vel fil.* Alex. *conf.* 129. n. 1. & 3. vol. 5. Dec. *conf.* 78. n. 5. & Ruin. *conf.* 17. n. 2. & *conf.* 17. n. 2. & *conf.* 48. n. 4. vol. 1. Cum igitur sub eodem illo rerum genere contineantur quoque feuda, & non dissimilis eorum sit ratio, & de eo feudo, quod expressim seu disertis verbis (Non enim sufficit, quod tum hic, tum in materia operarum, acquisitio etiam tacite pro liberis fieri intelligitur. Illa enim subauditio non pertinet, ut alicubi loquitur Baldus, ad qualitatem successionis; sed ad qualitatem successoris,

hoc

hoc est, non pertinet ad quaestionem nostram, quæ est, quomodo in feudo succedatur; sed ad quaestionem, quinam in feudo succedant. Has autem quaestiones inter se distinctas esse, cuius notum est, & apparet dilucide ex d.l. 22. §. cum libertus, ff. de oper. lib. iunct. l. 10. C. eod. & l. 55. in princ. ff. ad SCtum Treb.) de eo, inquam, feudo, quod expressim pro liberis datum acceptumq; est, nullibi contrarium statutum reperiatur, consequens est, feudum ita ab utroq; contractantium constitutum ex peculiari illo pacto & prouisione ab onere suscipiendæ simul hereditatis liberum videri debere, sicut & in specie hoc docent Vdal. Zas. ad l. quodcumq; 45. §. si quis ita, n. 7. & Coraf. ibidem n. 5. ff. de verb. obl. idem Zas. de feud. p. 8. n. 6. Frid Schenck Baro a Tautenberg. in c. unit. an agnat. vel fil. n. 5. Melchior. Kling. in §. actionum, n. 2. Inst. de act. Ludolph. Schrad. de feud. p. 7. c. 5. n. 74. & p. 8. c. 8. n. 12. Schneid. p. 6. Rubr. de succes. nepot. n. 48. Io. Borch. c. 7. n. 94. Rosent. c. 2. q. 33. n. 50. cum seqq. & c. 7. q. 21. n. 3. & seqq. Clar. in §. feudum, q. 9. n. 3. & q. 76. n. 3. P. Ant. de Petra de iure quasit. per Princ. non toll. c. 23. n. 112. & seq. Cach. decis. 162. n. 9. Io. Köppen. decis. 39. n. 19. vers. tertio supra dicta, iunct. n. seqq. & decis. 54. n. 27. Coler. decis. 78. n. 4. & decis. 79. n. 6. And. Gail. 2. obs. 254. n. 1. Mynf. 3. obs. 67. & cent. 4. obs. 2. n. 2. & Resp. 5. n. 12. dec. 1. cent. 1. M. Ant. Peregr. cons. 8. n. 25. & cons. 9. n. 7. lib. 1. Elbert. Leonin. cons. 88. n. 9. Simon. Pift. post vol. 1. Modestini. cons. 17. n. 7. Modest. Pift. cons. 45. n. 18. & 19. & cons. 50. n. 25. vol. 2. eamque sententiam supremum Imperii Tribunal aliquoties secutum fuisse, testes sunt Rosent. d. c. 2. q. 33. n. 38. & 63. & c. 7. q. 21. n. 5. ac Mynf. d. obs. 67. cent. 3. Diff. Hartm. Pift. lib. 2. quasit. iur. p. 1. q. 1. n. 71. q. 2. n. 10. & 38. & q. 13. n. 50. ac seq. Couar. 2. var. resol. 18. n. 4. Masc. de probat. vol. 2. conclus. 767. n. 7. Aluar. Valasc. de iure emph. q. 44. n. 4. Similiter feuda ex pacto & prouidentia putantur constitui sequentibus in Germania vsitatissimis formulis: Für sich und seine männliche Leibes Lehen, Erben: Item, seinen rechten Leibes Lehen, Erben: Desselben rechten Mannstammes Schild und Helms Lehen, Erben: Item, allein ihren männlichen Leibes Lehen, Erben/ des Namens/ Helms/ Schilds und Geschlechts/ etc. Für sich und seine Mannlehenbare Erben. Zas. de feud. p. 8. n. 16. in fin. Wel. c. 6. n. 9. Schrad. p. 2. c. 3. n. 27. Knich. de pact. vestitur. p. 1. c. 2. n. 26. & seq. Adrian. Gilm. in Simph. supplic. & vot. Cameral. tom. 4. p. 1. vot. 9. n. 59. Io. Köppen. decis. 39. n. 24. & 25. & decis. 54. n. 31. Gail. 2. obs. 154. n. 18. Francisc. Pfeil. cons. 78. n. 71. 72. 74. & seqq. vol. 1. Modest. Pift. cons. 45. n. 19. & cons. 50. n. 26. & 47. vol. 2. Diff. latissime Hartm. Pift. d. q. 3. lib. 2. cui adstipulari videtur Rosent. c. 2. q. 45. n. 3. vide tamen eundem d. c. q. 48. Eiusdem quoq; clasissis volunt esse feudum, quod alicui datum est pro se & heredibus masculis, seu heredibus legitimis, Ihme und seinen ehelich gebohrnen männl. Leibes, Erben, Schrad. d. p. 2. c. 3. n. 23. & 24. Rosent. d. q. 48. n. 6. & seqq. &

q. 44. in glos. ad lit. b. Laur. Kirchoy. cent. 2. comm. opin. verb. feudum, concl. 20. Knich. d. c. 2. n. 26. & 140. Wittebergenf. in consultat. suis p. 1. q. 20. n. 1. Mynf. 4. obs. 2. n. 2. Bertaz. conf. civ. 89. n. 20. & conf. 90. n. 7. lib. 1. Peregr. conf. 1. n. 1. 2. 3. 4. & conf. 27. n. 4. lib. 1. Alex. Raudenf. conf. 18. n. 150. vol. 1. Quod, vt maxime conueniat moribus & consuetudini Germaniæ, vti de ea consuetudine testimonium ferunt Knich. & Rosent. in modo allegatis locis; rationibus tamen iuris feudalis minus videtur esse consentaneum, Hartm. Pist. d. q. 3. n. 17. & seqq. Clar. in §. feudum, q. 9. n. 9. in fin. Couar. 2. var. resol. 18. n. 3. Fach. 7. contr. iur. 7. Aluar. Valasc. de iur. emph. q. 44. n. 13. 15. & 18. Pruck. conf. 4. n. 19. & 20. Bursat. conf. 291. n. 76. & 77. lib. 3. Nec affirmauerim ex iure communi, vbiq; cum voce, *Hereditibus*, coniuncta est vox, *liberis, filiis aut similis*, feudum intelligi ex pacto & prouidentia, sed id potius dixerim hereditariū, Hart. Pist. d. q. 3. n. 17. & seqq. Vult. 1. F. 8. n. 31. Valasc. d. q. 44. n. 18. Schrad. d. p. 2. c. 3. n. 25. Diss. Afflict. in c. 1. n. 11. an agnat. vel. fil. Rosent. d. c. 2. q. 48. n. 6. & seqq. vbi addit, hanc sententiam in primis in Germania obseruandam esse. [Imo si dicendum, quod res est, puto, nullam heredum expressionē efficere feudum ex pacto & prouidentia, nisi simul pro heredibus iam viuentibus concedatur. Sic enim respectu horum erit feudum ex pacto & prouidentia; respectu cæterorum heredum postea natorum non, sed illi allodium cum feudo simul acceptare vel repudiare tenentur. per text. expr. 2. F. 45. Ratione agnatorū vero, omne feudum est ex pacto & prouidentia.] Maxima vero inter Interpretes est altercatio, vtrum feudum in dubio præsumatur ex pacto & prouidentia, an vero improprie hereditarium? Posterius de iure communi verius est, Io. Garf. in tr. de expens. c. 12. n. 84. Valasc. de iure emph. q. 43. n. 3. vers. in dubio autem, Gail. 2. obs. 154. n. 8. & 9. Camil. Gallin. lib. 5. de verb. sign. c. 18. n. 293. Rosent. de feud. c. 2. q. 50. vbi simul inuenies catalogum dissentientium, Surd. conf. 105. n. 8. lib. 1. Pruck. conf. 2. n. 404. & conf. 4. n. 21. & seqq. [Vide Auctores pro & contra apud Iterum de feud. Imp. c. 3. §. 20.] Sed quia Principum Germaniæ feuda pleraque omnia, a quibus maxima ex parte cætera dependent, ex pacto sunt & prouidentia, Andr. Knich. de pact. vestit. c. 2. n. 23. Franc. Pfeil. d. conf. 78. n. 71. cum seqq. [conferatur tamen Iterus d. l. §. 19. vbi ex parte dissentit.] & fere in omnibus Germaniæ curiis communiter pacti & prouidentia feuda dari solent, Andr. Knich. d. c. 2. n. 121. Io. Kœp. d. dec. 39. n. 25. Zaf. de feud. p. 8. n. 16. (Diss. Hart. Pist. d. q. 3. n. 59. & seqq. Pruck. d. conf. 4. n. 23. Schrad. inter conf. diuers. conf. 20. n. 11. & 13. vol. 3.) ideo, si de alia particulari curiæ consuetudine non appareat, feuda in Germania in dubio ex pacto & prouidentia esse præsumuntur, Mynf. dicens ita in Imperiali Camera aliquando decisum fuisse, cent. 4. obs. 2. n. 5. Knich. d. c. 2. n. 20. cum seqq. Kœppen. d. decis. 39. n. 23. 24. 25. & decis. 54. n. 31. vers. & cum fere. VVes. conf. 82. n. 8. Incertus Auctor inter conf. diuers. Francof. nouis. ed. conf. 13. n. 8. & 11. vol. 1. Ernest. Coth. conf. 2. n. 60. & seqq. & n. 299. Dissentire videtur Ros. c. 2. q. 33. n. 40. [it. Dn. Eyben. in Elect. feud. c. 7. §. 4. add. Iterus d. l. §. 20.]

1) Rosent. c. 2. q. 34. n. 2. & q. 36. n. 3. Zaf. p. 8. n. 6. Schneid. p. 6. Rubr. de success. nepot. n. 48. Gail. obs. 154. n. 1. & seqq. lib. 2. confer. Hartm. Pist. quest. iur. lib. 2. p. 1. quest. 1. num. 10, Euerhard. Iun. conf. 50. n. 7. vol. 2.

Halle, Diss., 1698 J.S. Stryk

ULB Halle 3
002 275 21X

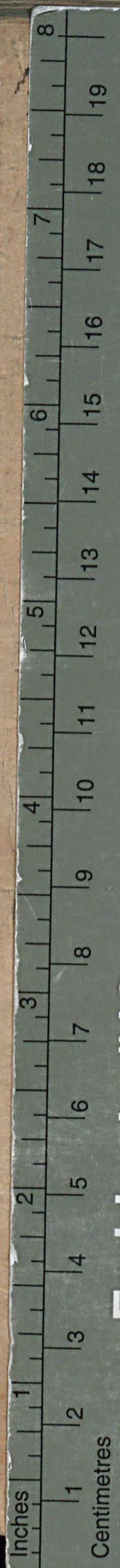
f

sb.

WDA

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue	Blue	Black
Cyan	Cyan	3/Color
Green	Green	White
Yellow	Yellow	Magenta
Red	Red	Magenta
		White
		3/Color
		Black

2016
8
194

F. Q. S.
 DI ANTONII, IC.
 O FEYDALIS I
 De *M*
 EVDALI,
 DEFINITIONE
 SIONIBVS.

Quam
is ex Iure Publico,
 er - Illustris Dn. de RHEZ
 FRIDERICIANA,
 RESIDE

LESTRYKIO
 Core Publ. Ordinario,

O. R. MDCXCIX
 ioni publicæ submittit
 DERICVS HAGEN,
 iz. March.

AGDEBURGICAE,
 NDREÆ ZEITLERI, AC, TYP.

